

ဂရိဒဏ္ဍာရီ

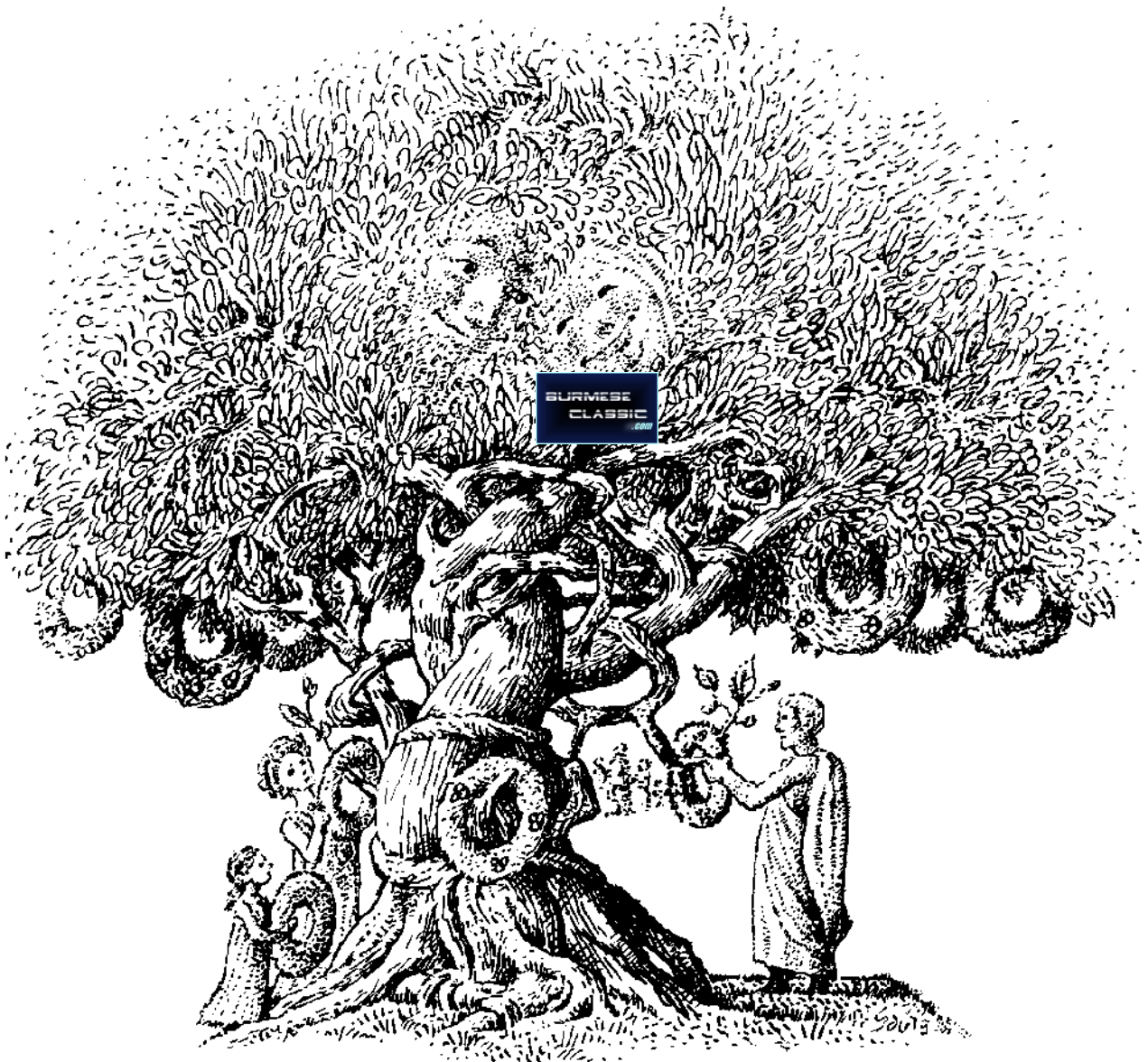
မှ

နတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမများ

Michelle M. Houle

မောင်သစ်စိမ်း

ဆီလော်အောင် ဘာသာပြန်ဆိုသည်

မာတိကာ

ဘာသာပြန်ဆိုသူ၏ အမှာ
 အဓိကနတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမတို့၏
 ဆက်သွယ်မှုပြပုံ..... i
 ပဏာမ..... ii
 မြေပုံ..... iv

1. ဖန်ဆင်းခြင်း..... ၁
2. တိုက်တန်နတ်များနှင့်
 အလင်းပီအန်နတ်တို့၏ တိုက်ပွဲ..... ၇
3. ပရပ်မီးသယံပစ်နှင့် ကမ္ဘာမြေတွင်
 ပထမဆုံးအခြေချနေထိုင်ကြသူများ..... ၁၆
4. ပန်ဒေါရာ..... ၂၃
5. ဒမီတာနှင့် ပါဆက်ဖုန်း..... ၂၉
6. ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်နှင့် သူ၏နောက်လိုက်များ..... ၃၉
7. ဘောက်စစ်စ်နှင့် ဖီလီမန်..... ၄၈
8. အက်ကိုးနှင့် နားစစ်ဆပ်စ်..... ၅၅
9. ဟီးလယပ်စ်နှင့် ဖေးသွန်..... ၆၂
- ခက်ဆစ်အဖွင့်..... ၆၉
- စာညွှန်း..... ၇၁

ဘာသာပြန်ဆီသို့၏ အမှာ

ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က အေသင်မြို့မှအပြေးသမား၊ အိုလံပစ်အားကစားပွဲတော်များ အစရှိသည် တို့အကြောင်းကို ကျောင်းစာများ၌သင်ကြားခဲ့ရဖူးသဖြင့် ဂရိဒဏ္ဍာရီတို့နှင့်မစိမ်းလှပေ။ နတ်ဘုရားများနှင့် ပတ်သက်လျှင်လည်းအကြမ်းအားဖြင့် နတ်ဘုရားဘုရင်ဖီးယုစ်၏အကြောင်းကို ကြားဖူးနားဝရှိခဲ့ကြဖူး မည်ထင်ပါသည်။ ယခု စာရေးဆရာ Michelle M. Houle ၏ Gods and Goddess in Greek Mythology အမည်ရှိစာအုပ်ကိုဖတ်ကြည့်မိရာ ဘာသာပြန်ရလျှင်သင့်တော်မည်ဟု သဘောရသဖြင့် မြန်မာစာဖတ်ပရိတ်သတ်များအတွက် ကြိုးစား၍ဆီလျော်အောင် ဘာသာပြန်လိုက်ပါသည်။ မူရင်းစာအုပ် ကို Enslow Publishers, Inc. မှ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့၏။

ဤစာအုပ်ပါဒဏ္ဍာရီတို့သည် ရှေးဂရိလူမျိုးတို့၏စိတ်ကူးယဉ်အယူအဆများဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း ပြင်ပလောကတွင် အမှန်တစ်ကယ်တည်ရှိနေသောအကြောင်းအရာတို့နှင့် ဆန်းကြယ်သောသဘာဝ ဖြစ်ရပ်များကို ၎င်းတို့၏အတွေးအခေါ်စိတ်ကူးများနှင့် စံနစ်တကျပေါင်းစပ်ကာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း အောင် စီစဉ်တကျဖော်ပြသွားနိုင်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်၏။ သာဓကအားဖြင့် စကြဝဠာစတင် ဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း၊ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာအယူအဆရှိ မြင့်မိုရ်တောင်ကဲ့သို့ လူသူမရောက်ပေါက်နိုင်ပဲ နတ်ဘုရားများသာပျော်စံလေ့ရှိသော အလင်ပတ်စ်တောင်အကြောင်း၊ လူများသေဆုံးသည့်အခါ ကူးတို့ခ ထည့်လေ့ရှိရခြင်းအကြောင်း၊ ဆောင်းရာသီတွင်ကောက်ပဲသီးနှံများ မဖြစ်ထွန်းရခြင်းအကြောင်း၊ အက်ကိုးခေါ် ပွဲတင်သံဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း၊ နဂါးငွေ့တန်းဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း အစရှိသဖြင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာပုံပြင်များစွာကို ဖတ်ရှုကြရမည်ဖြစ်၏။

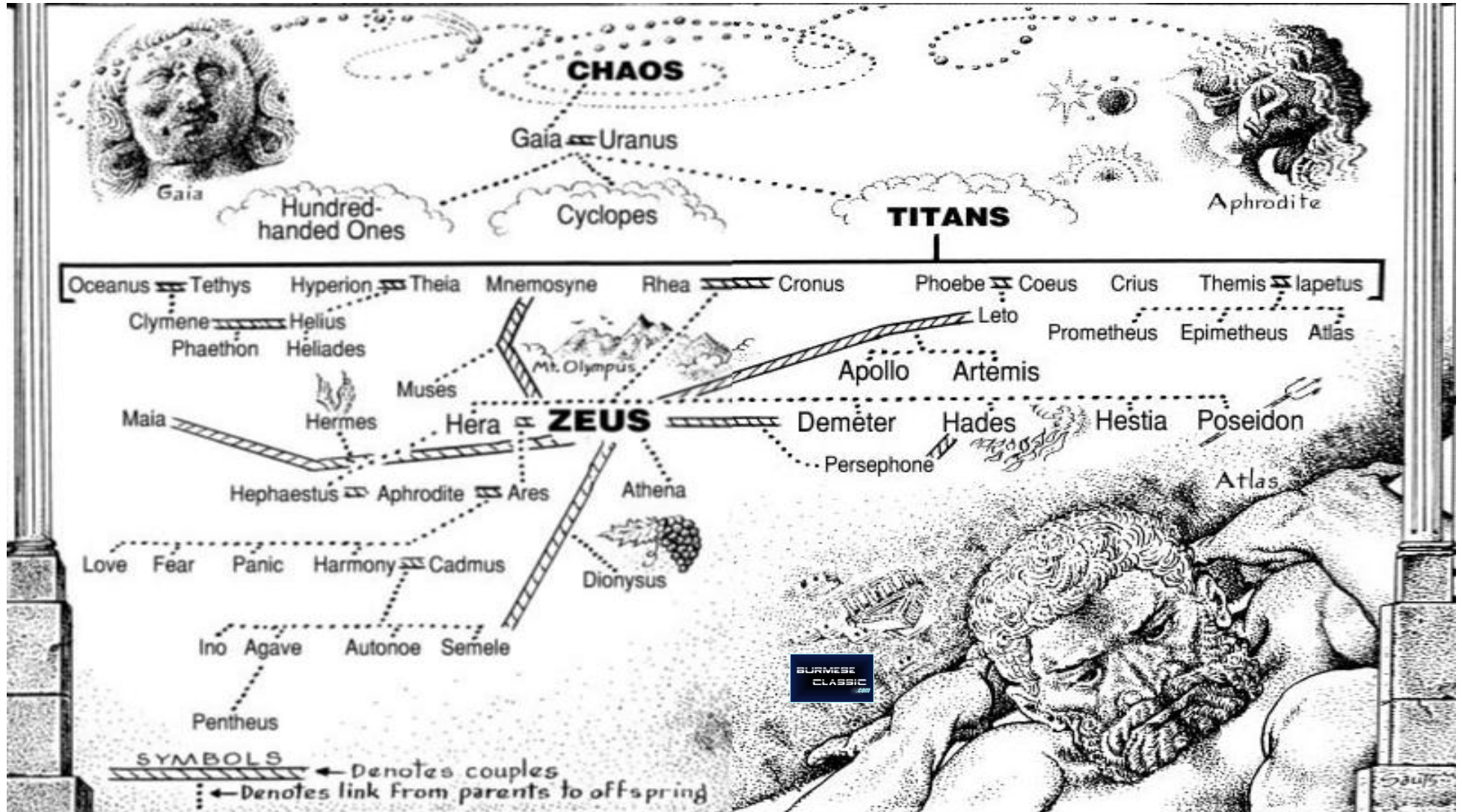
မူရင်းစာအုပ်၌ အခန်းတစ်ခု၏အဆုံးတွင် မေးခွန်းနှင့်အဖြေများကဏ္ဍနှင့် Expert Commentary ခေါ် ကျွမ်းကျင်သူတို့၏မှတ်ချက်များပါ ဖော်ပြပါရှိသော်လည်း ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များကိုသာ အသားပေးဖော်ပြ လိုသဖြင့် ဤစာအုပ်တွင် ယင်းတို့ကိုချန်လှပ်ထားခဲ့ပါသည်။ အကယ်၍ ဤစာအုပ်ကိုဖတ်ရှုပြီး အကျိုး ကျေးဇူး တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်ဆိုပါက ဘာသာပြန်ကျိုးနပ်သည်ဟုယူဆမိပြီး မူရင်းစာရေးဆရာ Houle အား ကျေးဇူးတင်အသိအမှတ်ပြုကြရန်နှင့်၊ စာအုပ်ကိုဖတ်ရှုရသည့်အတွက် အကျိုးမဲ့အချိန်ဖြုန်း သည်ဟုတွေးတောမိပါက ဘာသာပြန်သူကျွန်တော်၏ အားနည်းချက်ဟုသာ ယူဆစေလိုပါကြောင်း။ ။

မောင်သစ်စိမ်း
၃ ဧပြီ ၂၀၀၉

ပလာ စာမျက်နှာ

အဓိကနတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမတို့၏ ဆက်သွယ်မှုပြပုံ

BURMESE CLASSIC .COM

ပဏာမ

အင်္ဂလိပ်စကား *myth* ဆိုသည်မှာ ဂရိစကား *mythos* မှဆင်းသက်လာပြီး “ဒဏ္ဍာရီ” (သို့) “ပုံပြင်”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ Myth ဟူသည့်စကားလုံးကို ပန်းပွင့်များနှင့် တိရစ္ဆာန်များဖန်ဆင်းခြင်း၊ ကန္တာရများနှင့် သမုဒ္ဒရာတို့၏တည်နေရာ အစရှိသည်တို့နှင့် ရာသီစက်ဝန်းများဖြစ်ပေါ်ခြင်းနှင့် ၎င်းတို့၏ကနဦးအစ သမိုင်းကြောင်းများအစရှိသည့် သဘာဝအတွင်းဖြစ်ပေါ်နေသောအကြောင်းအရာတို့ကို ဖော်ပြရာတွင် မကြာခဏအသုံးပြုလေ့ရှိကြ၏။ Myth ဆိုသည်မှာ ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်တွင်မြင်တွေ့နေရသော ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့၏ မူလအစဟုဆိုလျှင်လည်းရနိုင်ပေ၏။

သို့သော် ဖော်ပြပါ myth ဟုခေါ်သည့် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များထဲတွင်ပါရှိသော အဖြစ်အပျက်များနှင့် အကြောင်းအရာတို့သည် အပြင်လောကရှိ အဖြစ်အပျက်အစစ်အမှန်များနှင့် ထပ်တူကျကောင်းကျနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ယင်းတို့ကို “သမိုင်း” အဖြစ် ယူဆရန်မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဒဏ္ဍာရီတို့တွင် ဖော်ပြလေ့ရှိသော အဖြစ်အပျက်အကြောင်းအရာတို့သည် ပြင်ပလောကရှိအဖြစ်အပျက်အစစ်အမှန်များနှင့် မည်မျှပင် ထပ်တူကျစေကာမူ အများအားဖြင့် အမှန်တစ်ကယ်မရှိသောနေရာများနှင့် မဖြစ်နိုင်သောအချိန်တို့တွင် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတတ်ကြ၏။

ဂရိတို့၏ နေထိုင်ရာဒေသ

ဂရိလူမျိုးများနှင့် ဂရိဒဏ္ဍာရီများပေါက်ဖွားမှုတွင် ၎င်းတို့၏နေထိုင်ရာဒေသက များစွာလွှမ်းမိုးမှုရှိခဲ့၏။ ဂရိနိုင်ငံသည် ဥရောပတိုက်ရှိ အီတလီနိုင်ငံ၏အရှေ့ဘက် မြေထဲပင်လယ်ဒေသတွင်တည်ရှိပြီး ကရစ် (Crete) ကဲ့သို့သော ကြီးမားသည့်ကျွန်းများနှင့် ကျွန်းငယ်လေးများဝိုင်းရံလျက်ရှိသော နိုင်ငံဖြစ်၏။ ပဲလပ်ပနိုဆပ် (Peloponnesus) ဆိုသည်မှာ ဂရိနိုင်ငံ၏ တောင်ပိုင်းကျွန်းဆွယ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး

သေးသွယ်သောမြေသားအချို့ဖြင့် ပြည်မကြီးနှင့်ဆက်သွယ်ထား၏။ ကျွန်းဆွယ်ဖက်တွင် ကောရင့် (Corinth) ခေါ်တောင်ပူစာမြို့ဟောင်းတည်ရှိ၏။ ပဲလပ်ပနီဆပ်တွင် စပါးတာ (Sparta)နှင့် အလင်ပီယာ (Olympia) တို့ကဲ့သို့သော အရေးပါသည့်မြို့များတည်ရှိပြီး ပြည်မကြီးဖက်ရှိ တောင်ပိုင်းကျသည့် အက်တစ်ကာ (Attica) ဒေသတွင် အက်သင် (Athens) မြို့တော်တည်ရှိ၏။

ဂရိနိုင်ငံတွင် တောင်ကုန်းတောင်တန်းများ ထူထပ်ပေါများလှသည်ဖြစ်ရာ အချို့ဒေသတို့တွင် နန်းများဖုံးပြီး ရေခဲတမျှအေးမြလျက်ရှိသော်လည်း အချို့နေရာများ၌ကား ပူပြင်းခြောက်သွေ့လျက်ရှိ၏။ တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာအရ ဂရိနိုင်ငံသည် နွေးထွေးပြီးနေရောင်သာလျက် အတန်ငယ်အေးမြသော ဆောင်းဥတုရှိသည့် နိုင်ငံတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ တောင်ကုန်းများထူထပ်ပေါများမှုကြောင့် ကုန်းဆန်ပြီး ခြောက်သွေ့သောမြေဆီလွှာရှိသဖြင့် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရာတွင် အတန်ငယ်ခက်ခဲ၏။ အများအားဖြင့် ဂျုံနှင့်ဘာလီတို့ကဲ့သို့သော အစေ့အဆန်များနှင့် သံလွင်နှင့်စပျစ်ကဲ့သို့သော အသီးအနှံများကိုသာ သမိုင်း တစ်လျှောက်စိုက်ပျိုးလာခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ စိုက်ပျိုးရေးတွင်အနည်းငယ်ခက်ခဲမှုရှိသဖြင့် ဤဒေသတွင်နေ ထိုင်သူအများစုသည် ပင်လယ်ပြင်ကိုအနည်းနှင့်အများအားထားလျက် အသက်မွေးမှုပြုကြကုန်၏။

ဂရိလူမျိုးတို့သည် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ရေကြောင်းခရီးသွားလာခဲ့ကြသူများဖြစ်ပြီး မြေထဲ ပင်လယ်တစ်ခွင်တွင် နှံ့စပ်အောင်ရွက်လွှင့်ခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။ ထိုသို့ခြေဆန့်နိုင်မှုကြောင့် ဂရိတို့သည် အခြားလူမျိုးပေါင်းမြောက်များစွာနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံခဲ့ဖူးကြ၏။ အေးရှားမိုင်နာ (Asia Minor) ခေါ် အနောက်အာရှနှင့် အာဖရိက၊ ဥရောပနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသရှိလူများနှင့် ကုန်သွယ်မှုများပြုလုပ် ခဲ့ကြပြီး လူမျိုးခြားတို့နှင့်ကြုံတိုင်း ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များကိုနားထောင်လေ့ရှိကာ ၎င်းတို့၏ကိုယ်ပိုင်ဂရိဒဏ္ဍာရီ များအတွင်းသို့ ထည့်သွင်းလိုက်တတ်ကြ၏။ အဆိုပါဂရိတို့၏ ခရီးသွားယဉ်ကျေးမှုကိုသိရှိထားပါမှ အဘယ့်ကြောင့် ဒဏ္ဍာရီတစ်ခုတွင်မူကွဲအမျိုးမျိုးရှိနေရသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ယဉ်ကျေးမှုမတူသော လူမျိုးတို့၏ဒဏ္ဍာရီများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုအသွင်တူနေရသနည်းဆိုသည်တို့ကို သဘောပေါက်နားလည်နိုင် လိမ့်မည်ဖြစ်၏။

သမိုင်းကြောင်း

ယခုအခါ ဂရိနိုင်ငံဟုခေါ်ဆိုသောနေရာတွင် လွန်ခဲ့သောနှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာက နေထိုင်ခဲ့ကြ သူများအကြောင်းကို လူအများသိကြမည်ဖြစ်သော်လည်း အဆိုပါဒေသတွင် ပထမဦးဆုံးအခြေချနေထိုင် ကြသူများအကြောင်းကိုမူ သိရှိသူအတန်ငယ်ရှားပါးမည်ဖြစ်၏။ Archaeology ခေါ် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေး မှုများအကြောင်း လေ့လာလိုက်စားသူတို့အနေဖြင့် အဆိုပါဒေသတွင် ခရစ်တော်မပေါ်မီနှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ မှ ၃၀၀၀ အကြား အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြသူများအကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှသာသိရှိထားကြ၏။ ထိုစဉ် အခါက ဂရိလူမျိုးတို့သည်လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြုကြလျက် နေပုဒ်ရွာငယ် ကလေးများတည်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံထားကြ၏။

ယေဘုယျအားဖြင့် ခရစ်တော်မပေါ်မီနှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ မှ ၁၆၀၀ ကြားရှိကာလများကို ဂရိနှင့် အနောက်တိုင်းလူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုအစဟုယူဆထားကြ၏။ လေ့လာသူတို့အနေဖြင့် အဆိုပါကာလများအတွင်း ဂရိပြည်မကြီးတွင်နေထိုင်ကြသူများ၏ နေ့စဉ်ဘဝနှင့်ယဉ်ကျေးမှုများအကြောင်းကို များစွာ သိရှိခြင်းမရှိကြပေ။ ၎င်းတို့၏ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ပင် စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အသက်မွေးမှုပြုကြလိမ့်မည်ဟုသာ ခန့်မှန်းကြရ၏။ သို့သော် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်လာမင်နေဘုရင်မင်းမြတ် (King Minos) စိုးစံခဲ့သည်ဟုယူဆရသော ကရစ်ကျွန်းတွင်နေထိုင်ကြသူများအကြောင်းကိုမူ အတော်အတန်သိရှိထားကြ၏။ ခရစ်တော်မပေါ်မီနှစ်ပေါင်း ၂၂၀၀ ခန့်က မင်နိုအန် (Minoan) ခေါ်ကရစ်ကျွန်းတွင် နေထိုင်ကြသူများသည် ခမ်းနားထည်ဝါသော နန်းတော်များတည်ဆောက်လျက် ပင်လယ်ပြင်ကိုအုပ်စိုးခြယ်လှယ်ခဲ့ကြဖူး၏။

ဘီစီ ၁၆၅၀ ခန့်တွင် မိုင်စီးနီ (Mycenae) သည် ဂရိယဉ်ကျေးမှုအတွက် အချက်အခြာကျသော နေရာဖြစ်လာခဲ့၏။ မိုင်စီးနီဆိုသည်မှာ ပဲလပ်ပနီဆပ် ကျွန်းဆွယ်ပေါ်တွင်တည်ရှိသော ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး တန်ခိုးအရှိန်အဝါကြီးမားသည့် မြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။ မိုင်စီးနီတွင်နေထိုင်ကြသူများ အသုံးပြုသည့်ဘာသာသည် ယခုခေတ်ဂရိလူမျိုးများအသုံးပြုသည့်ဘာသာနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ပြည်မကြီးတွင် သီးဘစ် (Thebes)၊ စပါးတာနှင့် အက်သင်ကဲ့သို့သော မြို့ကြီးများပေါ်ထွန်းလာခဲ့ကြ၏။ ဘီစီ ၁၄၅၀ ခန့်တွင် မင်နိုအန်တို့တည်ဆောက်ခဲ့ကြသော နန်းတော်ကြီးများပြုပျက်ခဲ့ရသော်လည်း အနုပညာ၊ ဘာသာတရားနှင့်ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများ အစရှိသည့်မင်နိုအန်ယဉ်ကျေးမှုများသည် ပြည်မကြီးတွင် ရှိသောမြို့များကို များစွာလွှမ်းမိုး နေရာယူခဲ့၏။

ဤသို့ယဉ်ကျေးမှုပျံ့နှံ့ခဲ့သည်နှင့်အမျှ ဂရိလူမျိုးတို့သည် တစ်သီးတစ်ခြားစီ မြို့ငယ်၊ ရွာငယ်များ တည်ထောင်လျက် နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ ယခုအခါ ဂရိလူမျိုးဟုလူအများသိထားကြသော ယင်းဒေသတွင် နေထိုင်ကြသူများကို တစ်စုတစ်စည်းတည်းဖြစ်စေခဲ့သော အခြေခံအကြောင်းအရာနှစ်ရပ်မှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ၎င်းတို့အသုံးပြုသောဘာသာစကားတူညီခြင်းနှင့် ၎င်းတို့ကိုယ်၎င်းတို့ ဂရိနိုင်ငံကိုတည်ထောင်ခဲ့သော ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်လာပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဟဲလီးနီ (Hellene) မှပေါက်ဖွားလာခဲ့ကြသူများဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ (ယနေ့ခေတ် ဂရိလူမျိုးတို့သုံးစွဲသော ဂရိနိုင်ငံကိုရည်ညွှန်းသည့် စကားမှာ ဟဲလပ် Hellas ဖြစ်၏)။ ယခင်က ဘုရင်တစ်ပါးတည်းမှအုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိပဲ အုပ်စုတစ်ခုနှင့် တစ်ခု ရံဖန်ရံခါပဋိပက္ခဖြစ်ပွားမှုများရှိခဲ့၏။ အရေးကြီးသောအချက်မှာ မျက်မှောက်ခေတ်ဂရိလူမျိုးဟု သိရှိထားကြသူများသည် တစ်ခါက တစ်စုတစ်စည်းတည်းမရှိခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဘီစီဆယ့်တစ်ရာစုခန့်တွင် အာရှအနောက်ခြမ်း၏ အနောက်ဖက်တွင်တည်ရှိသော ရှေးဟောင်းမြို့တော်တစ်ခုဖြစ်သည့် ထိုင်း (Troy) ကို ရန်သူများကဖျက်ဆီးခဲ့၏။ ထိုစဉ်အခါက ဂရိလူမျိုးများသည် တကွတည်းဖြစ်နေသဖြင့် စပါးတာဘုရင်မင်နိုလုအပ် (Menelaus) ၏ ကြင်ရာတော်ဟဲလင် (Helen) မင်းသမီးအား အုပ်စုတစ်ခုတည်းဖြင့် ကယ်တင်ရန်မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထိုအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် ဂရိပြည်မကြီးတွင်ရှိသော အဓိကမြို့ကြီးများအဖျက်ဆီးခံခဲ့ရ၏။ ထိုသို့မြို့ကြီးများပျက်စီးခဲ့ခြင်းသည် ကျူးကျော်လာသည့် ဂရိဘာသာစကားသုံးစွဲသူများဖြစ်သော ဒေါရီယန် (Dorian) တို့ကြောင့်ဖြစ်ရသည်ဟု ဂရိလူမျိုးများကစွပ်စွဲအပြစ်တင်ခဲ့ကြ၏။

ဘီစီ ၈၀၀ ခန့်တွင် ဖနစ်ရှင် (Phoenician) အက္ခရာကိုစံထားပြီး ဂရိအက္ခရာများစတင်တီထွင်

အသုံးပြုလာခဲ့၏။ ကျွန်းငယ်များခြံရံလျက်ရှိသော ဂရိပြည်မကြီး၏ နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးအဖွဲ့ဖြိုးဆုံး အချိန်များတွင် ဂရိအက္ခရာတီထွင်မှုများပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစဉ်အခါက ဂရိအုပ်စုများသည် နိုင်ငံရေးအရ မြို့တော်ပြည်နယ် City-states များစတင်တည်ထောင်လျက် သီးခြားနေထိုင်အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ ၏။ ဂရိတို့က မြို့တော်ပြည်နယ်ကို ပေါလစ် Polis ဟုခေါ်ဆိုသုံးစွဲခဲ့ကြ၏။

ဘီစီ ၅၀၀ ခန့်တွင် အက်သင်မြို့တော်၌ အရွယ်ရောက်ပြီးသူမြို့တော်သားများကို မြို့တော်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စရပ်များတွင် မဲပေးခွင့်ပြုခဲ့ပြီး ကမ္ဘာ့ပထမဆုံးဒီမော့ကရစ်စီ Democracy မြို့တော် ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဒီမော့ကရစ်စီ ဟူသောဝေါဟာရသည် ဂရိစကား ဒီမော့ကရက်တီယာ (Democratia) မှ ဆင်းသက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး “ဒီမော့ Demos (သို့) ပြည်သူများမှ အုပ်ချုပ်ခြင်း”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ သို့သော် အရေးကြီးသောအချက်တစ်ခုမှာ ထိုစဉ်ကအက်သင်မြို့တွင်ကျင့်သုံးသော ဒီမော့ကရစ်စီသည် အက်သင် “မြို့သား” များအတွက်သာအကျုံးဝင်ပြီး အက်သင်တွင်နေထိုင်ကြသူတိုင်းကို “မြို့သား” အဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ထိုစဉ်က အက်သင်မြို့နေအိမ်ထောင်စုများတွင် စစ်သုံ့ပန်းများကို ကျွန်များအဖြစ် ခိုင်းစေမှုများရှိနေခဲ့၏။ အဆိုပါကျွန်များကို မြို့သားများအဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် မဲပေးပိုင်ခွင့် မရှိကြပေ။ အမျိုးသမီးမြို့သူများမှာလည်း မဲပေးပိုင်ခွင့်မရှိခဲ့ကြပေ။

အက်သင်ဒီမော့ကရစ်စီစံနစ် ဖွံ့ဖြိုးထွန်းကားခဲ့သော ဘီစီ ၆ ရာစုနှင့် ၅ ရာစုကြား ကာလများတွင် အတွေးအခေါ်ပညာ၊ သမိုင်းပညာ၊ ဆေးပညာနှင့် အနုပညာ အစရှိသောနယ်ပယ်များတွင် ကြီးစွာသော ဖွံ့ဖြိုးမှုများဖြစ်ထွန်းခဲ့၏။ ဤကာလများတွင် အထူးသဖြင့်အက်သင်မြို့တော်၌ ကမ္ဘာ့တွေးခေါ်မှုသမိုင်း တွင် ဩဇာအလွှမ်းမိုးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များပေါ်ထွန်းခဲ့၏။ ထိုကာလများကို “ဂရိတို့၏ ရွှေရောင်ခေတ်” (သို့) မြို့တော်ကိုစီမံအုပ်ချုပ်သူ ပါးရစ်ကလီးစ် (Pericles) အားအစွဲပြု၍ “ပါးရစ်ကလီးစ်၏ ရွှေရောင်ခေတ်” ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခဲ့ကြ၏။

ဘီစီ ၃၃၈ တွင် ဂရိမြောက်ပိုင်းဒေသတစ်ခုဖြစ်သော မက်စီဒိုးနီးယား (Macedonia) ၏ဘုရင်ဖြစ် သူ ဖစ်လစ် ၂ (Philip II) သည် ဂရိပြည်မကြီး၏ဒေသအများစုကို အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့၏။ ဖစ်လစ်ကွယ်လွန် သောအခါ သားတော်အလစ်ဇန္ဒား (Alexander) က ဖခင်၏အရိုက်အရာကိုဆက်ခံကာ တပ်မတော်ကို ဦးဆောင်လျက် တိုင်းပြည်ကိုဆက်လက်အုပ်ချုပ်ခဲ့၏။ အလစ်ဇန္ဒား၏ တန်ခိုးအာဏာအကြီးထွားဆုံး အချိန်တွင် တိုင်းပြည်၏နယ်နိမိတ်သည် အရှေ့ဖက်တွင်အင်ဒီယ (India) ပြည်အထိကျယ်ဝန်းခဲ့၏။ သို့သော် ဘီစီ ၃ ရာစုနှောင်းပိုင်းခန့်တွင် ရိုမန်အင်ပါရာ (Roman empire) တန်ခိုးအာဏာကြီးထွားလာခဲ့ ပြီး ဘီစီနှစ်ရာစုအလယ်ခန့်တွင် ဂရိတစ်နိုင်ငံလုံး ရိုမန်တို့လက်အောက်သို့ကျရောက်ခဲ့ရ၏။ ရိုမန်တို့ဂရိ ကိုအောင်နိုင်ကြသောအခါ ဂရိထုံးတမ်းအစဉ်အလာများ၊ ရိုးရာဘာသာရေးယုံကြည်မှုများနှင့် ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်များကို ရိုမန်ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များအတွင်းသို့ သွတ်သွင်းမွေးစားလာခဲ့ကြ၏။

စာပေ

ယနေ့ခေတ် ဂရိဒဏ္ဍာရီများဟု လူသိများသောဒဏ္ဍာရီတို့ကို ရှေးအစဉ်အဆက်မှ ပုံပြင်များအဖြစ် လက်ဆင့်ကမ်းလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဒဏ္ဍာရီအများစုသည် အခြားလူမျိုးများထံမှ ဂရိတို့စုဆောင်းခဲ့ကြ သော ပုံပြင်များမှဆင်းသက်လာခဲ့ကြ၏။ ဂရိအက္ခရာတီထွင်အသုံးပြုခဲ့သော ဘီစီ ၈၀၀ခန့် မတိုင်မီက

ဒဏ္ဍာရီများကို တစ်ယောက်စကားတစ်ယောက်နားသို့ ပုံပြောခြင်းဖြင့် လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်လာခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်က ဂရိဒေသတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား ပုံပြောခြင်းဖြင့် ဒဏ္ဍာရီများပျံ့ပွားနေသကဲ့သို့ ကမ္ဘာ့အခြားဒေသများတွင်လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် ပုံပြောခြင်းဖြင့်လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ဘီစီ ၈၀၀ နောက်ပိုင်းတွင် ယနေ့ခေတ်ဂရိဒဏ္ဍာရီများအဖြစ် လူသိများသောပုံပြင်တို့ကို အကွေ့ရာဖြင့်မှတ်တမ်းတင်လာခဲ့ကြ၏။

ဂရိအက္ခရာနှင့် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာတို့၏ တူညီမှု																							
A	B	Γ	Δ	E	Z	H	Θ	I	K	Λ	M	N	Ξ	O	Π	P	Σ	T	Υ	Φ	Ψ	X	Ω
A	B	G	D	E	Z	E	Th	I	K	L	M	N	Xs	O	P	R	S	T	Y/U	Ph	Ps	Ch	O

ဂရိအက္ခရာတို့သည် ယနေ့ခေတ် အသုံးပြုနေကြသော အင်္ဂလိပ်အက္ခရာတို့နှင့် ကွဲပြားလျက် ရှိသဖြင့် လေ့လာသူများအနေဖြင့် ဂရိအက္ခရာနှင့်တူညီသောအင်္ဂလိပ်အက္ခရာတို့ကို ရွေးချယ်အသုံးပြုရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးကွဲပြားလျက်ရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် မီးနတ်ဘုရားကိုစာလုံးပေါင်းရာ၌ ရေးသားသူကိုလိုက်၍ အချို့က ဟစ်ဖိုင်စတော့စ် (Hephaistos) ဟုဖော်ပြကြပြီး အချို့က ဟစ်ဖစ်စတပ်စ် (Hephaestus) ဟုဖော်ပြကြ၏။ ဤစာအုပ်တွင် ဂရိအသံထွက်နှင့်နီးစပ်ပြီး အသံထွက်ရန်လွယ်ကူသော အင်္ဂလိပ်စကားလုံးများကို အသုံးပြုထား၏။

ဘာသာပြန်သူ၏ မှတ်ချက်။ ။ မူရင်းစာအုပ်တွင် အသုံးပြုထားသော အင်္ဂလိပ်စာလုံးများကို မြန်မာအသံထွက်တို့နှင့် လဲလှယ်ရာ၌ The Learning Company မှထုတ်လုပ်သော Oxford Talking Dictionary [CD-ROM] တွင် ဖော်ပြပါရှိသော အသံထွက်များအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ အသံထွက်တို့ကိုဖော်ပြရာတွင် မြန်မာတို့နှုတ်ကျိုးနေသော အသံထွက်များကိုမယူပဲ ဥပမာ - အိုလံပတ်ကို အလင်ပတ်စ်၊ ဒီမိုကရေစီကို ဒမော့ကရစ်စီ၊ အာဖရိကကို အက်ဖရစ်က အစရှိသဖြင့် အင်္ဂလိပ်တို့၏အသံထွက်နှင့် တတ်နိုင်သမျှနီးစပ်အောင် ယူထားပါသည်။

ဘီစီရှစ်ရာစု၏ တစ်ခုသောအချိန်ကာလ၌ ကဗျာဆရာဟိုးမား (Homer) က ဣလိအက် *Iliad* နှင့် အိုဒစ်ဆီ *Odyssey* ဟူသောကဗျာနှစ်ပုဒ်ကို ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ အဆိုပါ ကဗျာရှည်ကြီးနှစ်ပုဒ်တွင် ဂရိသမိုင်း၌ထင်ရှားသော ဒဏ္ဍာရီများပါဝင်ခဲ့၏။ ဣလိအက်ကဗျာတွင် ဘီစီ ၁၂၅၀ ခန့်ကဖြစ်ပွားခဲ့ဖွယ်ရှိသော ထရိုဂျန်စစ်ပွဲ (Trojan War) ၏ ဆယ်နှစ်မြောက်ပုံပြင်များပါဝင်၏။ အိုဒစ်ဆီကဗျာ၌ ဂရိပြည်မကြီး၏ အနောက်ဖက်ကမ်းရိုးတန်းတွင် အမှန်တစ်ကယ်တည်ရှိသော အစ်သကာ (Ithaca) ကျွန်း၏ဘုရင် အိုဒစ်ဆီယပ်စ် (Odysseus) ၏ စွန့်စားခန်းများအကြောင်း ရေးသားထား၏။ ဟိုးမားအကြောင်းကိုမူ များစွာမသိလှချေ။ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များအရသူသည် မျက်မမြင်ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အေးရှားမိုင်းနား (သို့) ခိုင်းအော့ (Chios) ကျွန်းတွင်နေထိုင်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုစဉ်က စာပေအရေးအသားမပေါ်ပေါက်သေးပဲ ပါးစပ်ရာဇဝင်များသာခေတ်စားလျက်ရှိရာ ဟိုးမား၏ပုံပြင်များသည် မှတ်တမ်းတင်ရေးသားခြင်းမပြုနိုင်မီကပင် မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ပြီးဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။

ထိုစဉ်က ဟိုးမားကဲ့သို့အရေးပါသော အခြားကဗျာဆရာတစ်ဦးမှာ ဘီစီ ၇၀၀ ခန့်ကမွေးဖွားခဲ့သူ

ဟီးစီးအပ် (Hesiod) ဖြစ်၏။ သူ၏ထင်ရှားသောကဗျာနှစ်ပုဒ်မှာ ကမ္ဘာမြေဖန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းဖွဲ့နွဲ့ထားသော သီသြဂနီ *Theogony* နှင့် အခြားအရေးပါသော ပုံပြင်များအကြောင်းဖွဲ့နွဲ့ထားသည့် *Works and Days* အမည်ရှိကဗျာတို့ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်အချိန်က ဂရိဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များတွင်ပါရှိသော နတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမများအကြောင်းကို ယင်းကဗျာနှစ်ပုဒ်က များစွာထင်ဟပ်ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။

အက်သင်မြို့တွင် ဒမော့ကရစ်စီထွန်းကားလာသောအချိန်၌ ဂရိစာပေနှင့်အနုပညာယဉ်ကျေးမှုတို့ပါ အခြေမြင့်လာခဲ့ကြ၏။ ကပွဲပြဇာတ်ရုံများသည် ထိုအနုပညာဖွံ့ဖြိုးမှုများတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်၏။ အက်သင်မြို့၏ အကျော်ကြားဆုံးပြဇာတ်ရေးဆရာသုံးဦးမှာ အစ်စကစ်လပ်စ် (Aeschylus)၊ ဆော့ဖကလစ်စ် (Sophocles) နှင့် ယူရစ်ပစ်ဒီးစ်စ် (Euripides) တို့ဖြစ်ကြပြီး ယနေ့ခေတ်လူသိများသော ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်အများစုသည် ၎င်းတို့၏ပြဇာတ်များမှ ဆင်းသက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

ယနေ့ခေတ် လေ့လာသူများအတွက် ဂရိဒဏ္ဍာရီတို့၏ အခြားအရေးပါသောမြစ်ဖျားသည် ရိုမန်တို့၏ဒဏ္ဍာရီများဖြစ်၏။ ရိုမန်တို့ဂရိကိုအောင်နိုင်ကြသောအခါ ဂရိယဉ်ကျေးမှုအမြောက်အများကို မွေးစားခဲ့ကြ၏။ ဘီစီ ၄၃ မှ အေဒီ ၁၇ အတွင်းပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ကဗျာဆရာဩဗစ် (Ovid) သည် ရောမတွင် ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုအရှိဆုံးဖြစ်၏။ ၎င်းရေးသားခဲ့သော အတွဲ၁၅တွဲပါ *The Metamorphoses* အမည်ရှိ ကဗျာသည် မျက်မှောက်ခေတ်လေ့လာသူများအကြား အထူးထင်ရှားပြီး ရာစုနှစ်များစွာတိုင်အောင် အခြားအနုပညာရှင်များနှင့် ကဗျာဆရာများအပေါ်တွင် ဩဇာလွှမ်းမိုးခဲ့၏။

ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့် ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများ

ရှေးဂရိလူမျိုးတို့သည် *polytheistic* ခေါ် နတ်ဘုရားများနှင့်နတ်ဘုရားမများ တည်ရှိခြင်းကို ယုံကြည်လက်ခံကြသူများဖြစ်၏။ နတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမများပါဝင်သော အုပ်စုတစ်စုကို ပန်သီအွန် (pantheon) ဟုခေါ်ပြီး ဂရိပန်သီအွန်၏ ခေါင်းဆောင်သည် မိုးကောင်းကင်ကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားဘုရင် ဇီးယုစ် (Zeus) ဖြစ်၏။ နတ်ဘုရားတို့သည် တန်ခိုးများစွာပိုင်ဆိုင်ကြပြီး ကမ္ဘာမြေပြင်နှင့်တကွ သဘာဝတရားတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်ကြသည်ဟု ဂရိတို့ယုံကြည်ကြ၏။ နတ်ဘုရားများကို ကျောင်းဆောင်များဆောက်လုပ်၍ ပူဇော်ပသမှုများ မကြာခဏပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ မြို့အများစုတွင် အထူးစောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးသော နတ်ဘုရား (သို့) နတ်ဘုရားမ တစ်ဦးဦးရှိတတ်ကြ၏။ ဥပမာ အားဖြင့် အက်သင်မြို့တွင် နတ်ဘုရားမအသီနာ (Athena) နှင့် နတ်ဘုရားပဆိုင်ဒမ် (Poseidon) တို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူများအဖြစ်နှင့် ကိုးကွယ်ကြ၏။

မြို့တော်များတွင် နတ်ဘုရားအသီးသီးကိုပူဇော်သည့်အနေဖြင့် တစ်နှစ်တွင်အကြိမ်များစွာ ဘုရားပွဲတော်များ ကျင်းပပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ ထိုဘုရားပွဲတော်များတွင် ကဗျာဆရာများသည် နတ်ဘုရားတို့၏ စွန့်စားခန်းပုံပြင်များကို ဖွဲ့နွဲ့ရေးစပ်လေ့ရှိကြ၏။ ရှေးဂရိလူမျိုးတို့၏ အကျော်ကြားဆုံးဘုရားပွဲတော်မှာ အက်သင်မြို့တွင်ကျင်းပသော ဝိုင်အရက်ကိုအစိုးရသည့် နတ်ဘုရားဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်စ်စ် ဘုရားပွဲဖြစ်၏။ ထိုပွဲတော်ရက်များတွင် ပြဇာတ်များအပြိုင်အဆိုနိုင်ကပြကြပြီး မျက်မှောက်ခေတ်ရှိ ကပွဲဇာတ်ရုံများသည် အဆိုပါဘုရားပွဲတော်တို့မှ ဆင်းသက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

နတ်ဘုရားများကိုပူဇော်ပသရာတွင် ယစ်ပူဇော်မှုများလည်း မကြာခဏပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ အများ

အားဖြင့် ဆိတ်ကိုယ်ပူဇော်လေ့ရှိကြ၏။ *oracle* (သို့) *prophet* ဟုခေါ်သည့် နတ်ဆရာများကိုလည်း ဂရိတို့လက်ခံယုံကြည်ကြ၏။ ငှက်တစ်ကောင်ကိုမြင်တွေ့ခြင်း (သို့) ထူးဆန်းသောအချင်းအရာ ဖြစ်ပွားခြင်း အစရှိသည်တို့အတွက် နတ်ဆရာ၊ နတ်ဆရာမများက နတ်ဘုရားတို့၏ကျောင်းဆောင် အသီးသီးတွင် *omen* ဟုခေါ်သည့် နိမိတ်ဖတ်ခြင်းများပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ အရေးပါသော ဘုရားကျောင်းဆောင်များတည်ရှိရာ ဒယ်လဖီ (Delphi) နယ်မြေတွင် အထင်ရှားဆုံးနတ်ဆရာတို့ နေထိုင်ကြ၏။

နတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမများသည် ရှေးဂရိလူမျိုးတို့၏ နေ့စဉ်လူနေမှုဘဝတွင် အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်လျက်ရှိပြီး နတ်ဘုရားအသီးသီးတွင် သီးသန့်လုပ်ဆောင်မှုများရှိ၏။ ရံဖန်ရံခါ နတ်ဘုရားများတွင် အလုပ်များစွာရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် မိုးကောင်းကင်ကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားဘုရင် ဇီးယုစ်သည် ဧည့်သည်များနှင့်ခရီးသွားများအား စောင့်ရှောက်သူလည်းဖြစ်၏။ ထို့အတူ ဇီးယုစ်၏ ကြင်ယာတော် ဟာရာ (Hera) သည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုနှင့် သားသမီးမွေးဖွားမှုကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားမဖြစ်၏။ အသိနာသည် အက်သင်မြို့သားတို့ကိုစောင့်ရှောက်သော နတ်ဘုရားမဖြစ်သည့် အပြင် ဉာဏ်ပညာနှင့်စစ်မက်ကိုလည်းအစိုးရ၏။ အက်သင်မြို့သားတို့ကိုစောင့်ရှောက်သည့် အခြားနတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်သော ပဆိုင်ဒမ်သည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကိုအစိုးရပြီး သင်္ဘောသားများနှင့် ပင်လယ်ရေကြောင်းသွားလာသူများအတွက် အရေးပါ၏။ မီးနတ်ဘုရား ဟစ်ဖစ်စတပ်သည်လည်း အခြားနတ်ဘုရားများ ကိုင်ဆောင်အသုံးပြုသည့် လက်နက်များကိုပြုလုပ်ပေးရသော ပန်းပဲနတ်ဘုရားအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရသေး၏။

ဂရိအလယ်ပိုင်းရှိ သက်စလေ (Thessaly) အရပ်တွင် အမှန်တစ်ကယ်တည်ရှိသော အလင်ပတ်စ် (Olympus) တောင်ရှိပြီး ထိုတောင်မြတ်တွင် နတ်ဘုရားများနေထိုင်ကြသည်ဟု ဂရိတို့ယုံကြည်ကြ၏။ သို့သော် ဂရိတို့၏ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများအရ နတ်ဘုရားတို့သည် အလင်ပတ်တောင်မှခွာ၍ လွတ်လပ်စွာ လှည့်လည်သွားလာနိုင်ကြ၏။ ဒဏ္ဍာပုံပြင်များတွင် နတ်ဘုရားများသည် လူ့အသွင်ကိုဆောင်လျက် လူသားများနှင့် ရောနှောသွားလာလေ့ရှိကြသည်ဟု မကြာခဏထည့်သွင်းဖော်ပြကြ၏။

ပန်သီအွန်တစ်ခုအတွင်းရှိ နတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမတို့သည် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး လက်ထပ်ထိမ်းမြားလေ့ရှိကြပြီး အချို့တွင်ကြင်ယာတော်တစ်ဦးထက်မက ရှိတတ်ကြ၏။ ထို့အပြင်အချို့သည် ရံဖန်ရံခါ မိမိတို့ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့်၎င်း၊ မိဘများနှင့်၎င်း၊ သားသမီးများနှင့်၎င်း လက်ထပ်ထိမ်းမြားကြသည်များလည်းရှိသေး၏။ ဥပမာအားဖြင့် နတ်ဘုရားဇီးယုစ်၏ ကြင်ယာတော်ဟာရာသည် ၎င်း၏နမအရင်းဖြစ်ပြီး ဟာရာအပြင် အခြားကြင်ယာတော်များလည်း များစွာရှိသေး၏။ အသီးသီးသောဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များအရ ဇီးယုစ်တွင် ကြင်ယာတော်တစ်ရာဆယ့်ငါးပါးရှိကြောင်း သိရ၏။ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်တို့သည် အဆင့်ဆင့် ပြန်လည်ပြောပြမှုတို့ကြောင့် အစဉ်ပြောင်းလဲနေတတ်သဖြင့် နတ်ဘုရားကြင်ယာစုံတွဲများသည် မကြာခဏပြောင်းလဲလျက်ရှိ၏။ နတ်ဘုရားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ယုံကြည်မှုများလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရံဖန်ရံခါကွဲလွဲလျက်ရှိတတ်၏။ တန်ခိုးအကြီးဆုံးနတ်ဘုရားဖြစ်သော ဇီးယုစ်သည် အခြားနတ်ဘုရားတို့၏ ဘဝတစ်စိတ်တစ်ဒေသပင်ဖြစ်၏။

နတ်ဘုရားတို့တွင် ကြင်ယာအမြောက်အများနှင့် သားသမီးများထွန်းကားနိုင်ကြသည်မှန်သော်လည်း ဂရိလူမျိုးတို့၏လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုတွင် ကန့်သတ်ချက်များရှိ၏။ အမျိုးသမီးများသည် အသက်

ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် မိမိတို့ထက်အသက်အရွယ်ကြီးသောအမျိုးသားများနှင့် လက်ထပ်လေ့ရှိတတ်ကြပြီး အများအားဖြင့် အက်သင်မြို့၏ လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုအခြေခံခြင်းမဟုတ်ပဲ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးလိုအပ်ချက်များအရ မိဘအသိုင်းအဝိုင်းတို့၏စီမံမှုဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဒဏ္ဍာရီများ၌ နတ်ဘုရားနှင့်နတ်ဘုရားမများ မည်သို့ချစ်ကြိုက်ကြသည်ဆိုစေ၊ အမျိုးသမီးတို့ အနေဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုအပ အခြားယောက်ျားများနှင့် ရိုမန်တစ်ဆန်ဆန်ချစ်ကြိုက်မှုမျိုးကို လူနေမှုအသိုင်းအဝိုင်းက လက်မခံချင်ကြပေ။

နတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမတို့၏ပုံပြင်များသည် ပြဇာတ်များနှင့်ကဗျာတို့၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်သည့်အပြင် ထိုပုံပြင်များကို အိမ်၌လည်းကောင်း၊ ကျောင်း၌လည်းကောင်း မကြာခဏပြောလေ့ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ အောက်တွင်ရေးသားဖော်ပြလတ္တံ့သော ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များသည် ရှေးဂရိလူမျိုးတို့၏ နေ့စဉ်လူနေမှုဘဝနှင့် ဘာသာရေးယုံကြည်မှုတို့အတွက် အရေးပါသောအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက်ရှိနေပါကြောင်း။ ။

၁။

မန်ဆင်းခြင်း

မိတ်ဆက်

ယဉ်ကျေးမှုအများစုတွင် စကြဝဠာဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် အချိန်၏ကနဦးအစအကြောင်းတို့ ဖော်ပြပါရှိသည့် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များရှိတတ်ကြ၏။ စကြဝဠာ၏အစကိုသိရှိရန် များစွာခက်ခဲသည်ဖြစ်ရာ ဒဏ္ဍာရီများတွင် ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဖော်ပြလေ့ရှိကြ၏။

ဟီးစီးအပ်၏ ကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်သော သီဩဂနီတွင် ဂရိတို့၏အရေးပါသော ဖန်ဆင်းခြင်းဝါဒအကြောင်း ဒဏ္ဍာရီပါရှိ၏။ သီဩဂနီသည် ကမ္ဘာမြေဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ဂရိပန်သီအွန်ရှိ နတ်ဘုရားများ ပေါ်ပေါက်လာမှုအကြောင်း ရေးသားထားသည့် အစောဆုံးသောကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ သီဩဂနီတွင် ဟီးစီးအပ်သည် အနုပညာကိုစောင့်ရှောက်သော မြူးဇက် (Muses) နတ်ဘုရားမက ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် နတ်ဘုရားတို့အကြောင်းကို ကူညီဖေးမပြောပြလေဟန်ဖြင့် ရေးသားထား၏။ ကဗျာဆရာတို့က မြူးဇက်အားတိုင်တည်ဟန်ဖြင့် ယင်းတို့၏ကဗျာများကို အောက်ပါအတိုင်း စတင်လေ့ရှိ၏။

ပထမဆုံးနတ်ဘုရားများနှင့် ကမ္ဘာမြေဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း၊ မြစ်ချောင်းများနှင့် အဆုံးမဲ့ပင်လယ်ပြင်များ၊ လင်းလက်ကြယ်များနှင့် ထက်အာကာကောင်းကင်ဘုံအကြောင်း၊ ကောင်းသောအရာတို့ကိုပေးတော်မူလေ့ရှိသောနတ်ဘုရားများ မည်သို့မွေးဖွားလာပုံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာများနှင့်တန်ခိုးအရာများ မည်သို့ခွဲဝေခဲ့ကြပုံတို့ကို ပြောပြပါလော့အရှင်မ ... အလင်ပတ်စ်ဘုံနန်း၌စံမြန်းလျက်ရှိသော အိုအရှင်မမြူးဇက် ... မည်သည့်အရာများက စတင်ဖြစ်ပေါ်လာကြသနည်းဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်အား အဦးအဖျားပြောပြတော်မူပါလော့ ...

ထိုဖန်ဆင်းခြင်းဒဏ္ဍာရီ၌ ကမ္ဘာမြေဖြစ်ပေါ်လာပုံသည် အစိုးရသောနတ်ဘုရားတို့၏ တန်ခိုးအာဏာရရှိလာမှုနှင့် တစ်ထပ်တည်းဖြစ်၏။ စကြဝဠာကို ပထမဆုံးအုပ်စိုးသောအရာကို ခဲအော့ (Chaos) ဟုခေါ်၏။ ခဲအော့ဆိုသည်မှာ စာပေအရ အပြောကျယ်သောဟင်းလင်းပြင်ဟုအဓိပ္ပါယ်ရပြီး လိုက်ဂူ (သို့) တွင်းပေါက်ဟုလည်းအဓိပ္ပါယ်ရသေး၏။ ဂိုင်အာ (Gaia) နတ်ဘုရားမ၏အမည်သည် စာပေအရ “ကမ္ဘာ” (သို့) “မြေသား” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏။ ဂိုင်အာ၏သားလည်းဖြစ်၊ ခင်ပွန်းလည်းဖြစ်သူ ယူရေးနပ်စ် (Uranus) သည် “မိုးကောင်းကင်” (သို့) “ကောင်းကင်ဘုံ” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏။ အဆိုပါ နတ်ဘုရားအမည်များနှင့် ပြင်ပလောကရှိ လက်တွေ့အကြောင်းအရာတို့သည် နီးကပ်စွာတူညီလျက်ရှိကြရကား ဂိုင်အာဆိုသည်မှာ နတ်ဘုရားမလည်းဖြစ်၊ ကမ္ဘာမြေကိုယ်တိုင်လည်းဖြစ်ပြီး ယူရေးနပ်စ်ဆိုသည်မှာ နတ်ဘုရားလည်းဖြစ်၊ ကောင်းကင်ဘုံလည်းဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ကြရမည်ဖြစ်၏။

မန်ဆင်းခြင်း

မြေပြင်နှင့် သမုဒ္ဒရာ၊ နတ်ဘုရားများနှင့် လူသားများမတိုင်မီက ခဲအော့မှလွဲလျှင် မည်သည့်အရာမျှ မရှိပေ။ ခဲအော့ဆိုသည်မှာ စီစဉ်တကျလည်းမဟုတ်၊ အစီအစဉ်မကျသည်လည်း မဟုတ်သော ဟင်းလင်းပြင်ကြီးပင်ဖြစ်၏။ ခဲအော့ကာလတစ်လျှောက်တွင် မည်သို့သောစကြဝဠာမျှ ဖြစ်ပေါ်ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်း မရှိသေးပေ။ နေမရှိ၊ လမရှိ။ ကမ္ဘာမြေတွင် တောင်တန်းနှင့် သမုဒ္ဒရာနှင့်တူသောအရာများ မရှိကြသေး။ စင်စစ်အားဖြင့် ကမ္ဘာမြေကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်ပေါ်ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းမရှိသေးပေ။ အချိန်လည်းမရှိသေးပဲ၊ ဘာမျှမရှိသော ဟာလာဟင်းလင်း သက်သက်ပင်ရှိသေး၏။ ထို့နောက် ခဲအော့သည် ၎င်းကိုယ်တိုင် မြေသား၊ မိုးကောင်းကင်နှင့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများအဖြစ် တဖြည်းဖြည်းချင်းဖြစ်ပေါ်ဖွဲ့စည်းလာခဲ့၏။ ဤသို့ ဖွဲ့စည်းဖြစ်တည်မှုများပြီးဆုံးသွားသောအခါ အရာရာသည်ငြိမ်းချမ်းသာယာလျက် ပြည့်စုံမှုအတိ ပြီးလျက်ရှိ၏။

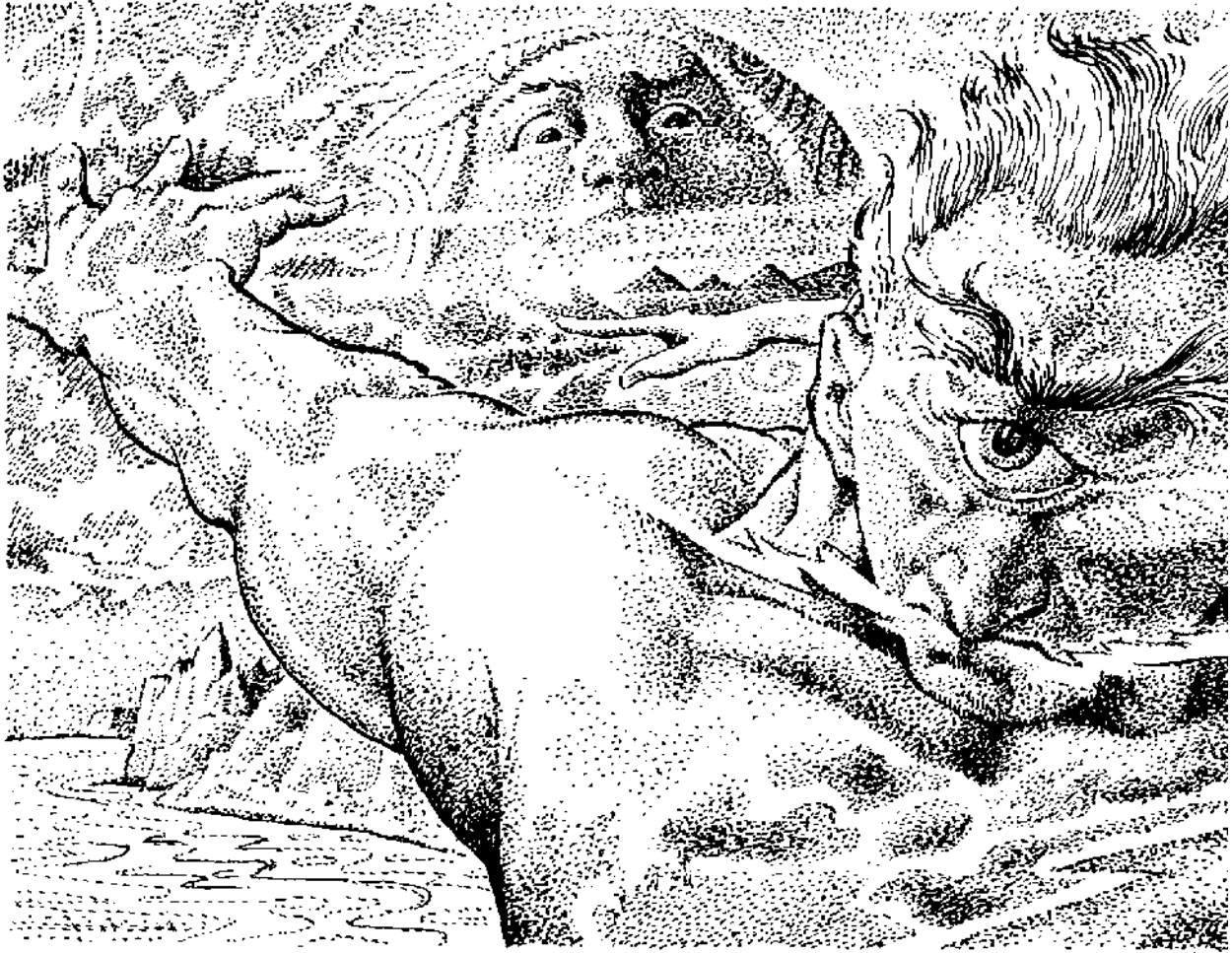
ခဲအော့ကိုယ်တိုင် မြေသား၊ မိုးကောင်းကင်နှင့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများအဖြစ် အလိုအလျောက် ခွဲခြားဖြစ်တည်ပြီးသွားသောအခါ မိခင်ဖခင်မရှိပါပဲလျက် နတ်မဘုရားမတစ်ပါး အလိုအလျောက်ပေါက်ဖွားလာခဲ့၏။ သူမ၏အမည်သည် ကမ္ဘာမြေဟုအဓိပ္ပါယ်ရသော ဂိုင်အာဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာမြေကိုရုပ်လုံးဖော်လျက်အုပ်စိုးခဲ့၏။ မြေပြန့်ဒေသများ၊ တောင်တန်းများ၊ မြစ်ချောင်းများနှင့် သမုဒ္ဒရာတို့ကိုဖန်ဆင်းခဲ့၏။ ပိတ်ကားပေါ်တွင် စုတ်တံဖြင့်ပန်းချီရေးဆွဲနေသည့်ပမာ ဂိုင်အာသည် ကမ္ဘာမြေကိုပုံဖော်ခြင်းဖြင့် အလုပ်များလျက်ရှိတော့၏။ သို့နှင့်ဂိုင်အာသည် များမကြာမီ၌ ကမ္ဘာမြေကိုထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်နိုင်မည့် သားသမီးအလိုရှိလာတော့၏။

ဂိုင်အာသည် သားသမီးရလိုဇာပြင်းပြလွန်းသဖြင့် မကြာမီပင်သူမကိုယ်တိုင် အလိုအလျောက် ကိုယ်ဝန်ရှိလာတော့၏။ ပထမဆုံးမွေးဖွားလိုက်သော သားကလေး၏အမည်သည် ယူရေးနပ်စ်ဖြစ်ပြီး မိုးကောင်းကင်ကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားဖြစ်လာ၏။ ယူရေးနပ်စ်သည် ၎င်း၏မိခင်ဂိုင်အာနှင့် တန်ခိုးအာဏာထပ်တူရှိပြီး မကြာမီ၌ မိခင်ဖြစ်သူဂိုင်အာနှင့်လက်ဆက်ကာ သားသမီးများဆက်လက်ထွန်းကားလာခဲ့၏။

ဂိုင်အာ၏ ပထမဆုံးသားသုံးယောက်သည် လက်တစ်ရာရှိသော မကောင်းဆိုးဝါးလေးများ ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာများစွာကြီးထွားလျက် တစ်ဦးစီတွင် ဦးခေါင်းငါးဆယ်နှင့် လက်တစ်ရာရှိ၏။ ဂိုင်အာက သူမ၏သားသမီးများကို ချစ်ခင်သော်လည်း ယူရေးနပ်စ်သည် တစ်နေ့တွင် သူ၏သားများက သူ့အားဝိုင်းဝန်းရန်ပြုကြမည်ကိုတွေးတောကာ စိုးရိမ်ပူပန်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယူရေးနပ်စ်သည် သားသမီးများအပေါ်မလိုမုန်းထားလျက် မိခင်ဖြစ်သူဂိုင်အာ၏ဝမ်းဗိုက်တွင်းသို့ အတင်းအကြပ်ပြန်လည်သွတ်သွင်းလိုက်၏။

လက်တစ်ရာနတ်များ ဂိုင်အာ၏ဝမ်းဗိုက်တွင်းသို့ ပြန်လည်သွတ်သွင်းခြင်းခံရအပြီးတွင် မကောင်းဆိုးဝါးသုံးကောင် ထပ်မံမွေးဖွားလာပြန်၏။ ၎င်းတို့သည်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမားကြလျက် ဆိုက်ကလော့ (Cyclops) ဟုခေါ်၏။ တစ်ဦးစီတွင် မျက်လုံးတစ်လုံးစီသာရှိလျက် မျက်လုံးများသည် ၎င်းတို့၏

နဖူးအလည်တည့်တည့်တွင်တည်ရှိ၏။ အမြင်အားဖြင့်ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်ကြသော်လည်း များစွာခွန်အား သန်မာကြလျက် ၎င်းတို့၏မိခင်အသုံးပြုရန်အတွက် မိုးကြိုးလက်နက်ကို ဖန်ဆင်းပေးခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ထိုသားသုံးယောက်ကိုလည်း ယူရေးနပ်စ်ကကြောက်ရွံ့နေပြန်၏။ ထို့ကြောင့်ယူရေးနပ်စ်သည် ၎င်းတို့ သုံးဦးကို တားတာရပ် (Tartarus) ခေါ် ငရဲလိုက်ဂူအတွင်းသို့ပစ်သွင်းခဲ့၏။ တားတာရပ်သည် အလွန်ဝေး ကွာလှသောနေရာဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် ယူရေးနပ်စ်ကို ဒုက္ခမပေးနိုင်တော့ချေ။

လက်တစ်ရာသားသုံးယောက်နှင့် ဆိုက်ကလော့သားသုံးယောက်ကို ဆုံးရှုံးရသည့်အတွက် ဝိုင်အာသည် များစွာဝမ်းနည်းလျက်ရှိပြီး ရိုင်းစိုင်းသောယူရေးနပ်စ်အပေါ်တွင်လည်း မကျေမနပ်ဖြစ် လျက်ရှိ၏။ သို့နှင့်မကြာမီ ဝိုင်အာတွင်ကိုယ်ဝန်ရှိလာခဲ့ပြီး တတိယအသုတ်သားသမီးများကို မွေးဖွားလာ ခဲ့၏။ ၎င်းတို့ကို တိုက်တန် (Titans) ဟုခေါ်ပြီး နတ်ဘုရားခြောက်ယောက်နှင့် နတ်ဘုရားမ ခြောက်ယောက်၊ စုစုပေါင်းဆယ့်နှစ်ယောက်ဖြစ်၏။ တိုက်တန်နတ်ဘုရားများသည် လူ့အသွင်စရိုက် လက္ခဏာရှိကြပြီး မကောင်းဆိုးဝါးများမဟုတ်ကြပဲ၊ ၎င်းတို့၏နောင်တော်နတ်ဘုရားများနှင့် များစွာကွာ ခြားကြ၏။ နတ်ဘုရားမများ၏အမည်တို့မှာ တက်သစ်စ် (Tethys)၊ သိုင်အာ (Theia)၊ နန်မော့စိုင်း (Mnemosyne)၊ ရီးအာ (Rhea)၊ သမစ်စ် (Themis) နှင့် ဖီးဘီ (Phoebe) တို့ဖြစ်ကြပြီး နတ်ဘုရား

များ၏ အမည်တို့မှာ အိုးရန်းနပ်စ် (Oceanus)၊ ဟိုက်ပါရီအန် (Hyperion)၊ အီအာပက်တပ်စ် (Iapetus)၊ ကရိုးနပ်စ် (Cronus)၊ ကရီးအပ်စ် (Crius) နှင့် ကိုအီးယပ်စ် (Coeus) တို့ဖြစ်ကြ၏။

ယူရေးနပ်စ်သည် ယခင်သားသမီးများအတိုင်းပင် တိုက်တန်နတ်ဘုရားတို့ကို ကြောက်မြဲကြောက်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏နောင်တော်များနည်းတူ တိုက်တန်နတ်ဘုရားများကိုလည်း ဝိုင်အာ၏ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းသို့ အတင်းအကြပ်ပြန်လည်သွတ်သွင်းခဲ့၏။ သို့သော်ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ဝိုင်အာသည် ယူရေးနပ်စ်၏အပြုအမူကို များစွာမကျေမနပ်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူမသည်သားသမီးများကို အချုပ်အခြယ်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ကမ္ဘာမြေတွင်ပျော်ပါးစေလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြလျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဝိုင်အာသည် သားသမီးများကို ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင်လွတ်လပ်စွာသွားလာနိုင်စေရန် အစီအစဉ်တစ်ခုကိုကြံစည်စိတ်ကူးနိုင်ခဲ့၏။

ဝိုင်အာသည် ဝမ်းဗိုက်အတွင်းမှသားသမီးများကို စကားပြောဆက်သွယ်နိုင်သဖြင့် သူမ၏အကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်စီမံခဲ့၏။ တိုက်တန်နတ်ဘုရား ဆယ့်နှစ်ယောက်အနက်မှ အထွေးဆုံး သားဖြစ်သူကရိုးနပ်စ်သည် မိခင်၏အကြံအစည်ကိုအကူအညီပေးရန် များစွာစိတ်အားထက်သန်လျက်ရှိ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဝိုင်အာနှင့်ကရိုးနပ်စ်တို့တိုင်ပင်လျက် တိုက်တန်နတ်ဘုရားများနှင့် လက်တစ်ရာနောင်တော်သုံးယောက်ကို အကျဉ်းထောင်နှင့်တူသော မိခင်၏ဝမ်းဗိုက်အတွင်းမှလွတ်မြောက်စေရန် ကြိုးပမ်း

အားထုတ်ခဲ့ကြ၏။

ကရီးနပ်စ်နှင့် ဂိုင်အာသည် ၎င်းတို့၏အကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် အခွင့်အရေးကို စောင့်စားခဲ့ကြ၏။ တစ်ညတွင် ဂိုင်အာ၏စက်ရာသို့ ယူရေးနပ်စ် လာရောက်အိပ်စက်သောအခါ ကရီးနပ်စ်သည် မိခင်ဂိုင်အာ၏ဝမ်းတွင်းမှ တိတ်တဆိတ်ဖြည်းညင်းစွာထွက်လျက် sickle ဟုခေါ်သည့် ကောက်ရိတ်ရာတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိသောတံဇဉ်ဖြင့် ဖခင်ယူရေးနပ်စ်အားထိုးလိုက်၏။ နောက်ဆုံးတွင် ယူရေးနပ်စ် အစဉ်တွေးတော ပူပန်ခဲ့သည့်အတိုင်းလက်တွေ့ဖြစ်လာခဲ့ပြီး သေအံ့မူးမူးအချိန်တွင် “ကရီးနပ်စ်”ဟု ယူရေးနပ်စ်ကလဲကျနေရာမှခေါ်လိုက်၏။ “ငါ့အားပြုခဲ့သည့်အတိုင်း သင့်သားသမီးများကလည်း သင့်အား ပြုကြပါစေ” ဟုကျိန်စာတိုက်ပြီး ဒေါသနှင့် လက်စားချေလိုသောမျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်လျက် ယူရေးနပ်စ် သေဆုံးသွားခဲ့၏။

ယူရေးနပ်စ်ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ဂိုင်အာနှင့်သူမ၏သားသမီးများသည် ပထမဆုံးအကြိမ် အဖြစ် လွတ်လပ်မှု၏အရသာကိုခံစားခဲ့ကြရ၏။ တိုက်တန်နတ်များနှင့် လက်တစ်ရာနတ်များသည် မိခင်၏ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းမှ ပြန်လည်မွေးဖွားလာကြပြီး၊ ဆိုက်ကလော့နတ်ဘုရားများမှာလည်း တားတာရပ်မှ လွတ်မြောက်လာကြ၏။ ဂိုင်အာ၏သားသမီးအားလုံးကပင် ကရီးနပ်စ်ကိုနတ်ဘုရားဘုရင်အဖြစ် သဘောတူတင်မြှောက်ကြ၏။ ထို့နောက်ကရီးနပ်စ်သည် တိုက်တန်နတ်ဘုရားမများထဲမှ ၎င်း၏နမတော်ရီးအာနှင့် အကြောင်းဆက်ပေါင်းဖက်ကြလျက် စကြဝဠာတစ်ခုလုံးကို အချိန်ကာလများစွာကြာညောင်းသည်အထိ ငြိမ်းချမ်းစွာအုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့၏။

၂။

တို့က်တန်နတ်များနှင့်

အလင်းပီအန်နတ်တို့၏ တို့က်ပွဲ

မိတ်ဆက်

တစ်ခါတစ်ရံ၌ ပြင်ပလောကတွင်အမှန်တစ်ကယ်ရှိသော နေရာဒေသတို့၏အမည်များကို ဒဏ္ဍာရီတို့တွင်တွေ့ရလေ့ရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် အလင်ပတ်တောင်သည် ဂရိနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းတွင် အမှန်တစ်ကယ်တည်ရှိပြီး အီဂျီအန်ပင်လယ် (Aegean Sea) နှင့်များစွာမဝေးလှချေ။ သို့သော် အလင်ပတ်တောင်ကို ဒဏ္ဍာရီများတွင်ဖော်ပြကြသည့်အခါ သာမန်နေရာဒေသတစ်ခုအဖြစ်သာမက တိုက်တန်နတ်ဘုရားတို့ကိုအောင်နိုင်သော အလင်းပီအန်နတ်ဘုရား (Olympian Gods) တို့၏စံပျော်ရာနေရာအဖြစ်ပါ ဖော်ပြကြ၏။ ထိုနတ်ဘုရားမျိုးဆက်နှစ်ခုသည် စကြာဝဠာကိုလွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်ရန် တန်ခိုးအာဏာလုကြရင်းဖြင့် စစ်မက်ဖြစ်ပွားခဲ့ကြပြီး အောင်နိုင်သောနတ်ဘုရားများက အလင်ပတ်တောင်ကို မွေ့ပျော်ရာစံအိမ်အဖြစ်သိမ်းပိုက်ခဲ့၏။ အလင်ပတ်တောင်သည် အပြင်လောက၌ အမှန်တစ်ကယ်တည်ရှိသည်မှန်သော်လည်း ဒဏ္ဍာရီများတွင် လူသူမရောက်နိုင်သော နေရာတစ်ခုအဖြစ်ဖော်ပြကြပြီး အချိန်နှင့်အာကာသဟင်းလင်းပြင်တို့မှ လွတ်ကင်းသောနေရာတစ်ခုအဖြစ် ယူဆကြ၏။

အလင်ပတ်တောင်သည် ပဲလပ်ပနီဆပ်ကျွန်းဆွယ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် တည်ရှိသော အလင်ပီအာမြို့ (Olympia) နှင့်မတူချေ။ အလင်ပတ်တောင်ကဲ့သို့ပင် အလင်ပီအာမြို့သည်လည်း အလင်းပီအန်နတ်တို့ကိုအစွဲပြု၍ အမည်မှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ အလင်ပီအာမြို့တွင် ဘီစီ ၃ ရာစုခန့်ကတည်းက ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖွယ်ရှိသော ဝတ်ပြုနယ်မြေနှစ်ခုရှိ၏။ ယခင်ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများမှ ဆင်းသက်လာခဲ့ဟန်ရှိသော်လည်း အလင်ပစ် အားကစားပွဲတော်များကို ဘီစီရှစ်ရာစုခန့်ကတည်းက ထိုနေရာတွင် စတင်ကျင်းပခဲ့ကြဖွယ်ရှိ၏။ ထိုအားကစားပွဲသည် တိုက်တန်နတ်များနှင့် အလင်းပီအန်နတ်တို့၏တိုက်ပွဲကို ပြန်လည်အသက်သွင်းခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ အလင်းပီအန်နတ်တို့၏အောင်ပွဲကို ပြန်ပြောင်းအမှတ်ရစေရန်ဖြစ်၏။

နတ်ဘုရားများက မိမိတို့၏ဘဝကို အစဉ်တစိုက်စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်ဟု လူအများမယုံကြည်ကြသော်လည်း အခက်အခဲများနှင့်ကြုံတွေ့လာရသည့်အခါ ဘုရားကျောင်းများတွင် ဝတ်ပြုဆုတောင်းမှုများပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ ထိုသို့သောဝတ်ပြုဆုတောင်းမှုများအတွက် အလင်ပီအာမြို့သည် များစွာအရေးပါသောနေရာဖြစ်၏။ ဂရိဒဏ္ဍာရီပါမောက္ခများဖြစ်ကြသော Mark P. O. Morford နှင့် Robert J. Lenardon တို့၏အဆိုအရ နတ်ဘုရားများသည် သဘာဝသင်္ကေတတစ်ခုခု (သို့) နိမိတ်ပုံတစ်ခုခုပြလျက် လူသားတို့နှင့်အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြကြောင်းသိရ၏။ အဆိုပါနိမိတ်များကို နတ်ဘုရားအသီးသီးတို့၏ဝတ်ကျောင်းဆောင်များ၌ နတ်ဆရာများကဘာသာပြန် ဖော်ညွှန်းပေးလေ့ရှိကြ၏။

နတ်ဘုရားဇီးယုစ်၏မိန့်မှာချက်များကို ရိုးရာနည်းများအတိုင်း နိမိတ်ဖတ်ဘာသာပြန်ကြရာ၌ ဥပမာအားဖြင့် ကျန်ရှိသောသစ်ရွက်များကိုရေတွက်ခြင်း၊ ၎င်းတို့အားပူဇော်ထားသော ဝက်သစ်ချပင်သစ်ကိုင်းများ၏ လေတိုးသံကိုနားထောင်ခြင်း၊ ချိုးကူသံနားထောင်ခြင်းနှင့် ပူဇော်ထားသောအမွှေးတိုင်များ၏ အခြေအနေကို လေ့လာခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုပြုလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ အလင်ပစ်ကစားပွဲများတွင် ပြိုင်ဖက်တို့အပေါ်နိုင်ခြေရှိ

မရှိကို အလင်ပီအာတွင် အဆိုပါနည်းများအတိုင်း နိမိတ်ဖတ်လေ့ရှိကြ၏။

တိုက်တန်နတ်များနှင့် အလင်းပီအန်နတ်တို့၏ တိုက်ပွဲအကြောင်းသည် ဂရိဒဏ္ဍာရီတွင် အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်လျက်ရှိ၏။ ဤဒဏ္ဍာရီတွင် တန်ခိုးရှိသောနတ်ဘုရားများပင်လျှင် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြောင်းသိရှိကြရ၏။ အလင်းပီအန်နတ်တို့အတွက် တိုက်ပွဲသည်များစွာခက်ခဲ၏။ သို့သော် အနိုင်မခံအရှုံးမပေးပဲ ကြံ့ကြံ့ခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင်အောင်မြင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြင့်လုပ်ကိုင်ရသောစိတ်ဓါတ်သည် ဂရိလူမျိုးတို့၏နေ့စဉ်ဘဝတွင် များစွာအရေးပါလျက်ရှိပြီး ၎င်းတို့၏ ဒဏ္ဍာရီများနှင့် ဘာသာရေးယုံကြည်မှုများ၏ ကျောရိုးဟုဆိုကလည်း မှားအံ့မထင်ပေ။

တိုက်တန်နတ်များနှင့်

အလင်းပီအန်နတ်တို့၏ တိုက်ပွဲ

ယူရေးနပ်စ်ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ကမ္ဘာမြေတွင်ငြိမ်းချမ်းမှုအတိပြီးခဲ့၏။ တိုက်တန်နတ်တို့၏ ဘုရင်ကရီးနပ်စ်နှင့် ၎င်း၏နမတော်လည်းဖြစ်၊ ကြင်ယာတော်လည်းဖြစ်သော ရီးအာတို့သည် ကမ္ဘာမြေကို ငြိမ်းချမ်းစွာအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်ကရီးနပ်စ်သည် ဖခင်ယူရေးနပ်စ်၏ကျိန်စာကို တွေးတောလျက် သူသည်လည်းတစ်နေ့သောအခါ သားသမီးတို့၏နှိပ်စက်ရန်ပြုခြင်းကို ခံရလေမည်လောဟု နေ့ရောညပါ ပူပန်လျက်ရှိ၏။

တစ်နေ့တွင်ရီးအာသည် သူမ၌ကိုယ်ဝန်ရှိနေကြောင်းအသိပေးလာခဲ့၏။ သို့သော်ကရီးနပ်စ်သည် မပျော်ပိုက်နိုင်ပေ။ သမိုင်းတစ်ပတ် ပြန်လည်လာဦးမည်လားဟု စိုးရိမ်ပူပန်လျက်ရှိ၏။ သူ့ဖခင်အတိုင်းပင် ကလေးများကို အရွယ်ရောက်သည်အထိ ကြီးပြင်းခွင့်မပေးလျှင် သူ့ကိုရန်ပြုနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု တွေးတောမိ၏။ ထို့ကြောင့် ရီးအာပထမကလေးမွေးဖွားသောအချိန်၌ ကရီးနပ်စ်သည်ကလေးကို လျှင်မြန်စွာ ကောက်ယူလျက်မြို့ချလိုက်၏။ ပထမဆုံးကလေးဆုံးရှုံးမှုကြောင့် ရီးအာသည်စိုးရွံ့ထိတ်လန့်ပြီး များစွာ ဝမ်းနည်းခဲ့ရ၏။ ကရီးနပ်စ်သည် နောက်ထပ်မွေးဖွားလာသော ကလေး ၄ ယောက်ကိုလည်း ယခင် အကြိမ်များအတိုင်းပင် မြို့ချပစ်ခဲ့၏။

ရီးအာတွင် ခြောက်ကြိမ်မြောက်ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါ ခင်ပွန်းသည်အားလှည့်စားပြီး ကလေးကို မြို့ချခြင်းမပြုနိုင်အောင်ကြံစည်ခဲ့၏။ ကလေးမွေးဖွားခါနီးအချိန်တွင် ရီးအာသည် ကလေးမွေးဖွားပြီး ပြီဟုဆိုလျက် ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို အနီးဖြင့်ပတ်ကာကိုင်ဆောင်ထား၏။ ကရီးနပ်စ် ကလေးကြည့်ရန် လာသောအခါ အနီးဖြင့်ပတ်ထားသော ကျောက်တုံးကိုပေးလိုက်၏။ ကရီးနပ်စ်လည်း ရှေးနည်းတူပင် လျှင်မြန်စွာမြို့ချပစ်လိုက်၏။ ကရီးနပ်စ်သည် ကလေးကိုမြို့ချရန်စိတ်အားထက်သန်နေသဖြင့် အလှည့်စား ခံလိုက်ရကြောင်း မသိရှိလိုက်ပေ။

ထို့နောက် အမှန်တစ်ကယ်မီးဖွားရန် အချိန်ကျရောက်လာသောအခါ ၎င်း၏ခင်ပွန်းသည်လာ ရောက်လေ့မရှိသော ကရစ်ကျွန်းသို့အပြေးသွား၍ ကလေးငယ်ကိုတိတ်တဆိတ်မွေးဖွားပြီး ဇီးယုစ်ဟု အမည်ပေးခဲ့၏။ ဇီးယုစ်သည် ချစ်စဖွယ်ကောင်းပြီး သန်မာသောကလေးငယ်ဖြစ်သဖြင့် အရွယ်ရောက် လာလျှင် တန်ခိုးကြီးမားသောနတ်ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရီးအာယုံကြည်ထား၏။ သို့သော် ကလေးငယ် နှင့်အတူ ခင်ပွန်းသည်နေထိုင်ရာအရပ်သို့ပြန်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကရီးနပ်စ်သိရှိလျှင် နောင်တော်များ နည်းတူ မြို့ချခံရမည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရီးအာသည် ကလေးငယ်ကို ကရစ်ကျွန်း၌ပင်ထားရစ်ခဲ့ရ၏။ ဇီးယုစ်ကို ဆိတ်တစ်ကောင်ကနို့တိုက်ပေးပြီး မထင်ရှားသောနတ်အချို့က စောင့်ရှောက်မွေးမြူခဲ့ကြ၏။ ဇီးယုစ် ကလေးသာသာအရွယ်ရောက်ရှိလာချိန်အထိ ကရီးနပ်စ်သည် မိမိဝမ်းဗိုက်ထဲတွင်ရှိနေသော အရာမှာ ကျောက်တုံးတစ်တုံးဖြစ်နေမှန်း မရိပ်မိခဲ့ပေ။

ဇီးယုတ် အနည်းငယ်အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိခင်နှင့်တွေ့ဆုံရန် ကရစ်ကျွန်းမှထွက်ခွါခဲ့၏။ ရိုးအာကဇီးယုတ်ကို ဖခင်ဖြစ်သူကရိုးနပ်စ်၏အစေခံအဖြစ် ကြံဖန်နေရာပေးခဲ့၏။ သို့သော်ကရိုးနပ်စ်က အစေခံအသစ်သည် မိမိ၏သားဖြစ်ကြောင်းမသိရှိခဲ့ပေ။ တစ်နေ့တွင်ဇီးယုတ်သည် ဖခင်အားဝိုင်တစ်ခွက် ဆက်သသောအခါ ကရိုးနပ်စ်သည် လျှင်မြန်စွာသောက်သုံးလိုက်၏။ ထိုဝိုင်သည် ကရိုးနပ်စ်အား ပျို့အန် စေသော ဝိုင်ဖြစ်ပြီး အနီးပတ်ထားသောကျောက်တုံးကို အန်ထုတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ယခင်ကမြို့ချ ထားခဲ့သော ကလေးများအားလုံးကိုလည်း အန်ထုတ်လိုက်၏။ ကလေးများသည် အရွယ်ရောက်ပြီးသူများ အဖြစ် ဖခင်၏ဝမ်းဗိုက်တွင်းမှထွက်ပေါ်လာကြ၏။ ၎င်းတို့၏အမည်များမှာ ပဆိုင်ဒန် (Poseidon)၊ ဟေးဒီးစ် (Hades)၊ ဒီမီတာ (Demeter) နှင့် ဟက်စတီအာ (Hestia) တို့ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ဇီးယုတ် ၏ နောင်တော်နှင့်အစ်မတော်များဖြစ်ကြပြီး ပြန်လည်ဆုံဆည်းခွင့်ရသည့်အတွက် များစွာဝမ်းသာလျက် ရှိကြ၏။ ဤသို့လွတ်မြောက်လာကြသည့်အတွက် မောင်နှမမြောက်ယောက်စလုံး ပျော်ရွှင်လျက်ရှိကြ သော်လည်း ထပ်မံမြို့ချခြင်းမခံရနိုင်စေရန်အတွက် ၎င်းတို့၏ဖခင်သည် ဝမ်းဗိုက်ကိုနှိပ်လျက် ပျို့အန်နေ စဉ်မှာပင် အလျင်မြန်ထွက်ပြေးခဲ့ကြ၏။

နတ်ဘုရားငယ်များသည် ၎င်းတို့ဖခင်၏ရန်မှလွတ်မြောက်နိုင်ရန် အလင်ပတ်တောင်သို့ ထွက်ပြေး လာခဲ့ကြပြီး ထိုတောင်ကို ၎င်းတို့ပျော်စံရာဗီမာန်အဖြစ်သဘောထားကြသဖြင့် အလင်ပတ်တောင်ကို အစွဲပြု၍ အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားများဟုခေါ်ဆိုခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ချမ်းသာရာရပြီးသော် အလင်းပီအန်နတ် ဘုရားတို့သည် အစီအစဉ်တစ်ခုကိုအလျင်အမြန်ရေးဆွဲလျက် ကရိုးနပ်စ်နှင့်တကွ အခြားသောတိုက်တန် နတ်ဘုရားများတို့ကို စစ်ကြေငြာလိုက်၏။ နတ်ဘုရားငယ်များသည် ၎င်းတို့ဖခင်၏ အရိုက်အရာကို ယူလျက် ကမ္ဘာမြေကိုအုပ်စိုးနိုင်ရန်ကြံစည်ကြ၏။ ၎င်းတို့၏ကြိုးပမ်းမှုတွင် ကမ္ဘာမြေကိုအုပ်စိုးရန်နှင့် အကယ်၍ ကရိုးနပ်စ်တို့အနိုင်ရလျှင် ထပ်မံမြို့ချခြင်းခံရဦးမည်ဖြစ်ရာ မိမိတို့၏အသက်ကိုကာကွယ်ရန်ဟူ သော ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ခုရှိ၏။

ဤသို့ဖြင့် နတ်စစ်ပွဲကြီးစတင်ခဲ့တော့၏။ အစပထမတွင် တိုက်တန်နတ်များဘက်မှ အသာစီးရ နေပြီး ကမ္ဘာမြေကိုအုပ်စိုးနိုင်တော့မည်ကဲ့သို့ရှိ၏။ အလင်းပီအန်နတ်များသည် အရေအတွက်အားဖြင့် နည်းပါးပြီး တန်ခိုးစွမ်းအားလည်းသေးငယ်၏။ သို့သော် ဇီးယုတ်နှင့်မောင်နှမများဘက်သို့ တိုက်တန်နတ် အချို့ ဝင်ရောက်ပူးပေါင်းလာသောအခါ တိုက်ပွဲသည်တစ်မျိုးတစ်မည်ဖြစ်သွား၏။ တိုက်တန်နတ်များ ဘက်မှ သမစ်စ်နှင့်အီအာပက်တပ်စ်တို့၏သားတော် ပရပ်မီးသယပ်စ် (Prometheus) သည် ဇီးယုတ်တို့နှင့် လာရောက်ပူးပေါင်းခဲ့၏။ ပရပ်မီးသယပ်စ်၏အမည်သည် “ကြိုတင်တွေးခေါ်သူ” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရပြီး ၎င်းတွင်အနာဂတ်ကို ကြိုတင်သိမြင်နိုင်သော အစွမ်းရှိသည့်အတိုင်း နောက်ဆုံးတွင် တိုက်တန်နတ်များ ရှုံးနိမ့်မည့်အကြောင်းကိုသိမြင်ခဲ့၏။ ပရပ်မီးသယပ်စ်နှင့်၎င်း၏ညီတော် အပီမီးသယပ်စ် (Epimetheus) တို့သည် ထိုသို့အနာဂတ်ကိုကြိုတင်သိမြင်ခဲ့မှုကြောင့် ၎င်းတို့၏မိဘများပါဝင်သော တိုက်တန်နတ်များ ဘက်မှ တိုက်ပွဲဝင်ရန်ငြင်းဆန်ခဲ့ကြ၏။

ဆိုက်ကလောနှင့် လက်တစ်ရာနတ်များလည်း အလင်းပီအန်နတ်များနှင့် လာရောက်ပူးပေါင်းလျက် တိုက်တန်နတ်တို့ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ၎င်းတို့သည် တိုက်တန်နတ်များနှင့် အစေးမကပ်ကြပဲ အလင်းပီအန်နတ်များသာ ကမ္ဘာမြေကိုအုပ်စိုးလျှင် ပိုမိုငြိမ်းချမ်းလိမ့်မည်ဟုယူဆခဲ့ကြ၏။ ဇီးယုစ်က မျက်လုံးတစ်လုံးသာပါသော ဆိုက်ကလောနတ်များကို လက်နက်များဖန်ဆင်းပေးရန်အမိန့်ပေးခဲ့ပြီး နတ်ဘုရားများအတွက် ထူးထွေဆန်းပြားသောလက်နက်များကို ဖန်ဆင်းပေးခဲ့၏။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူဇီးယုစ်အတွက် အလွန်ဝေးကွာသောနေရာများသို့ ပြင်းထန်စွာပစ်ခတ်နိုင်သည့် အထူးမိုးကြိုးလက်နက်ကို ဆိုက်ကလောများက ဖန်ဆင်းပေးခဲ့၏။ ပဆိုင်ဒန်နတ်ဘုရားအတွက် ရန်သူများအားနှိမ်နင်းနိုင်မည့် *trident* ခေါ် သုံးခွလှံချွန်ကို ဖန်ဆင်းပေးခဲ့၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဟေးဒီးစ်နတ်ဘုရားအတွက် ကရိုးနပ်စ်နှင့် အခြားတိုက်တန်နတ်များပင် မြင်ရန်မစွမ်းသာသော ကိုယ်ပျောက်ဦးထုပ်ကို ဖန်ဆင်းပေးခဲ့ကြ၏။

တိုက်တန်နတ်များနှင့် အလင်းပီအန်နတ်တို့၏တိုက်ပွဲကား ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းလှ၏။ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှမောမန်းခြင်းမရှိသော လက်တစ်ရာနတ်များ၏အကူအညီဖြင့် အလင်းပီအန်နတ်များ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ တိုက်တန်နတ်များအညံ့ခံကုန်ကြတော့၏။ နောက်ဆုံး၌ တိုက်တန်နတ်တို့အရှုံးပေးလိုက် ကြရပြီး ဇီးယုစ်က ၎င်း၏ဖခင်ကရီးနပ်စ်ကို လက်လှဲအားစမ်းရန် စိမ်ခေါ်လိုက်၏။ အောင်နိုင်သူ၏ဘက်မှ အလင်းပတ်တောင်ကို အပိုင်စားရမည်ဖြစ်၏။ ဇီးယုစ်ကကရီးနပ်စ်အပေါ် သုံးကြိမ်သုံးခါအောင်နိုင်ပြီး သောအခါ အလင်းပီအန်နတ်များကို အောင်နိုင်သူများအဖြစ်ကြေငြာခဲ့၏။

နတ်စစ်ပွဲကြီးပြီးဆုံးသွားသောအခါ အလင်းပီအန်နတ်များက တိုက်တန်နတ်အများစုကို တားတာရပ်ငရဲလိုက်ဂူထဲသို့ ထည့်သွင်းလိုက်ကြပြီး လိုက်ဂူထဲတွင်ကြေးဝါတံခါးကြီးဖြင့်ပိတ်လျက် လက်တစ်ရာနတ်များကို စောင့်ကြပ်စေခဲ့၏။ သမစ်စ်နှင့် အီအာပက်တပ်စ်တို့၏ အခြားသားတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပြီး တိုက်တန်နတ်များဖက်မှဦးဆောင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူ အက်လပ်စ် (Atlas) ကိုမူ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး အား ၎င်း၏ကျောပေါ်တွင်ထမ်းဆောင်စေလျက် အထူးအပြစ်ပေးခဲ့ကြ၏။ ယင်းသည် တားတာရပ်ငရဲ လိုက်ဂူတွင် ပိတ်လှောင်ခံရခြင်းထက် ပိုမိုကြီးလေးသောအပြစ်ဒဏ်ဖြစ်၏။

ကရီးနပ်စ်ကို အခြားမောင်နှမများကဲ့သို့ တားတာရပ်ငရဲလိုက်ဂူတွင် ပိတ်လှောင်ခြင်းမပြုခဲ့ကြ ပေ။ ဇီးယုစ်နှင့် အခြားအလင်းပီအန်နတ်များသည် ၎င်းတို့အားမြို့ချခြင်းခံခဲ့ရသော်လည်း ကရီးနပ်စ်ကို ဖျောက်ဖျက်လက်စားချေလိုစိတ်မရှိကြသည်နှင့် မရဏကျွန်း (Island of the Dead) သို့ အစဉ်အမြဲနေ ထိုင်ရန် ပို့ဆောင်လိုက်ကြ၏။ ကရီးနပ်စ်သည်မူလက အလင်းပီအန်နတ်တို့ကိုချေမှုန်းပစ်ရန် ဆန္ဒရှိသော် လည်း အရှုံးနှင့်ရင်ဆိုင်ရသောအခါ စိတ်ဓါတ်ပျော့ပြောင်းသွားပြီး ၎င်း၏သားတော်လည်းဖြစ်သော အလင်းပီအန်နတ်တို့၏ဘုရင်ဇီးယုစ်ကို အဝေးမှနေ၍အိပ်မက်များပေးပို့လျက် အချို့ကိစ္စရပ်များတွင် လမ်းပြပေးခဲ့၏။

အပြစ်ဒဏ်ခတ်မှုများပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဇီးယုစ်၊ ပဆိုင်ဒန်နှင့်ဟေးဒီးစ် နတ်ဘုရားသုံးပါးတို့ သည် ကမ္ဘာမြေကိုကဏ္ဍများခွဲလျက် အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ၏။ ဟေးဒီးစ်သည် ယမမင်းဖြစ်လာပြီး သေမင်းနိုင်ငံကို အစိုးရ၏။ ပဆိုင်ဒန်သည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတို့ကိုအုပ်ချုပ်လျက် ကမ္ဘာပေါ်တွင်ရှိသမျှရေတို့ကိုအစိုးရ၏။ ဇီးယုစ်သည် မိုးကောင်းကင်ကိုအစိုးရပြီး၊ မိုးကောင်းကင်သည် ကမ္ဘာမြေရှိအရာအားလုံးကို လွှမ်းခြုံထား သဖြင့် နတ်ဘုရားအားလုံး၏ဘုရင် (သို့) ဖခင်ဖြစ်လာခဲ့တော့၏။

ထိုသို့ အရေးကြီးသောအာဏာခွဲဝေမှုများ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ အခြားအလင်းပီအန်နတ်တို့ သည်လည်း အလုပ်များရရှိလာခဲ့ကြ၏။ ဒဓိတာသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် အခြားကမ္ဘာပေါ်၌ရှိသမျှ ဖွံ့ဖြိုးမှုအရာအားလုံး၏ နတ်ဘုရားမဖြစ်လာခဲ့၏။ ဟက်စတီအာသည် နေအိမ်နှင့်မီးဖိုချောင်တို့၏ နတ်ဘုရားမဖြစ်လာ၏။ ဟာရာသည်လည်း နေအိမ်ကိုစောင့်ရှောက်ပေးပြီး ၎င်း၏အစ်ကိုတော် ဇီးယုစ်နှင့် လက်ဆက်ပြီးသောအခါ ထိမ်းမြားမှုနှင့် သားသမီးမွေးဖွားမှုတို့၏ နတ်ဘုရားမဖြစ်လာ၏။

တိုက်တန်နတ်များကို အောင်နိုင်ပြီးသောအခါ အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားများတွင်လည်း သားသမီး များ ထွန်းကားလာခဲ့ကြ၏။ သို့သော် အချို့နတ်ဘုရားတို့၏ မွေးဖွားလာပုံမှာဆန်းကြယ်၏။ ဥပမာအားဖြင့် အသီနာသည် ဇီးယုစ်၏ဦးခေါင်းမှပေါက်ဖွားခဲ့၏။ သူမသည် ဉာဏ်ပညာနတ်ဘုရားမဖြစ်ပြီး အက်သင်မြို့

သားတို့ကို စောင့်ရှောက်သူလည်းဖြစ်၏။ ဟာရာသည် ဇီးယုစ်နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်မဟုတ်ပဲ သူမကိုယ်တိုင် အလိုအလျောက်ကိုယ်ဝန်ရလျက် ဟစ်ဖစ်စတပ်စ်ကိုမွေးဖွားခဲ့၏။ သူသည် မီးနတ်ဘုရားဖြစ်လာပြီး နတ်ဘုရားတို့အတွက် ပန်းပဲနတ်လည်းဖြစ်၏။ အေးရီးစ် (Ares) သည် ဇီးယုစ်နှင့် ဟာရာတို့၏ သားတော်ဖြစ်ပြီး စစ်မက်ကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားဖြစ်၏။

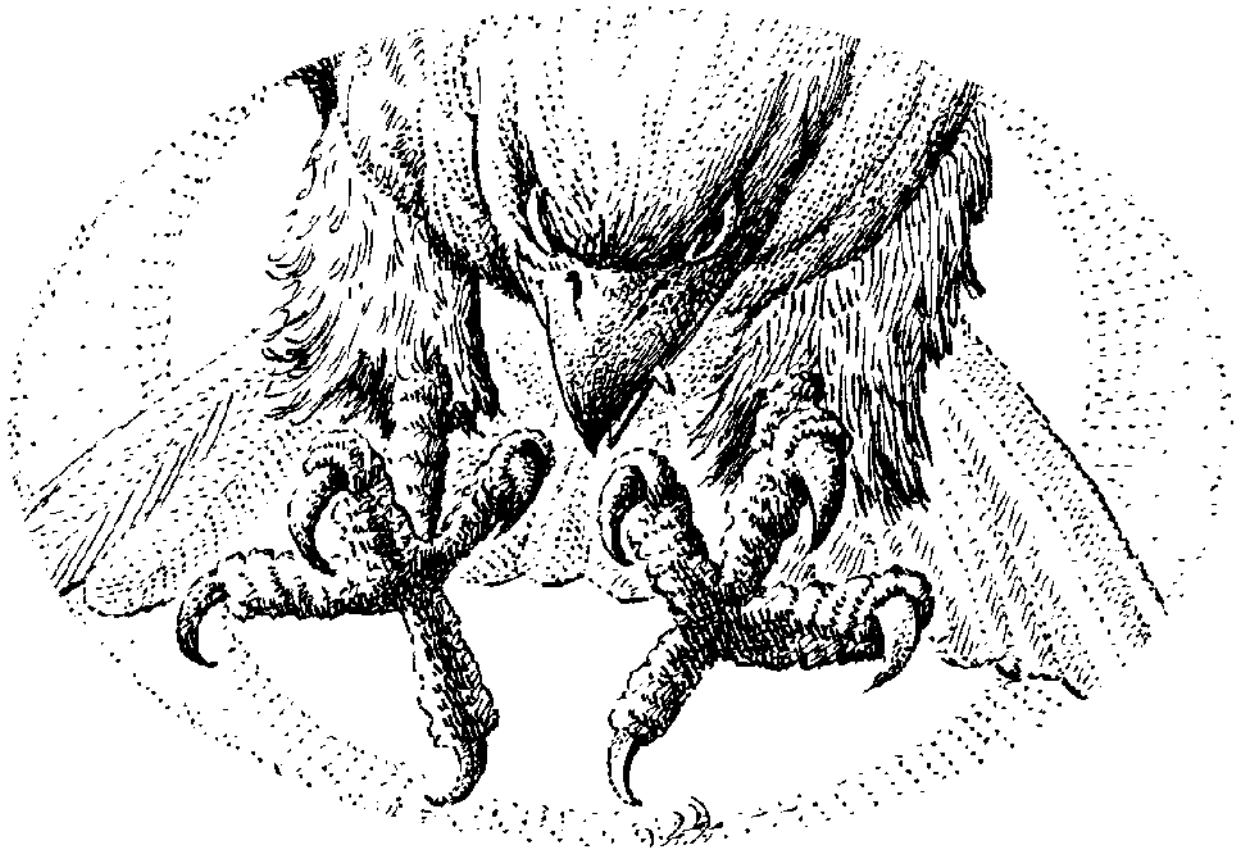
တိုက်တန်နတ်များဖြစ်သော နတ်ဘုရား ကိုအီးယပ်စ်နှင့် နတ်ဘုရားမ ဇီးဘီတို့မှ လက်တို (Leto) အမည်ရှိ နတ်ဘုရားမတစ်ပါးထွန်းကားခဲ့ပြီး ၎င်းလက်တိုတွင် အလင်းရောင်နှင့်ဂီတတို့၏နတ်ဘုရား အပိုလို (Apollo) နှင့် အမဲလိုက်ခြင်းကိုအစိုးရသော အပျိုစင်နတ်ဘုရားမ အားတီးမစ်စ် (Artemis) တို့ ထွန်းကားခဲ့၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အလှအပတရားတို့၏နတ်ဘုရားမ အက်ဖရာဒိုက်တီး (Aphrodite) သည် မိခင်ဖခင်မရှိပါပဲလျက် ပင်လယ်ရေလှိုင်းများမှ ထူးဆန်းစွာမွေးဖွားခဲ့၏။

ဇီးယုစ်၏ အခြားသားတော်တစ်ပါးဖြစ်သူမှာ ဟားမီးစ် (Hermes) ဖြစ်၏။ ၎င်း၏မိခင်သည် အက်လပ်စ်၏ သမီးတော်တစ်ပါးဖြစ်သူ မိုင်အာ (Maia) ဖြစ်၏။ ဟားမီးစ်သည် ငယ်ရွယ်သူပင်ဖြစ်လင့်ကစား သူမတူအောင်လျင်မြန်စွာသွားလာနိုင်ဖြစ်ပြီး အရွယ်ရောက်လာသောအခါ သူ၏လျင်မြန်မှုကြောင့် နတ်ဘုရားတို့၏တမန်တော်ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဟားမီးစ်၏ဦးထုပ်နှင့်ခြေနင်းတို့တွင် အတောင်ပံတပ်၍ဖော်ပြတတ်ကြပြီး အမြဲတစေလှည့်လည်သွားလာနေတတ်သူဖြစ်ရာ ခရီးသွားတို့ကိုစောင့်ရှောက်သူလည်းဖြစ်လာ၏။

အထက်ဖော်ပြပါနတ်ဘုရားများနှင့် အခြားနတ်ဘုရားတို့သည် တိုက်တန်နတ်တို့ကို အောင်နိုင်ပြီး ချိန်မှစ၍ အလင်ပတ်စ်တောင်၌စံပျော်နေထိုင်ကြပြီး ထိုတောင်မြတ်ပေါ်မှနေ၍ ဂရိပြည်နှင့်တကွကမ္ဘာလောကတစ်ခုလုံးကို အုပ်ချုပ်စိုးစံလျက်ရှိကြတော့၏။

၃။

ပရပ်မီးသယပ်စ်နှင့် ကတ္တာမြေတွင်
ပထမဆုံး အခြေချနေထိုင်ကြသူများ

မိတ်ဆက်

လူသားတို့၏ အပြုအမူ၊ အပြောအဆိုနှင့်ပတ်သက်၍ နတ်ဘုရားတို့၏တုန့်ပြန်မှုများကို ဒဏ္ဍာရီများ၌ မကြာခဏတွေ့ကြရ၏။ သို့သော် ဂရိတို့၏နေ့စဉ်လူနေမှုဘဝနှင့် ဘာသာရေးယုံကြည်မှုတို့၌ လူသားနှင့်နတ်ဘုရားတို့သည် များစွာခြားနားလျက်ရှိ၏။ စင်စစ်အားဖြင့် နတ်ဘုရားတို့သည် လူသားတို့ကို ချစ်ခင်တော်မူကြသည်ဟု မယုံကြည်ကြပေ။ ထို့အတူ လူသားများကလည်း နတ်ဘုရားတို့ကို များစွာ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်းမရှိကြပေ။ နတ်ဘုရားတို့သည် တန်ခိုးစွမ်းအားတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏တန်ခိုးတော်များနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာသံသယဖြစ်ဖွယ်မရှိဟုသာ နားလည်လက်ခံထားကြ၏။ လူသားတို့ကိုဖန်ဆင်းခဲ့သည်ဆိုသော ဒဏ္ဍာရီအချို့ကိုကြည့်လျှင် လူသားနှင့်ကောင်းကင်ဘုံတို့ အကြားရှိဆက်သွယ်ချက်ကို တွေ့မြင်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ထိုဒဏ္ဍာရီများထဲမှတစ်ခုမှာ ပရပ်မီးသယံပစ်နှင့်၎င်း၏ညီတော် အပီမီးသယံပစ်တို့အကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုနတ်ဘုရားညီနှောင်းသည် အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားတို့နှင့် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့သော တိုက်တန်နတ်ဘုရားများမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့သူများဖြစ်၏။ ပရပ်မီးသယံပစ်၏အမည်သည် “ကြိုတင်တွေးခေါ်သူ” (the one who thinks ahead) ဟုအဓိပ္ပါယ်ရပြီး ၎င်း၏အမည်အတိုင်းပင် လိမ္မာပါးနပ်သောအတွေးအခေါ်များကို ကြိုတင်တွေးခေါ်တတ်သူ ဖြစ်၏။ အပီမီးသယံပစ်၏အမည်မှာမူ “နောက်မှစဉ်းစားတတ်သူ” (the one who thinks afterwards) ဟုအဓိပ္ပါယ်ရပြီး ၎င်းသည်လည်းသူ၏အမည်အတိုင်းပင် ပြုကျင့်တတ်သူ ဖြစ်၏။

ပရပ်မီးသယံပစ်သည် ကမ္ဘာမြေဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့်လူသားများဖန်ဆင်းမှုတွင် အရေးပါသောအခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်၏။ ပရပ်မီးသယံပစ်က ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် မည်သို့မည်ပုံအသက်ရှင်နေထိုင်ရမည့် အကြောင်းတို့ကို လူသားတို့အားသင်ကြားပေးခဲ့သည်ဟု ဂရိလူမျိုးများယုံကြည်ကြ၏။ သို့သော် ထိုသို့လူသားတို့အားကူညီခဲ့မှုများကြောင့် ပရပ်သမီးသယံပစ်ကို အခြားနတ်ဘုရားများကမကြည်ဖြူကြချေ။ နောက်ဆုံးတွင် ပရပ်မီးသယံပစ်သည် ကျောက်တောင်ထိပ်တစ်ခုပေါ်တွင် ချည်နှောင်လျက် နတ်ဘုရားတို့၏အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်းကိုခံခဲ့ရ၏။ ထိုဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များတွင်ဖော်ပြပါရှိသော ကော့ကဆပ်တောင်တန်းများ (Caucasus Mountains) သည် ဂရိပြည်မကြီးနှင့်လွန်စွာဝေးကွာသော ပင်လယ်နက် (Black Sea) ၏အရှေ့ဘက်တွင် အမှန်တစ်ကယ်တည်ရှိနေသည့် တောင်များဖြစ်ကြ၏။

ပရပ်မီးသယံပိန်နှင့် ကမ္ဘာမြေတွင်

ပထမဆုံး အခြေချနေထိုင်ကြသူများ

ပထမဆုံးနတ်ဘုရားမဖြစ်သူ ဝိုင်အာသည် ကမ္ဘာမြေကိုဖန်ဆင်းပြီးသောအခါ အခြေချနေထိုင်မည့်သူများကိုအလိုရှိခဲ့သော်လည်း နတ်စစ်ပွဲကြီးပြီးဆုံးသွားချိန်အထိ အလင်ပတ်တောင်မြေတွင် နေထိုင်မည့်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိသေးပေ။ နောက်ဆုံးတွင်ဇီးယုတ်က အချိန်ကျပြီဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

စင်စစ်အားဖြင့်လည်း ထိုအချိန်သည် တစ်ကယ့်အချိန်ကောင်းဖြစ်၏။ ကမ္ဘာမြေတွင် မကောင်းမှုများမရှိသေးပဲ ငြိမ်းချမ်းသာယာလျက်ရှိ၏။ ဇီးယုတ်က ထိုလှပသောကမ္ဘာမြေတွင် သက်ရှိများစတင်ဖန်ဆင်းခဲ့၏။ သို့သော်ဖန်ဆင်းမှုစတင်သည်နှင့် အခြားအလင်းပီအန်နတ်ဘုရားများကို အကူအညီတောင်းခဲ့၏။ ဇီးယုတ်သည် ပရပ်မီးသယံပိန်နှင့်အပီမီးသယံပိန် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို သူ့အားကူညီစေခဲ့ပြီး ကမ္ဘာမြေတွင်အခြေချနေထိုင်သူများကို ဆက်လက်ဖန်ဆင်းစေခဲ့၏။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အနက် ပရပ်မီးသယံပိန်သည် ကြိုတင်ကြံဆတတ်သူဖြစ်သဖြင့် ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိ၏။ အပီမီးသယံပိန်သည် ဉာဏ်ထက်မြက်သူဖြစ်သော်လည်း ပရပ်မီးသယံပိန်ကဲ့သို့ ကြိုတင်ကြံဆတတ်သူမဟုတ်သဖြင့် အလုပ်တစ်ခုကိုမပြီးစီးမချင်း ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အကျိုးဆက်တို့ကို မည်သည့်အခါမျှ တွေးတောတတ်သူမဟုတ်ချေ။

ပရပ်မီးသယံပိန်သည် အိုးဖုတ်ခြင်းနှင့်ပန်းပုထုခြင်းအတတ်တို့၌လည်း သူမတူအောင်ထူးချွန်သူဖြစ်ရာ ဇီးယုတ်က ၎င်းတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား ကမ္ဘာမြေ၏ပထမဆုံးလူသားများနှင့် တိစ္ဆာန်များကို ဖန်ဆင်းရန် စေခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အပီမီးသယံပိန်သည် အစ်ကိုဖြစ်သူ၏စိတ်ကူးဉာဏ်နှင့် ဖန်ဆင်းမှုများကို အကူအညီပေးခဲ့၏။

ဖန်ဆင်းမှုများကို ဇီးယုတ်က စတင်ခဲ့သည်ဆိုရုံမျှသာပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် ညီအစ်နှစ်ယောက်သည် ဇီးယုတ်စတင်ခဲ့သည့်ဇာတ်လမ်းကို အကောင်အထည်ပေါ်ရန် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိ၏။ သတ္တဝါပုံစံများကို ရွှံ့နှစ်များနှင့် ပုံသွန်းပြီးသောအခါ ပရပ်မီးသယံပိန်သည် ရွှံ့ရုပ်များကို မည်သို့မည်ပုံ အသက်သွင်းရပါမည့်အကြောင်းမေးမြန်းရန် ဉာဏ်ပညာနတ်ဘုရားမ အသိနာထံသို့သွားရောက်ခဲ့၏။ အပီမီးသယံပိန်သည် ရွှံ့ရုပ်များကို အချောကိုင်ရန်နေရစ်ခဲ့၏။

အသိနာ၏အဖြေမှာ ရိုးရှင်း၏။ သတ္တဝါရုပ်များကို ရွှံ့ဖြင့်ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်ရာ မြေခါတ်နှင့်ရေခါတ်တို့ပါဝင်ပြီးဖြစ်သဖြင့် အသက်ရှင်ရန်နောက်ထပ်လိုအပ်သောအရာမှာ လေခါတ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သတ္တဝါရုပ်များကို မိုးကောင်ကင်သို့လက်ဖြင့်မြှောက်ကိုင်ထားရန် ပရပ်မီးသယံပိန်ကိုအကြံပေးခဲ့ပြီး ရွှံ့ရုပ်များအပေါ် လေတိုက်ခတ်သောအခါတွင် အသက်ဝင်လာလိမ့်မည်ဟု အသိနာကကတိပေးခဲ့၏။

ထိုအချိန်တွင် အပီမီးသယံပိန်သည်လည်း အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိ၏။ အစ်ကိုတော်ပြန်လာလျှင်

သူမည်မျှတော်ကြောင်း၊ တတ်ကြောင်း ကြားလုံးထုတ်နိုင်ရန် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေ၏။ အပီမီးသယပ်စ်သည် အချို့ရွံ့ရှုပ်များကို သဘာဝဘေးရန်မှကာကွယ်နိုင်ရန် အမွှေးအမှင်များတပ်ပေးခြင်း၊ အချို့ကို ကိုက်ဖြတ်စားသောက်ရာတွင်လွယ်ကူစေရန် သွားနှင့်အစွယ်များတပ်ပေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုပြုလုပ်လျက်ရှိ၏။ အချို့ရွံ့ရှုပ်များတွင် ခွန်အားနှင့်လျှင်မြန်မှုတို့ကိုပါ ထည့်သွင်းပေးခဲ့သေး၏။

ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် အသီနာနတ်ဘုရားမနှင့် တိုင်ပင်ပြီးပြန်လာသောအခါတွင် ညီလုပ်သူ၏ ရှေ့နောက်မဆင်ခြင်ပဲ လုပ်ဆောင်ခဲ့မှုကိုတွေ့ရှိလိုက်ရ၏။ အပီမီးသယပ်စ်သည် မျက်နှာရလိုဇောဖြင့် တိရစ္ဆာန်ရွံ့ရှုပ်များတွင် ၎င်းစိတ်ကြိုက်စွမ်းဆောင်ရည်များ ထည့်သွင်းပေးပြီးဖြစ်ရာ လူသားရွံ့ရှုပ်တွင် ထည့်သွင်းပေးရန် အထူးစွမ်းဆောင်ရည် မကျန်တော့ပဲဖြစ်သွား၏။ လူသားရွံ့ရှုပ်နားသို့ ပရပ်မီးသယပ်စ် ရောက်ရှိသွားသောအခါ မည်သည့်စွမ်းဆောင်ရည်ကို ထည့်သွင်းပေးရမည်မသိပဲ အကြံအိုက်သွားတော့၏။ လူသားများသည် ခွန်အားဗလသေးငယ်သည့်အပြင် ခုခံနိုင်စွမ်းလည်းနည်းပါးကြသည်ဖြစ်ရာ အကယ်၍ ပရပ်မီးသယပ်စ်သာမတွေ့ရှိခဲ့ပါက ကမ္ဘာမြေတွင်ကြာရှည်စွာအသက်ရှင်နေနိုင်ရန် ခဲယဉ်းလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဤသို့လူသား၏အားနည်းချက်ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်နှင့် ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် လူသားကို ကမ္ဘာမြေတွင် အခြေချနေထိုင်ကြမည့် အခြားသတ္တဝါများနည်းတူ ခွန်အားဗလနှင့်ပြည့်စုံပြီး ကြာရှည်စွာ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ရန်အတွက် အကူညီပေးခဲ့၏။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် လူသားကိုနတ်ဘုရားများနည်းတူ မတ်တပ်ရပ်နေထိုင်နိုင်စေရန်အကူအညီပေးခဲ့၏။ လူသားတို့၏ဦးခေါင်းကို မိုးကောင်ကင်နှင့် မျက်နှာမူလျက်ထားရှိစေ၏။ ဤသို့ဖြင့် လူသားတို့တွင် ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်တတ်မှုစွမ်းဆောင်ရည် ရရှိလာကြ၏။ ထို့နောက် ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့သွားရောက်ကာ ယခင်က နေ၏မီးလျှံကိုအသုံးပြုလျက် ထွန်းညှိခဲ့ဖူးသော မီးတုတ်၏အလင်းရောင်ဖြင့် လူသားတို့အား တွေးတောခြင်းနှင့်စကားပြောခြင်း စွမ်းဆောင်ရည်တို့ကိုပေးခဲ့၏။ ဤအထူးစွမ်းဆောင်ရည်တို့က လူသားတို့ကို အခြားသတ္တဝါများနှင့်ခြားနားစေခဲ့၏။

အစပထမတွင် နတ်ဘုရားများသည် ပရပ်မီးသယပ်စ်၏ကူညီမှုတို့ကို သဘောတူခဲ့ကြ၏။ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်တတ်ပြီး စကားလည်းပြောတတ်သော သက်ရှိများကိုတွေ့မြင်ကြရသဖြင့် များစွာ ဝမ်းမြောက်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် ထိုသို့ကူညီရုံမျှနှင့် အားမရနိုင်သေးပဲရှိ၏။ အပီမီးသယပ်စ်၏ စီစဉ်မှုညံ့ဖျင်းခြင်းကြောင့် လူသားတို့သည် အခြားသက်ရှိများနှင့်နှိုင်းစာလျှင် ခွန်အားနည်းပါးလျက်ပင်ရှိသေး၏။ လူသားတို့သည် ဆာလောင်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း အစရှိသည်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်နေရ၏။ နောက်ဆုံး၌ ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် လူသားတို့အား ကမ္ဘာမြေတွင် အသက်ရှင်နေထိုင်နည်းများကို သင်ကြားပြသရန်အတွက် လူသားများနှင့်အတူ ရောနှောနေထိုင်ရန် အလင်ပတ်တောင်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့တော့၏။

ပထမဦးစွာ ပရပ်မီးသယပ်စ်က လူသားများကို ဂူတွင်း၌နေထိုင်ခြင်းမပြုစေရန် အိမ်ဆောက်နည်းများ သင်ကြားပေးခဲ့၏။ ထို့နောက် အက္ခရာနှင့်ကိန်းဂဏန်း ရေးဖတ်နည်းများကို သင်ကြားပေးခဲ့၏။ တိရစ္ဆာန်များကို ယဉ်ပါးအောင်မွေးမြူနည်းနှင့် ပင်လယ်ပြင်တွင်ရွက်လွင့်ခြင်း အတတ်များကို သင်ကြားပေးခဲ့၏။ ထို့အပြင်နာမကျန်းဖြစ်လာသည့်အခါ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ကုသနိုင်ရန် ဆေးအတတ်ကိုလည်း သင်ကြားပေးခဲ့သေး၏။ ငှက်ပျံသန်းမှုအတတ်နိမိတ်တို့ကိုကြည့်ခြင်းနှင့် ပေဒင်အတတ်ပညာကိုသင်ကြား

ပေးပြီးသောအခါ အခြားနတ်ဘုရားအချို့ကလည်း လူသားတို့ကိုကူညီချင်လာကြ၏။ အလင်ပီယာမြေ နတ်ဘုရားမတစ်ပါးဖြစ်သူဒမီတာက လူသားတို့အား ကမ္ဘာမြေရှိစားကောင်းသော အသီးအနှံပင်တို့ကို ညွှန်ကြားပြသပေးခဲ့၏။ ၎င်း၏ကူညီမှုကြောင့် လူသားတို့သည် ကောင်းမွန်သောစားဖွယ်တို့ကိုစား သောက်နိုင်လာပြီး ပျော်ရွှင်မှုချမ်းသာသုခကို ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ်ခံစားခဲ့ကြရ၏။

လူသားတို့၏ တိုးတက်လာမှုအတွက် နတ်ဘုရားအချို့က သဘောကျလျက်ရှိသော်လည်း အချို့ မှာ လူသားတို့တွင် တန်ခိုးစွမ်းအားများပိုင်ဆိုင်လာကြမည်ကို ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ သို့သော် ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် နတ်ဘုရားအချို့၏ စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့ကိုအမှတ်မထားပဲ လူသားတို့ကိုဆက်လက် ကူညီပေးခဲ့၏။ ထိုအချိန်အထိ လူသားတို့အား ယစ်ပူဇော်ရန်အတွက်သာ တိရစ္ဆာန်များကိုသတ်ဖြတ်ခွင့် ပြုထားပြီး ဒမီတာညွှန်ကြားသော အသီးနှံများကိုသာစားသုံးစေခဲ့၏။ လူသားတို့၏ အသက်ရှင်သန်ရေး အတွက် တိရစ္ဆာန်တို့၏အသားကို စားသုံးရန်လိုအပ်လိမ့်မည်ဟု ပရပ်မီးသယပ်စ် သိမြင်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ပရပ်မီးသယပ်စ်က အစီအစဉ်တစ်ခုရေးဆွဲခဲ့၏။ ပထမဦးစွာ နွားနောက်တစ်ကောင် ကို ယစ်ပူဇော်ရန်အလို့ငှာ သတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် အရိုးအသားတို့ကို ဝေစုနှစ်ခုခွဲ၍ပုံလိုက်၏။ ဝေစု တစ်ပုံတွင် အပေါ်ယံအဆီပြင်များအောက်၌ အရိုးများကိုဝှက်လျက် ယစ်ပူဇော်မှုတွင် အကောင်းဆုံးဟု ထင်ရအောင်ပြင်ဆင်လိုက်၏။ ထို့နောက်အခြားဝေစုတွင် အပေါ်ယံကလီစာများအောက်၌ အသားများနှင့် စားကောင်းသော အခြားအစိတ်အပိုင်းတို့ကိုဝှက်လျက် နှစ်မြို့ဖွယ်မရှိအောင် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

ဤသို့ ပြင်ဆင်ပြီးသွားသောအခါ ပရပ်မီးသယပ်စ်က ဇီးယုစ်အား မည်သည့်ဝေစုကို သုံးဆောင် ပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုက်၏။ ဇီးယုစ် အလိုမရှိသောဝေစုကို လူသားတို့သုံးဆောင်ခွင့် ရမည်ဖြစ်၏။ ကလီစာများအောက်တွင် အသားများဝှက်ထားသည်ကို မရိပ်မိသဖြင့် အဆီပေါသောဝေစု ကို ဇီးယုစ် ရွေးချယ်လိုက်၏။ ရွေးချယ်ပြီးလျှင် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခွင့်မရှိသဖြင့် အဆီပြင်များအောက်တွင် စားသောက်သုံးဆောင်နိုင်သော အသားများမရှိသည်ကို သိရှိပြီးသည့်နောက်တိုင်အောင် ဇီးယုစ်အနေဖြင့် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန် အခွင့်မသာတော့ချေ။ ထိုအချိန်မှစတင်လျက် လူသားတို့သည် ယစ်ပူဇော်မှုပြုကြ သည့်အခါတိုင်း အဆီများနှင့်အရိုးများကိုသာ နတ်ဘုရားများအား ပူဇော်ပသကြပြီးလျှင် အသားများနှင့် အခြားစားကောင်းသော အစိတ်အပိုင်းတို့ကို မိမိတို့အတွက် ချန်ထားတတ်ကြလေ၏။ ဇီးယုစ်သည် ပရပ်မီးသယပ်စ်၏လှည့်စားမှုအတွက် များစွာမကျေနပ်လျက်ရှိသော်လည်း နောင်အခွင့်သင့်လျှင်လက် စားချေရန် တေးမှတ်ထားလိုက်၏။

ပရပ်မီးသယံပစ်သည် လူသားတို့၏အကျိုးအတွက် အခြားလှည့်ဖျားမှုများကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့သေး၏။ လူသားတို့တွင် အမွေးအမှင်နည်းပါးကြကား မကြာခဏအအေးမိတတ်ကြပြီး၊ အသားများကို ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန် အခွင့်ရပြီးဖြစ်သော်လည်း ချက်ပြုတ်ရန်နည်းလမ်းမသိကြသေးပေ။ ထိုအချိန်အထိ မီးဆိုသည်မှာ နတ်ဘုရားတို့သာအသုံးပြုနိုင်သည့် အရာဖြစ်ပြီး လူသားတို့သည် မီးအကြောင်းနှင့် မည်သို့ထိန်းသိမ်းရမည်တို့ကို မသိရှိကြသေးပေ။ ပရပ်မီးသယံပစ်က အခြေအနေကိုပြောင်းလဲပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ကောင်းကင်ဘုံသို့တက်သွားပြီး နတ်ဘုရားများမသိအောင် မီးကိုတိတ်တဆိတ်ခိုးယူခဲ့ပြီး ဖဲနန်ယပ်စ် (fennel plant) ၏ရိုးတံများထဲတွင်ထည့်လျက် ကမ္ဘာမြေသို့ယူဆောင်လာခဲ့၏။ ထို့နောက် ပရပ်မီးသယံပစ်က လူသားတို့ကို အသီးအနှံနှင့်အသားချက်ပြုတ်နည်းနှင့် မီးမငြိမ်းအောင် ထိန်းသိမ်းနည်းများကိုသင်ကြားပေးခဲ့၏။ ၎င်းအပြင်အလင်ပတ်တောင်တွင် မီးနတ်ဘုရား ဟစ်ဖစ်စတပ်စ် ပန်းပဲလုပ်သကဲ့သို့ မီးကိုအသုံးပြု၍ သတ္တုများနှင့် ပန်းပဲလုပ်ခြင်းအတတ်ကိုလည်း သင်ကြားပေးခဲ့၏။

ပရပ်မီးသယံပစ်အနေဖြင့် ထိုကိစ္စရပ်များအားလုံးကို ၎င်းဖန်ဆင်းခဲ့သော လူသားတို့အတွက် ကမ္ဘာမြေတွင် ကြာရှည်စွာအသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ရန် လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ပရပ်မီးသယံပစ်၏လုပ်ရပ်တို့ကို အခြားနတ်ဘုရားအချို့ကမနှစ်မြို့ကြပေ။ ယခုအခါလူသားများသည် စွမ်းအားရှိပြီး အတော်အတန်ပင်စမတ်ကျလျက်ရှိရာ မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ မဟာစွမ်းအားရှင်များအဖြစ်မှတ်ယူလျက် နတ်ဘုရားတို့၏ တန်ခိုးအာဏာကိုပစ်ပယ်ခြင်းမပြုကြမီ ရပ်တန်းကရပ်ကြရန် ဇီးယုစ်ကဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ထို့အပြင် ပရပ်မီးသယံပစ်၏ လှည့်စားမှုများအပေါ်တွင်လည်း အခဲမကျေဖြစ်နေခဲ့၏။

ဇီးယုစ်က ပရပ်မီးသယံပစ်ကို ဖမ်းဆီး၍ နတ်ဘုရားများကိုလှည့်စားမှုနှင့် လူသားများကို စွမ်းအားရှိအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့မှုတို့အတွက် ကော့ကဆပ်တောင်တန်းများရှိ တောင်ထိပ်တစ်ခုတွင် သံကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်လျက် အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခဲ့၏။ ပရပ်မီးသယံပစ်ကို ချည်နှောင်ထားရာသို့ သိန်းစွန်ကြီး တစ်ကောင် နေ့စဉ်လာလေ့ရှိ၏။ သိန်းစွန်ကြီးသည် လွန်စွာရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းပြီး ပရပ်မီးသယံပစ်၏ အသည်းကို နေ့စဉ်ထိုးဖောက်သုတ်ယူလျက် စားပစ်တတ်လေ၏။ ပရပ်မီးသယံပစ်သည် နတ်ဘုရားဖြစ်သဖြင့်မသေပဲ ညအခါတွင် အသည်းတစ်ခုပြန်လည်ရောက်ရှိနေတတ်၏။ လူသန်ကြီးဟာကျူလီ (Hercules) လာရောက်ကယ်တင်ခြင်းမပြုမီအထိ ပရပ်မီးသယံပစ်သည်နာကျင်မှုဝေဒနာကို နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်မျှ နေ့စဉ်ခံစားခဲ့ရ၏။

ပရပ်မီးသယံပစ်ကို လက်စားချေပြစ်ဒဏ်ပေးယုံမျှနှင့် ဇီးယုစ်၏စိတ်တွင်မကြေနပ်နိုင်သေးပေ။ နတ်ဘုရားတကာတို့၏ဘုရင်သည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးအား အကျိုးသက်ရောက်စေမည့် ပြစ်ဒဏ်ခတ်မှု အစီအစဉ်တစ်ခုကိုရေးဆွဲခဲ့သေး၏။ ထိုအပြစ်ဒဏ်ကား ယခုတိုင်အောင်ပင် လူသားတို့အပေါ်၌ ကျရောက်လျက်ရှိနေချေတော့၏။

၄။

ပန်ဒေါရာ

မိတ်ဆက်

ရှေးယခင်က အက်သင်မြို့တော်၌ အမျိုးသမီးများသည် ခဲယဉ်းစွာအသက်မွေးကြရ၏။ စီးပွားရေးနှင့် အခြားသောအရေးကိစ္စတို့၌ ပါဝင်ခွင့်မရကြရာပဲ အမျိုးသားများထက် အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသည်ဟု ယူဆလျက် မိမိတို့အိမ်တွင်နေထိုင်ရာ၌ပင် ၎င်းတို့အတွက်သီးသန့်ပေးထားသော နေရာများတွင်သာ နေထိုင်ကြရ၏။ မိန်းကလေးငယ်များသည် ၎င်းတို့၏အစ်ကိုမောင်များကဲ့သို့ ပညာသင်ကြားခွင့် မရှိကြပေ။ အိမ်ထောင်မပြုမီအထိ ၎င်းတို့၏ဖခင်များအိမ်၌သာနေကြရပြီး အိမ်ထောင်ကျပြီးသည်နှင့် ခင်ပွန်းသည်၏ အိမ်သို့ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြရ၏။ မိမိ၏မိသားစုဝင်များမှလွဲ၍ အခြားယောက်ျားလေးများကို စကားပြောဆိုခြင်းမရှိကြပေ။ ဘီစီငါးရာစုအစောပိုင်းတွင် အက်သင်မြို့၌ ဒမော့ကရစ်စီရိုလာသောအခါ တွင်လည်း အမျိုးသမီးများ မဲပေးခွင့်မရရှိကြပေ။

အက်သင်မြို့မှ အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားများနှင့် တန်းတူအခွင့်အရေး မရရှိကြသော်လည်း ဂရိဒဏ္ဍာရီများတွင် အမျိုးသမီးများမှာ များစွာအရေးပါပြီး ရံဖန်ရံခါ ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက်ရှိ၏။ ဒဏ္ဍာရီအတွင်း၌ရော ပြင်ပလောက၌မှာပါ အမျိုးသမီးများသည် တစ်ဖက်တွင် ရဲရင့်ပြီးနှစ်လိုဖွယ်ကောင်းလျက်၊ အခြားတစ်ဖက်တွင် ၎င်းတို့၏နှစ်လိုဖွယ်များနောက်ကွယ်၌ လှည့်ဖျားမှုနှင့် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုများ ရှိနေတတ်၏။

ဒဏ္ဍာရီ၌ ပန်ဒေါရာ (Pandora) သည် ပထမဦးဆုံးလူသားအမျိုးသမီးဖြစ်ပြီး သူမ၏ဒဏ္ဍာရီကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အဘယ့်ကြောင့်ဂရိတို့သည် အမျိုးသမီးများအပေါ် ဆန့်ကျင်မှုများပြုခဲ့ကြသည်ကို တွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်၏။ ဇီးယုစ်၏အမိန့်ဖြင့် ပန်းပဲနှင့်မီးနတ်ဘုရား ဟစ်ဖစ်တပ်က ပန်ဒေါရာကို ဖန်ဆင်းခဲ့၏။ ဇီးယုစ်၏အကြံအစည်သည် လူသားအမျိုးသားများအပေါ်တွင် အပြစ်ဒဏ်ခတ်ရန်ဖြစ်၏။ ဇီးယုစ်နှင့် အခြားနတ်ဘုရားများက ပရပ်မီးသယံပစ် ဖန်ဆင်းခဲ့သောလူသားများကို စွမ်းရည်များ ယုတ်လျော့စေလျက် အားနည်းစေလိုကြ၏။ ယင်းအကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်စေရန်အတွက် နတ်ဘုရားများက ပန်ဒေါရာအား လှပမှုနှင့်နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းမှုတို့ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးလိုက်ကြ၏။ ထို့အပြင် ကမ္ဘာမြေတွင် မကောင်းမှုများပေါ်ပေါက်လာစေရန်အတွက် လှပစွာစီခြယ်ထားသောသေတ္တာ (သို့) ကရားလေးတစ်လုံးကိုလည်း သူမနှင့်အတူထည့်ပေးလိုက်၏။ သူမသည် ကောင်းမွန်သောစိတ်ထား ရှိသော်ငြားလည်း ထိုပထမဆုံးလူသားအမျိုးသမီးကြောင့် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ရပ်လုံးတွင် ကြီးမားသော နာကျင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့၏။

ပန်ဒေါရာနှင့် သူမ၏သေတ္တာလေးအကြောင်းသည် ဟီးစီးအပ်၏ သီဩဂနီ ကဗျာတွင် စတင် မြစ်ဖျားခံခဲ့၏။ သီဩဂနီတွင် ပန်ဒေါရာကို နိမိတ်ပြပုံအမျိုးမျိုးဖြင့်ရေးဖွဲ့ထား၏။ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်လာ ပန်ဒေါရာ၏ အငြင်းပွားဖွယ်စရိုက်လက္ခဏာအများစုသည် ဟီးစီးအပ်၏ “ပန်ဒေါရာ” ဟူသောအမည် အပေါ်၌ ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင် နားလည်သဘောပေါက်မှုကြောင့်ဖြစ်ပြီး ဟီးစီးအပ်၏ နားလည်မှုလွဲမှားခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်တန်ရာ၏။ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များကိုလေ့လာနေသူ Richmond Y. Hathorn က “ပန်ဒေါရာဟူသောအမည်သည် (ဟီးစီးအပ် နားလည်သဘောပေါက်သကဲ့သို့) “လက်ဆောင်များအားလုံး

နှင့်ပြည့်စုံသူ” (she who was endowed with all gifts) ဟု အဓိပ္ပါယ်ကောက်ရမည့်အစား ကမ္ဘာမြေနှတ်ဘုရားမ(အမည်)၏ အဓိပ္ပါယ်အတိုင်း “အလုံးစုံကို ပေးစွမ်းသူ” (she who is giver of all) ဟုသာ ယူဆသင့်သည်” ဟု ဆိုခဲ့၏။

ပန်ဒေါရာ

ဇီးယုတ်သည် ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက်လျက်ရှိ၏။ ပရပ်မီးသယံဇာတ သူ့ကိုလှည့်စား သွားသဖြင့် နတ်ဘုရားတို့၏ဘုရင်သည် လက်စားချေလိုစိတ်ပြင်းပြနေသည့်အပြင် လူသားတို့သည် မည်သည့်အခါမျှ နတ်ဘုရားများကဲ့သို့တန်ခိုးစွမ်းအားများ ရှိနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း သတိ ပေးလိုသေး၏။

ယခုအချိန်အထိ ဖန်ဆင်းခဲ့ပြီးသောလူသားတို့သည် အမျိုးသားများသာဖြစ်ကြ၏။ အမျိုးသမီး နတ်ဘုရား (သို့) နတ်ဘုရားမများ ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သော်လည်း လူသားအနေဖြင့် အမျိုးသမီးမရှိသေးပေ။ လူအမျိုးသားတို့ကို လူအမျိုးသမီးများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးရန်ကြံစည်မှုသည် ဇီးယုတ်၏လက်စားချေမှု တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်၏။ ဇီးယုတ်သည်ပထမဦးစွာ ဟစ်ဖစ်စတပ်စ်၏ ပန်းပဲဖိုသို့သွားရောက်ကာ လူသား အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖန်ဆင်းပေးရန် ခိုင်းစေခဲ့၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် ကမ္ဘာမြေရှိလူအမျိုးသားများနှင့် အချို့ အစိတ် အပိုင်းတို့မှလွဲ၍ တူညီစေရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဇီးယုတ်က သေချာစွာရှင်းပြခဲ့၏။

ဟစ်ဖစ်စတပ်စ်သည် ဇီးယုတ်၏အမိန့်ကို ဝမ်းမြောက်စွာခံယူလျက် လုပ်ငန်းစတင်တော့၏။ မီးနှင့် ပန်းပဲနတ်ဘုရားသည် အမှန်တစ်ကယ်ပင် ပုံသွင်းကောင်းသူဖြစ်၏။ ၎င်းဖန်ဆင်းထားသော အမျိုးသမီး သည်လွန်စွာလှပပြီး ဇီးယုတ်၏ညွှန်ကြားချက်များနှင့် ထပ်တူထပ်မျှပင်ဖြစ်၏။ ဖန်ဆင်းမှုပြီးဆုံးသွားပြီး ဇီးယုတ်အားပြသကြည့်ရာ များစွာကျေနပ်သွားပြီး ထိုအမျိုးသမီးကို ပန်ဒေါရာဟု အမည်ပေးလိုက်ကြ၏။ ပန်ဒေါရာသည် ရှည်လျားသောဆံပင်၊ အပြစ်အနာအဆာကင်းသောခန္ဓာကိုယ်နှင့် တောက်ပသော မျက်လုံးတို့ပိုင်ဆိုင်လျက် နတ်သမီးတမျှလွန်စွာလှပ၏။ သူမသည် လေပြည်ညှင်းကဲ့သို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့ကာ နှစ်လိုဖွယ်ရှိသောအပြုံးများဖြင့် တင့်တယ်လျက်ရှိ၏။ သူမ၏အလှအပတရားကြောင့် လူအမျိုးသားများက သူမကိုလက်ခံကြပြီး ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်ဟု ဇီးယုတ်က မျှော်လင့်ထား၏။

ပထမဆုံးလူသားအမျိုးသမီးကို ဟစ်ဖစ်စတပ်စ်က အချောကိုင်ပြီးစီးသောအခါ နတ်ဘုရားများက ရွှေချည်ထိုးအဝတ်အထည်များဝတ်ဆင်ပေးခြင်း၊ တောက်ပသောလက်ဝတ်ရတနာများ ဝတ်ဆင်ပေးခြင်း၊ မွှေးကြိုင်သောပန်းနံ့သာများဆင်ယင်ပေးခြင်း အစရှိသဖြင့် လက်ဆောင်အမျိုးမျိုးကိုပေးခဲ့ကြ၏။ အဆိုပါ လက်ဆောင်များထဲတွင် ကျောက်မျက်ရတနာတို့ဖြင့် လှပစွာစီခြယ်ထားသော သေတ္တာလေးတစ်လုံး လည်းပါဝင်၏။ ထိုသေတ္တာကလေးသည်လွန်စွာလှပသဖြင့် သေတ္တာထဲတွင် အလွန်အဖိုး ထိုက်တန်သော အရာများရှိလိမ့်မည်ဟု ပန်ဒေါရာမှတ်ထင်ထားခဲ့၏။ သို့သော်နတ်ဘုရားများက ထိုသေတ္တာကလေးကို မည်သည့်အခါမျှဖွင့်လှစ်ခြင်းမပြုရဟူသော ခြွင်းချက်တစ်ခု သတ်မှတ်ပေးထား၏။ အဘယ့်ကြောင့် သေတ္တာလေးအား အဖွင့်မခိုင်းရသနည်းဆိုသည်ကို ပန်ဒေါရာနားမလည်သော်လည်း သေတ္တာကလေး၏ လှပမှုကြောင့် နတ်ဘုရားများ၏သတိပေးချက်ကို လိုက်နာရန်သဘောတူလိုက်၏။

များမကြာမီ၌ အခြားလူသားများနှင့်အတူနေထိုင်ရန် ကမ္ဘာမြေသို့ ပန်ဒေါရာရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ကမ္ဘာမြေသို့ရောက်ရှိပြီးနောက် ပထမဆုံးစတင်တွေ့မိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အစ်ကိုတော် ပရပ်မီးသယပ်စ်နှင့်အတူ လူသားများနှင့်ရောနှောနေထိုင်လျက်ရှိသော အပီမီးသယပ်စ်ဖြစ်၏။ အပီမီးသယပ်စ်သည် ပန်ဒေါရာ၏အလှကြောင့် မြင်မြင်ချင်းပင် ချစ်ကြိုက်သွားမိတော့၏။ ၎င်း၏အစ်ကို ပရပ်မီးသယပ်စ်သည် ပါးနပ်သူဖြစ်သဖြင့် အပီမီးသယပ်စ်နှင့် ပန်ဒေါရာတို့၏အဖြစ်ကိုသတိပြုမိခဲ့ပြီး ဇီးယုစ်နှင့်အလင်းပီအန် နတ်ဘုရားတို့၏ လက်ချက်ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုသံသယဖြစ်ခဲ့၏။ သို့နှင့် ညီတော်အပီမီးသယပ်စ်အား အလင်းပီအန် နတ်ဘုရားတို့၏လက်ဆောင်ကို မည်သည့်အခါမျှလက်ခံခြင်းမပြုမိရန် သတိပေးခဲ့၏။ သို့သော် ထုံးစံအတိုင်းပင် အပီမီးသယပ်စ်က အရှူးအမူးချစ်ကြိုက်နေမိပြီဖြစ်ရာ အစ်ကို၏စကားကိုနားမထောင်ပဲ ပန်ဒေါရာကိုလက်ထပ်လိုက်ပြီး အိမ်သို့ခေါ်လာခဲ့၏။ ပန်ဒေါရာသွားလေရာ သယ်ဆောင်သွားတတ်သည့် လှပသောသေတ္တာလေးအကြောင်းကိုမူ မည်သည့်အခါမျှ အပီမီးသယပ်စ်မစဉ်းစားမိခဲ့ချေ။

အပီမီးသယပ်စ်တို့စုံတွဲသည် လက်ထပ်ပြီးသည်မှစ၍ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်လာခဲ့ကြ၏။ ပန်ဒေါရာသည် လှပသောသေတ္တာကလေးကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့်သာရှိပြီး နတ်ဘုရားများ သတိပေးခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဖွင့်ကြည့်ရန်မကြိုးစားခဲ့ပေ။ သို့သော် အချိန်ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ သေတ္တာကလေးကိုကြည့်ရှုရုံဖြင့် အားမရနိုင်တော့ချေ။ ဖွင့်ကြည့်လိုစိတ်သည် တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာခဲ့ပြီး အဆုံးတစ်နေ့၌ တားဆီးထိန်းချုပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာတော့ပဲ ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိတော့၏။

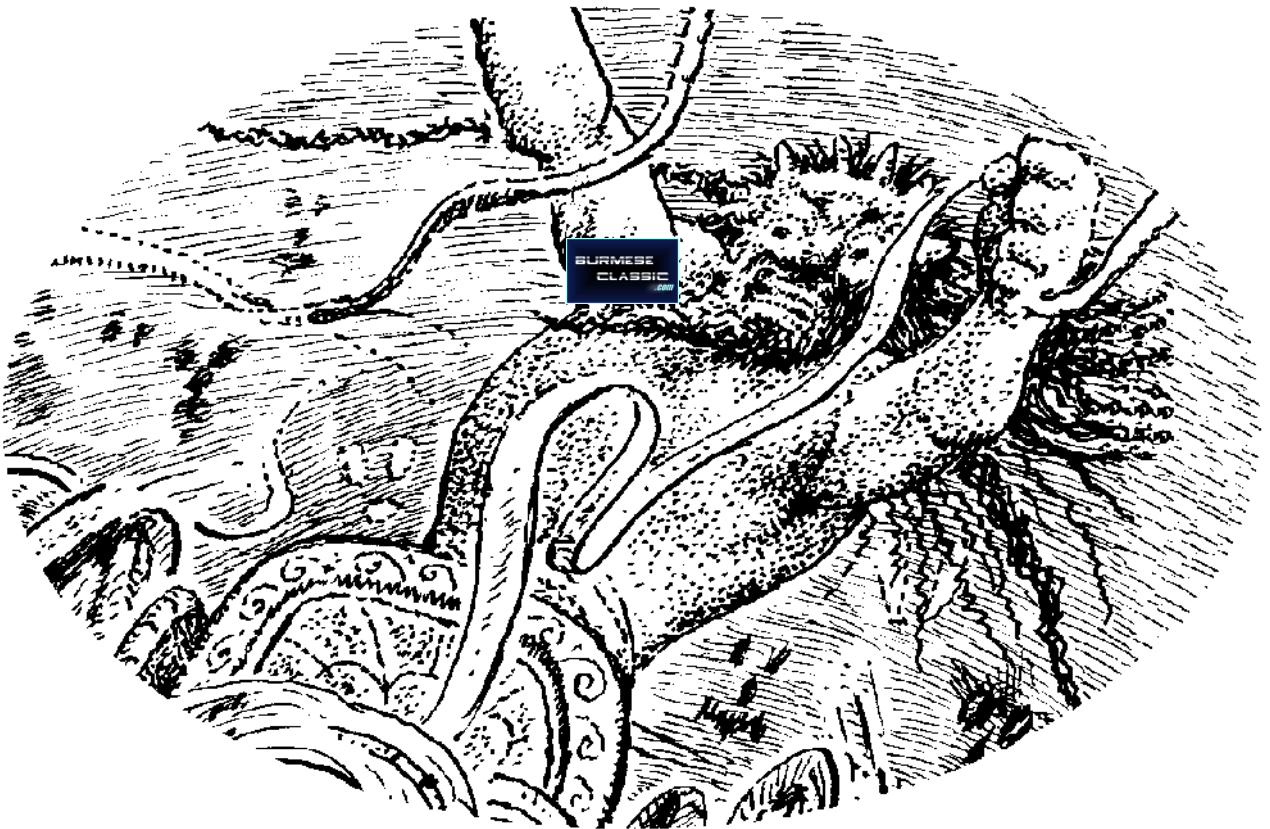
သေတ္တာကလေးကို ဖွင့်လှစ်လိုက်စဉ်မှာပင် လှပသောစီခြယ်မှုများ၏နောက်ကွယ်မှ ဇီးယုစ်၏ လက်စားချေမှုကို ပန်ဒေါရာ သဘောပေါက်နားလည်လိုက်၏။ သေတ္တာတွင်း၌ကား နတ်ဘုရားတို့သိရှိသမျှ မကောင်းဆိုးဝါး စိတ်ဓါတ်များကို ထည့်သွင်းထား၏။ သေတ္တာဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အပြင်သို့လျင်မြန်စွာ ထွက်ကျကုန်၏။ ပန်ဒေါရာ၏ အခန်းတွင်း၌ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ရောဂါစွဲကပ်ခြင်း၊ ရူးသွပ်ခြင်းနှင့် အခြားရာပေါင်းများစွာသော မကောင်းသည့်စိတ်ဓါတ်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ပြီး မီးခိုးငွေ့များအတိုင်း ပြင်ပသို့လွင့်ထွက်ကုန်ကြလျက် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးကို ထာဝရနှိပ်စက်ဒုက္ခပေးကြတော့၏။ သေတ္တာတွင်းမှ ထိုသို့မကောင်းသည့်စိတ်ဓါတ်များ ထွက်ကုန်သဖြင့် ပန်ဒေါရာကြောက်လန့်သွားခဲ့ပြီး သေတ္တာဖုံးကို အမြန်ဆုံးပြန်ပိတ်လိုက်၏။ သို့သော်များစွာနောက်ကျခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် နတ်ဘုရားတို့၏သတိပေးမှုကို နားမထောင်မိခဲ့သည့်အတွက် ပန်ဒေါရာ နောင်တရမိ၏။ နတ်ဘုရားများ၏လက်စားချေမှု အောင်မြင်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သို့သော် သေတ္တာတွင်း၌ စိတ်ဓါတ်တစ်ခု ကျန်ရှိနေသေးကြောင်း ပန်ဒေါရာသိရှိခဲ့၏။ ယင်းစိတ်ဓါတ်ကား “မျှော်လင့်ခြင်း” (hope) ပင်ဖြစ်၏။

မကြာမီ ပန်ဒေါရာ၏ သေတ္တာလေးထဲမှ မကောင်းဆိုးရွားစိတ်ဓါတ်များ၏နှိပ်စက်မှုကြောင့် ကမ္ဘာမြေရှိလူသားများအကြားတွင် ငြိမ်းချမ်းမှုပျောက်ဆုံးသွားခဲ့၏။ နတ်ဘုရားများ၏လက်စားချေမှုကို လူသားများ နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ကြပြီး မိမိတို့၏စွမ်းရည်များတွင် ကန့်သတ်မှုများရှိကြောင်း လက်ခံလာကြ၏။ ထို့အပြင် ပန်ဒေါရာ၏သေတ္တာတွင်း၌ “မျှော်လင့်ခြင်း” ရှိနေသေးကြောင်းသိရှိရသဖြင့် စိတ်သက်သာရာရခဲ့ကြပြီး နတ်ဘုရားများအပေါ်တွင်ဒေါသထွက်မှုများ အတန်ငယ်ပြေပျောက်သွားကြ၏။ “မျှော်လင့်ခြင်း” မပျက်စီးသရွေ့ တစ်နေ့တွင်ကမ္ဘာမြေ၌ ငြိမ်းချမ်းမှုပြန်လည်ရရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု လူအများယုံကြည်ထားခဲ့ကြ၏။

၅။

ဒေဝီတာနှင့် ပါဆက်ဖုန်း

မိတ်ဆက်

တိုက်တန်နတ်ဘုရားများဖြစ်သော ကရီးနပ်စ်နှင့် ရီးအာတို့၏သမီးတော် ဒမီတာ (Demeter) သည် ပထဆုံးပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားများထဲတွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ တိုက်တန် နတ်များနှင့် အလင်းပီအန်နတ်တို့၏ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဒမီတာသည်အရေးပါသော စိုက်ပျိုးရေး နတ်ဘုရားမဖြစ်လာခဲ့၏။ သူမ၏အမည်သည် "မိခင်ကမ္ဘာမြေ" (earth mother) (သို့) "မိခင်အသီးအနှံ" (grain mother) ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏။ မောင်တော်ဇီးယုစ်နှင့် ပေါင်းဖက်လျက် ဒမီတာတွင် ပါဆက်ဖုန်း (Persephone) (သို့) အပျိုစင်ဟုလည်းအဓိပ္ပါယ်ရသည့် ကောရီ (Kore) ဟုခေါ်တွင်သော သမီးတော် တစ်ပါးထွန်းကားခဲ့၏။ ရှေးဂရိလူမျိုးတို့သည် ကောက်ပဲသီးနှံများဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်စေရန် ဒမီတာနတ် ဘုရားမကိုပူဇော်ပသခဲ့ကြ၏။ သူမသည် ကောက်ရိတ်သိမ်းချိန်များတွင် ပူဇော်ပသလေ့ရှိသော ဝိုင်အရက် နတ်ဘုရား ဒိုင်အန်နပ်စ် (Dionysus) နှင့်လည်း တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပတ်သက်လျက်ရှိ၏။

ဒမီတာသည် ကောက်ပဲသီးနှံများကို နွေဦးရာသီ၊ နွေရာသီနှင့် ဆောင်းဦးပေါက်ကာလတစ်ချို့ တွင်ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးစေပြီး ဆောင်းရာသီတွင်သေဆုံးစေသည်ဟု လူအများလက်ခံယုံကြည်ထားကြ၏။ ကောက်ပဲသီးနှံများစိန်းလန်းစိုပြည်နေလျှင် ဒမီတာသည် ပျော်ရွှင်လျက်ကြင်နာတတ်ပြီး၊ ခြောက်သွေ့ သော ဆောင်းရာသီသို့ရောက်ရှိလာလျှင် စိတ်မာန်ဆိုးလျက်ဝမ်းနည်းနေတတ်သည်ဟု လူအများတွေး ထင်လျက်ရှိကြ၏။ ဒမီတာကိုကိုးကွယ်ကြသူများက သူမအမြဲတမ်းပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေမည့်အကြောင်းနှင့် ကမ္ဘာမြေကိုကြင်နာပါစေမည့်အကြောင်းများကို ဆုတောင်းလေ့ရှိကြ၏။

ဒမီတာ၏အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အရေးပါသောဒဏ္ဍာရီတစ်ခုမှာ သမီးတော်ပါဆက်ဖုန်းကို ယမမင်းဟေးဒီးစ်က အတင်းအဓမ္မခိုးပြေးခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သေဆုံးသူများနှင့် မမြင်ရသောဝိညာဉ်များကို အစိုးရသူ အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်သော ဟေးဒီးစ်သည် ဂရိဒဏ္ဍာရီများတွင် အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်လျက်ရှိ၏။ တိုက်တန်နတ်များနှင့် စစ်မက်ဖြစ်ပွားစဉ်က ဆိုက်ကလော့နတ်များက ဟေးဒီးစ်အတွက် ကိုယ်ပျောက်ဦးထုပ်ဖန်ဆင်းပေးခဲ့ဖူးပြီး ၎င်း၏အမည်ကိုယ်၌ကပင် ဂရိဘာသာအရ "မမြင်နိုင်သော" (the unseen) ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏။ ဂရိဘာသာရေးယုံကြည်မှုများတွင် ဟေးဒီးစ်သည် အလွန်အရေးပါသောကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက်ရှိသော်လည်း သူ့ကို ကံမကောင်းစေသောနတ်ဘုရားအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဟေးဒီးစ်အတွက် ရည်ရွယ်ကျင်းပသောဘုရားပွဲဟူ၍ လွန်စွာရှားပါးပြီး ကိုးကွယ်သူလည်း နည်းပါး၏။

ဟေးဒီးစ်သည် ကမ္ဘာမြေ၏အောက်တွင်ရှိသော သေမင်းနိုင်ငံကိုအစိုးရသည့်ဘုရင်ဖြစ်သဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ကောက်ပဲသီးနှံတို့ကို ပေါများကြွယ်ဝစေရန်အကူအညီပေးတတ်ပြီး တစ်ချိန်တည်း၌ သေခြင်း ကိုအစိုးရသည့်ယမမင်းအဖြစ် လူအများ၏ကြောက်ရွံ့လေးစားမှုကိုခံရ၏။ သူနှင့်ကမ္ဘာမြေ၏ ဆက်သွယ် ချက်ကြောင့် မြေဩဇာကောင်းမွန်မှုနှင့် ကောက်ပဲသီးနှံဖြစ်ထွန်းမှုတို့ကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားမနှစ်ပါး ဖြစ်သည့် ဒမီတာနှင့် ပါဆက်ဖုန်းတို့နှင့်လည်း အကြောင်းသင့်စွာပတ်သက်လျက်ရှိနေတော့၏။

ဒမီတာ၏ဝတ်ပြုကျောင်းဆောင်များကို အက်သင်နှင့်များစွာမဝေးလှသော အလျူစစ် (Eleusis)

မြို့တွင် အေဒီ ၄ ရာစုခန့်အထိ တွေ့မြင်နိုင်သေး၏။ ဆောင်းဦးပေါက်လာလျှင် အလျူစစ်မြို့၌ ဒဗီတာကို ပူဇော်ပသသော ဘုရားပွဲတော်များကျင်းပလေ့ရှိကြပြီး ရှေးအခါကအကျော်ကြားဆုံး ဘုရားပွဲတော်များ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ သို့သော် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှန်းမသိရပဲ ထိုပွဲတော်များငုပ်လျှိုး ပျောက်ကွယ်ကုန် ကြ၏။ ယခုအခါထိုပွဲတော်များကို အလျူစစ်ဒဏ္ဍာရီများ *Eleusinian Mysteries* ဟုခေါ်ကြ၏။ “ယုံကြည်မှုစတင်သူများ” *Initiates* ဟုခေါ်သော အဆိုပါပွဲတော်များတွင်ပါဝင်သူများသည် ဘာသာရေး ထုံးတမ်းအစဉ်အလာများအတိုင်း နတ်ဘုရားမကိုပူဇော်ပသမှုများ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ အလျူစစ်ဒဏ္ဍာရီ များ၏အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ကောက်ပဲသီးနှံများဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်မှုအတွက် နတ်ဘုရားမဒဗီတာ၏ ကျေးဇူးတော်ကိုဖော်ကျူးရန်နှင့် သူမ၏စဉ်ဆက်မပြတ်ကြင်နာမှုကိုရရှိရန်ဖြစ်သည်ဟု လေ့လာသူများက ယုံကြည်ကြ၏။

ရှေးဂရိလူမျိုးတို့အတွက် ဆောင်းရာသီတွင် ကောက်ပဲသီးနှံများဖြစ်ထွန်းမှုမရှိခြင်းသည် ထူးဆန်း သော ပဟေဠိတစ်ပုဒ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဒဗီတာနှင့် သမီးတော်ပါဆက်ဖုန်းတို့၏အကြောင်းသည် ထိုပြဿနာကို အဖြေရာနိုင်မည့် ဒဏ္ဍာရီတစ်ပုဒ်ပင်ဖြစ်၏။

ဒမီတာနှင့် ပါဆက်ဖုန်း

ဒမီတာနှင့်ဖီးယုတ်တို့တွင် ပါဆက်ဖုန်းခေါ်သမီးတော်တစ်ပါးရှိ၏။ မိဘနှစ်ပါးသည် တန်ခိုးကြီးသော နတ်ဘုရားများဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း ဒမီတာမှာလည်း လွန်စွာလှပသော နတ်ဘုရားမလေးအဖြစ် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရ၏။ ဒမီတာသည် သမီးတော်လေးကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိအရာအားလုံးထက် ချစ်မြတ်နိုးလျက် တခဏမျှပင် မခွဲရက်နိုင်အောင်ရှိ၏။

ပါဆက်ဖုန်းအရွယ်ရောက်လာသောအခါ သူမ၏လှပမှုကြောင့် ယမမင်း ဟေးဒီးစ်က ချစ်ခင်စုံမက်လျက်ရှိ၏။ ဟေးဒီးစ်သည်ပါဆက်ဖုန်းကို မြင်မြင်ချင်းပင်မေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်မိသဖြင့် ပါဆက်ဖုန်းမှ လွဲလျှင် မည်သူ့ကိုမျှလက်ထပ်နိုင်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်ထား၏။ ဟေးဒီးစ်သည် အချစ်ဝေဒနာကို ကြာရှည်မခံစားနိုင်သည်နှင့် ညီဖြစ်သူဖီးယုတ်ထံသို့သွားရောက်ကာ "ညီတော် ... ညီတော်၏သမီး ပါဆက်ဖုန်းကို အစ်ကိုတော်မေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်နေသဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခွင့်ပြုပါလော့ ... ပါဆက်ဖုန်းကို အစ်ကိုတော်၏ မြေအောက်ကမ္ဘာတွင် ဘုရင်မအဖြစ်တင်မြှောက်ပါမည်" ဟုပြောကြားခဲ့၏။

ဟေးဒီးစ်သည် သမီးတော်ပါဆက်ဖုန်းအတွက် ခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ဖီးယုတ်ယူဆထား၏။ စင်စစ်အားဖြင့်လည်း ဟေးဒီးစ်သည် တရားမျှတပြီးတန်ခိုးကြီးသောနတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်၏။ သို့သော်ဒမီတာသည် သမီးတော်ပါဆက်ဖုန်းကို ဤမျှဝေးကွာသောအရပ်သို့ ထည့်လိုက်နိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် ဟေးဒီးစ်၏ ခွင့်ပန်ချက်ကို သဘောတူလိမ့်မည်မဟုတ်မှန်း ဖီးယုတ်နားလည်ထား၏။ ထို့အပြင် အကယ်၍ပါဆက်ဖုန်းသာ ဟေးဒီးစ်နှင့်လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့လျှင် အမေနှင့်သမီး ကွဲကွာသွားတော့မည်ဖြစ်ပြီး ဒမီတာအနေဖြင့် သမီးတော်ကို မည်သည့်အရာမျှရှင်သန်ခြင်းမရှိပဲ လူသေများနှင့်သာ ပြည့်နှက်လျက်ရှိသော မြေအောက်ကမ္ဘာတွင် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ နေထိုင်စေလိုမည်မဟုတ်ကြောင်း ဖီးယုတ်ကရိပ်မိသိရှိထား၏။ ဖီးယုတ်သည် နတ်ဘုရားအားလုံး၏ဘုရင်ဖြစ်သော်လည်း ဒမီတာ၏ ကမ္ဘာမြေအပေါ်လွှမ်းခြုံထားသော တန်ခိုးဩဇာကိုစိုးရွံ့မိ၏။ သူမကို ဝမ်းနည်းအောင်မပြုလုပ်လိုပေ။

ဖီးယုတ်သည် ထိုပြဿနာကို အချိန်အတော်ကြာအောင်စဉ်းစားခဲ့ရ၏။ လက်ထပ်ခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းဖြင့် အစ်ကိုတော်အားဝမ်းမြောက်စေလိုသကဲ့သို့ ဒမီတာနှင့်လည်းပဋိပက္ခမဖြစ်လိုပေ။ နောက်ဆုံးတွင် အစ်ကိုတော်၏ ထိမ်းမြားရန်ခွင့်ပန်ချက်ကို ခွင့်ပြုပါသည်ဟုပြောရန်မလိုပဲ ဖြေရှင်းနိုင်မည့်နည်းလမ်းတစ်ခုကို ဖီးယုတ်စဉ်းစားမိ၏။ သို့နှင့်ဖီးယုတ်က "အစ်ကိုတော် ... ပါဆက်ဖုန်းနှင့် အစ်ကိုတော်တို့၏ လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုကို ညီတော်အနေဖြင့် တရားဝင်ခွင့်မပြုနိုင်ပါ" ဟုအစ်ကိုဖြစ်သူ ဟေးဒီးစ်ကို အဖြေပေးခဲ့၏။

ဖီးယုတ်က ဟေးဒီးစ်အား လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကို တရားဝင်ခွင့်မပြုနိုင်ဟုသာ ပြောကြားထားရာ ဟေးဒီးစ်ကလည်း ဖီးယုတ်၏ဆိုလိုချက်ကိုသဘောပေါက်၏။ ဖီးယုတ်၏ဆိုလိုချက်သည် ဒမီတာ၏ခွင့်ပြုချက်ကိုမစောင့်ပဲ ပါဆက်ဖုန်းကိုခိုးပြေးရန်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ခိုးပြေးပါကလည်း ညီတော်ဖီးယုတ် စိတ်ဆိုးလိမ့်မည်မဟုတ်မှန်း ဟေးဒီးစ်သိထား၏။ ပြဿနာမဖြစ်စေလိုသဖြင့် ထိုသို့ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ဟေးဒီးစ်ရိပ်မိ၏။ သို့နှင့်ဟေးဒီးစ်သည် မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ ပျော်ရွှင်စွာပြန်သွားပြီးလျှင် ပါဆက်ဖုန်းအား မည်သို့

မည်ပုံ ခိုးပြေးရမည့်အကြောင်းများကို စဉ်းစားတွေးတောလျက်ရှိတော့၏။

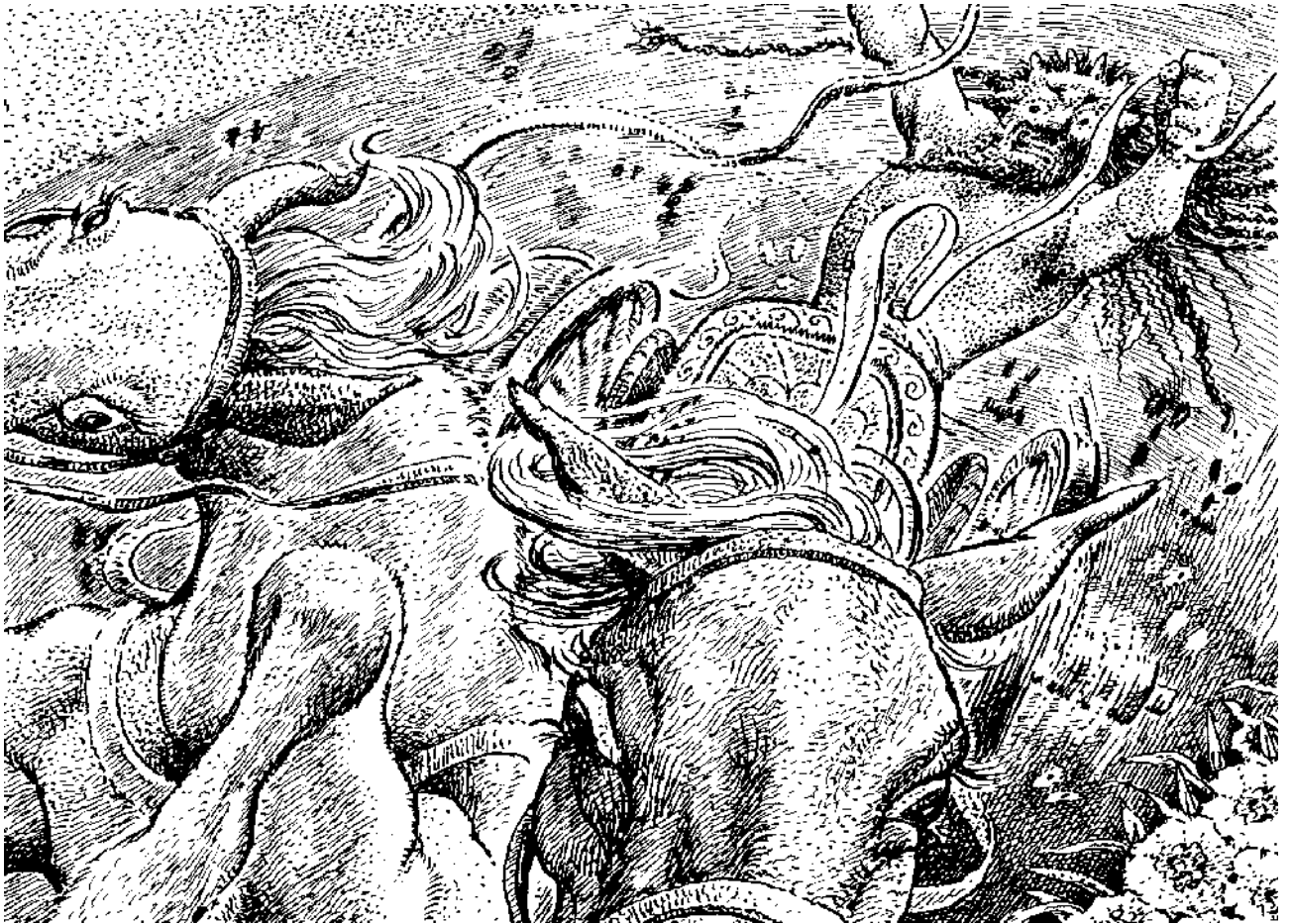
များမကြာမီတစ်ခုသောနေ့၌ ဟေးဒီးစ်သည် ဇီးယုစ်နှင့်တွေ့ဆုံရာမှအပြန် အလှူစစ်မြို့အနီးတွင် သူငယ်ချင်းများနှင့်ပန်းခူးနေသော ပါဆက်ဖုန်းကိုတွေ့ခဲ့ရ၏။ အမျိုးသမီးတို့သည် စိတ်အေးလက်အေးဖြင့် ပန်းခူးလျက်ရှိကြပြီး အတန်ကြာသောအခါ ပါဆက်ဖုန်းသည် ဟိုမှသည်မှလှရာရာပန်းများကို ခြင်းတောင်း ထဲသို့ခူးထည့်ရင်း သူငယ်ချင်းများနှင့် အတန်ငယ်အလှမ်းဝေးသွား၏။

သစ်ပင်တို့ဖြင့်အုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိသော တောင်ကြားလေးတစ်ခုတွင် နားစစ်ဆပ်စ် *narcissus* ပန်းများ လှပစွာပေါက်ရောက်နေကြပြီး မိခင်ဒမီတာအတွက် ပန်းစည်းလက်ဆောင်ပေးရန် ပါဆက်ဖုန်း စိတ်ကူးမိ၏။ ထိုနေရာသည် သူငယ်ချင်းများနှင့် အတော်ပင်အလှမ်းကွာဝေးလျက်ရှိရာ အော်ခေါ်လျှင်ပင် ကြားနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ပါဆက်ဖုန်းသည် ဒူးကိုညွတ်၍ပန်းခူးလိုက်ရာ ပန်းပင်အမြစ်သည် မြေထဲ၌ မြဲမြံစွာစိုက်ဝင်နေသဖြင့် အလွယ်တကူ ခူးထုတ်၍မရနိုင်ပဲရှိ၏။ ပန်းပင်ကိုအားစိုက်၍ ဆွဲနှုတ်လိုက်စဉ် တောင်ကြား၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက်ဖြစ်သွားကြောင်း အံ့အားသင့်စွာတွေ့လိုက်ရ၏။ သေမင်းနိုင်ငံ၏အရှင်သခင်သည် ထိုအပေါက်မှထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီး နတ်မြင်းရထားသံသည် လေထုအတွင်း၌ ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာတော့၏။ ဟေးဒီးစ်သည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့လျက်ရှိသော အပျိုမလေးကို လက်ကောက်ဝတ်မှကိုင်လျက် နတ်ရထားပေါ်သို့ လျင်မြန်စွာဆွဲတင်လိုက်ပြီး ၎င်းစိုးစံရာ မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ လေ၏အလျင်ဖြင့် မောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားတော့၏။ ပါဆက်ဖုန်းသည် မိခင်နှင့်

သူငယ်ချင်းတို့၏အမည်ကို အော်ခေါ်ရင်းဖြင့် ပါသွားရာ၏။

ဒီမီတာသည် အလင်ပတ်တောင်ပေါ်မှနေ၍ သမီးဖြစ်သူ၏ ကြောက်လန့်တကြားအော်ခေါ်သံကို ကြားလိုက်မိသဖြင့် ပါဆက်ဖုန်းနှင့်သူငယ်ချင်းများ ဆော့ကစားလေ့ရှိသော ပင်လယ်ရှိရာသို့ အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာ၏။ သူငယ်ချင်းများသည် ပါဆက်ဖုန်းပြန်ရောက်လာခြင်းမရှိသဖြင့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်လျက်ရှိကြပြီး မည်သည့်အရပ်သို့ရောက်ရှိနေကြောင်း မည်သူမျှပြောပြနိုင်ခြင်းမရှိကြပေ။ ဒီမီတာသည် သမီးတော်ပျောက်ဆုံးမှုကြောင့် ရူးမတတ်ခံစားခဲ့ရပြီး ကိုးနေ့နှင့်ကိုးည လှည့်ပတ်ရှာဖွေခဲ့၏။

ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ပါဆက်ဖုန်းနှင့်သူငယ်ချင်းများ ကစားလေ့ရှိသောနေရာအနီးရှိ လိုက်ဂူတွင်နေထိုင်သော နတ်ဘုရားမဟက်ကတီ (Hecate) နှင့် ဒီမီတာတွေ့ဆုံခဲ့၏။ ဟက်ကတီသည် ပါဆက်ဖုန်း၏ အော်သံကိုကြားခဲ့မိသော်လည်း မည်သို့ဖြစ်သွားကြောင်းမမြင်လိုက်ရပေ။ သူမသည် ပါဆက်ဖုန်းပျောက်ဆုံးမှုနှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းမပေးနိုင်သော်လည်း ဒီမီတာကိုကူညီရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး နတ်ဘုရားမနှစ်ပါးသည် ပါဆက်ဖုန်းကို အတူတကွဆက်လက်ရှာဖွေကြတော့၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် နတ်ဘုရားမနှစ်ပါးသည် နေနတ်ဘုရားဟီးလယပ်စ် (Helius) ကိုသွားရောက်တွေ့ဆုံကြ၏။ ဟီးလယပ်စ်သည် ကောင်းကင်ပြင်မှနေ၍ ကမ္ဘာမြေ၏ဖြစ်ပျက်သမျှအလုံးစုံကို သိမြင်သူဖြစ်ရာ ပါဆက်ဖုန်းပျောက်ဆုံးမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ သတင်းစကားပြောကြားပါရန်

ဒမီတာကတောင်းပန်လိုက်၏။ ဟီးလယပ်စ်က ဒမီတာကိုသနားသဖြင့် ပါဆက်ဖုန်းကို ဟေးဒီးစ်ခိုးယူ သွားသည့်အကြောင်း သူမြင်ခဲ့ရသည့်အတိုင်းပင်ပြောပြလိုက်၏။ ဟီးလယပ်စ်သည် ဒမီတာ၏ သမီးတော် ပျောက်ဆုံးမှုကြောင့် ဝမ်းနည်းလျက်ရှိသော်လည်း ကမ္ဘာမြေ၏သုံးပုံတစ်ပုံခန့်မှာ ဟေးဒီးစ်၏ဩဇာ အာဏာ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြောင်းထောက်ပြပြီး "အရှင်မသည် သမီးတော်နှင့်ခွဲခွာရသဖြင့် ပူဆွေးသောက ရောက်နေကြောင်း ကျွန်ုပ်သိရှိပါ၏။ သို့သော် တန်ခိုးကြီးသောဟေးဒီးစ်သည် ပါဆက်ဖုန်းအတွက် လျော်ကန်သင့်မြတ်သော ကြင်ဖက်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟုဖြောင်းဖျပြောဆိုခဲ့၏။

သို့သော် ဒမီတာကား နှစ်သိမ့်နိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ "သမီးတော်ရေ ... ဘာကြောင့်များ သမီးတော်ကို ဝေးလံသီခေါင်လွန်းတဲ့ မရဏကျွန်းကိုခေါ်ဆောင်သွားရတာပါလိမ့်" အစရှိသဖြင့် မကြာခဏငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက်ရှိ၏။ ဒမီတာသည် သမီးတော်၏အကြောင်းကိုတွေးမိတိုင်း ဝမ်းနည်းလှသည်နှင့် ဟက်ကတီ၊ ဟီးလယပ်စ်နှင့် အခြားသောနတ်ဘုရားတို့နှင့်ဝေးရာသို့သွားလျက် တစ်ပါးတည်းနေထိုင် လျက်ရှိတော့၏။

ဒမီတာသည် မကြာမီ၌ လူမိန်းမကြီးအသွင်ကိုဆောင်လျက် ကမ္ဘာပေါ်တွင် လှည့်လည်သွားလာ ခဲ့၏။ ကောက်ပဲသီးနှံများကို မအောင်မြင်ဖြစ်စေပြီး လယ်ကွင်းများကိုသွေ့ခြောက်စေခဲ့၏။ သူမ၏ ဝမ်းနည်းမှုကြောင့် ရုပ်အသွင်မှာလည်း မည်သူမျှမမှတ်မိနိုင်တော့လောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။ သူမသည် ကမ္ဘာမြေရှိညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်နေသည့် ကောက်ပဲသီးနှံများအတိုင်း ဝမ်းနည်းညှိုးနွမ်း လျက်ရှိသော မိန်းမကြီးအသွင်ကိုဆောင်လျက်ရှိတော့၏။

ဒမီတာသည် လပေါင်းများစွာကြာအောင် လှည့်လည်သွားလာနေပြီးနောက် အလျူစစ်မြို့အနီးသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကာ ရေတွင်းတစ်ခု၏အနီးတွင် နားနေရန်ရပ်တန့်လိုက်၏။ သံလွင်ပင်တစ်ပင်၏ အရိပ်အောက်တွင်ထိုင်နေစဉ် မင်းသမီးလေးပါး ရေခပ်လာကြသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။ ၎င်းတို့သည် အလျူစစ်ဘုရင် ဆဲလယပ်စ် (Celeus) ၏သမီးတော်များဖြစ်ကြပြီး လေးပါးစလုံးပင် ကြင်နာတတ်ပြီး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သူများဖြစ်ကြ၏။ မင်းသမီးလေးပါးသည် ဒမီတာကိုတွေ့ရှိသွားကြပြီး သူမ၏ဝမ်းနည်း ပူဆွေးနေသည့်ရုပ်လက္ခဏာကြောင့် များစွာသနားသွားကြ၏။ သို့သော်ဒမီတာကို နတ်ဘုရားမဖြစ် ကြောင်းမသိရှိကြပေ။ ထို့နောက်အမျိုးသမီးကြီးကို ကူညီရန်စိတ်အားထက်သန်ကြသဖြင့် ကလေး အရွယ်ဖြစ်သော ၎င်းတို့၏မောင်တော် ဒမော့ဖွန်း (Demophon) ကိုထိန်းကျောင်းရန် ၎င်းတို့နှင့်အတူ နေထိုင်လိုပါမည်လောဟု မေးမြန်ကြ၏။ ဒမီတာလည်း ဝမ်းမြောက်စွာပင် လက်ခံသဘောတူလိုက်၏။

နန်းတော်ကြီးအတွင်းသို့ ဒမီတာဝင်ရောက်သွားသောအခါ သူမ၏ရွှေရောင်ဆံပင်များကို အနက် ရောင်သို့ပြောင်းလဲခြင်း၊ အရေများတွန့်လျက် အဖွားအိုရုပ်အသွင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ အနက်ရောင်ခြုံထည်ကို ဝတ်ဆင်လျက် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတို့ကိုကာကွယ်ခြင်း အစရှိသဖြင့် နတ်ဘုရားတို့၏အသွင်သဏ္ဍန်တို့ ကို တတ်နိုင်သမျှဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်၏။ သို့သော်မင်းသမီးများ၏မိခင် ဘုရင်မမက်တန်နီရာ (Queen Metanira) က အသစ်ရောက်ရှိလာသောကလေးထိန်းသည် သာမန်အမျိုးသမီးမဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိခဲ့၏။ ဒမီတာတွင် အနက်ရောင်ခြုံထည်နှင့် ဝမ်းနည်းသောမျက်နှာထားရှိသော်လည်း သူမ၏ကိုယ်အရိန်အဝါ ကို ဘုရင်မကခံစားမိ၏။ သို့ဖြစ်၍မက်တန်နီရာက ဒမီတာကိုတွေ့သည်နှင့် သူမ၏အကောင်းဆုံးထိုင်ခုံ ကိုပေးပြီး အစေခံများကိုလည်း ချီးမြှင့်သောပိုင်အရက်ကို ယူဆောင်လာစေ၏။ သို့သော်ဒမီတာသည်

ဝမ်းနည်းသည့်လက္ခဏာနှင့် ထိုင်ခုံနှင့်ပိုင်အရက်တို့ကိုလက်မခံပဲ ခွေးခြေပုကလေးပေါ်တွင်ထိုင်လျက် မှယောပိုင်တွင် ရေအနည်းငယ်ရောစပ်ပြီး သောက်သုံးခဲ့၏။ ထို့နောက် သူမထိန်းကျောင်းရမည့်ကလေး ကို ကြည့်လိုသည်ဟုဆိုကာ ကလေးငယ်ဒမော့ဖွန်းကိုပွေ့ပိုက်ထားရာ ဒမီတာ၏လက်ပေါ်တွင် ပျော်မြူး လျက်ရှိ၏။ ဘုရင်မမက်တန်နီရာလည်း သူမ၏သားငယ်သည် အသစ်ရောက်ရှိလာသော ကလေးထိန်း နှင့် ပျော်မြူးလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် များစွာကျေနပ်လျက်ရှိ၏။

ဒမီတာသည် မင်းသားငယ်ကလေးကို ထိန်းကျောင်းရသည့်အလုပ်တွင် ပျော်ရွှင်လျက်ရှိ၏။ ကလေးငယ်ကို လွန်စွာချစ်ခင်လှသည်ဖြစ်ရာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မင်းသားငယ်အား နတ်သားဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် ဘုရင့်မိသားစုက သူမကိုကျေးဇူးတင် မဆုံးရှိုက်မည်ဖြစ်သကဲ့သို့ သမီးတော်ဆုံးရှုံးရသည့်အတွက် ခံစားရသည့်ဝေဒနာလည်း သက်သာစေ လိမ့်မည်ဟုမျှော်လင့်ထား၏။ ထို့ကြောင့်ဒမီတာသည် ညစဉ်ညတိုင်း ဘုရင့်မိသားစုများအိပ်ပျော်သွား သည်နှင့်တပြိုင်နက် မင်းသားငယ်အား ambrosia ခေါ်နတ်ဆေးများလိမ်းကျံလျက် လူ့သွင်ပြင်စရိုက် လက္ခဏာများ လောင်ကျွမ်းပျက်စီးသွားစေရန် မီးဖိုထဲသို့ပစ်ချလေ့ရှိ၏။ ကလေးငယ်သည် မီးဖိုတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေသော်လည်း ဒမီတာနှင့် နတ်ဆေးတို့၏တန်ခိုးကြောင့် အနည်းငယ်မျှပူလောင်ခြင်းမခံရပေ။

ကလေးငယ်သည် နတ်ဆေးတန်ခိုးကြောင့် တစ်နေ့တစ်ခြားကျန်းမာသန်စွမ်းလာ၏။ တော်ဝင် မိသားစုသည် ကလေးငယ်၏ရုတ်ခြည်းတိုးတက်လာမှုကြောင့် အံ့အားသင့်လျက်ရှိကြပြီး ဒမော့ဖွန်းသည် သာမန်ကလေးများထက် များစွာသာလွန်တိုးတက်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်မကြာမီတွင် ဘုရင်မမက်တန်နီရာ သည် သားငယ်၏ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ သံသယရှိလာတော့၏။ တစ်ညတွင် မက်တန်နီရာ သည် သားငယ်ကိုကလေးထိန်း မည်သို့ပြုလုပ်သနည်းဟုသိရှိလိုသဖြင့် အိပ်ယာမဝင်ပဲ ပုန်းအောင်းနေ ခဲ့၏။ ထို့နောက် ဒမီတာ၏အခန်းတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သောအခါ သားငယ်ကိုဝက်ကင်သကဲ့သို့ မီးကင်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် များစွာထိတ်လန့်သွားခဲ့၏။

မက်တန်နီရာသည် ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်ရသည်နှင့် ထိန့်လန့်လွန်းသဖြင့်အော်လိုက်မိ၏။ နတ်ဘုရား မသည် သူမ၏အလုပ်တွင်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားသဖြင့် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် ကလေးငယ်ကို မီးပုံတွင်း မှယူလျက် မြေပြင်ပေါ်သို့ပစ်ချလိုက်၏။ ကလေးငယ်သည် ဒဏ်ရာအနာတရမဖြစ်သော်လည်း ကြောက် လန့်လျက်ရှိ၏။ ဘုရင်ဆဲလယပ်စ်သည် မိဖုရား၏ကြောက်လန့်တကြား အော်သံကြောင့် အခန်းတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာရာ ကလေးထိန်းအမျိုးသမီးကြီးသည် လှပသောနတ်ဘုရားမအသွင်သို့ ကူးပြောင်းလိုက်၏။ ထိုသို့အသွင်ပြောင်းသွားသည်နှင့် ဘုရင့်နန်းတော်တစ်ခုလုံးမှာ နတ်ဘုရားမ၏ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတို့ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်ရှိတော့၏။

ဒမီတာသည် မက်တန်နီရာ၏ အနှောင့်အယှက်ကြောင့် စိတ်ဆိုးသွားခဲ့သော်လည်း မကြာမီပင် ဒေါသတို့သည် ဝမ်းနည်းမှုအဖြစ်သို့ လျင်မြန်စွာကူးပြောင်းသွားခဲ့၏။ သူမသည် ဘုရင့်မိသားစုကို ၎င်းတို့၏ အပြုအမူများအတွက် ပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်းမပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူမသည် မင်းသားငယ်ကို များစွာချစ်ခင်နေပြီး နတ်ဆေးနောက်ထပ်လိမ်းကျံခြင်းမပြုလျှင် နတ်သားဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်သော် လည်း အနည်းဆုံးအားဖြင့် နတ်ဘုရားမထိန်းကျောင်းခဲ့သူအဖြစ် မင်းသားငယ်ကိုလူအများက လေးစား ကြမည်ဖြစ်၏။

ဒမီတာသည် ဘုရင်နှင့်မိဖုရားတို့ကို အလှူစစ်ရိုလူများက သူမအတွက်နတ်ဘုရားကျောင်း တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ပေးရန်ပြောကြားခဲ့၏။ ဘုရားကျောင်းဆောက်လုပ်နေစဉ်တွင် ဒမီတာသည် မြို့နေပြည်သူများအား ကောက်ပဲသီးနှံစိုက်ပျိုးနည်းနှင့် ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင်သူမအတွက် အထူး ဝတ်ပြုနည်းများကို သင်ကြားပေးခဲ့၏။ ဤနည်းအားဖြင့် မြို့နေလူထုသည် တစ်ခါကသမီးတော်ဆုံးရှုံးခဲ့ ရသဖြင့် ဝမ်းနည်းနေသောနတ်ဘုရားမကို နှစ်သိမ့်ခွင့်ရခဲ့ကြ၏။

အလှူစစ်တွင် ဘုရားကျောင်းဆောင် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသွားသောအခါ ဒမီတာသည် အလင်ပတ် တောင်နှင့် အခြားနတ်ဘုရားများနှင့် ဝေးကွာလှသောထိုနေရာသို့ နေထိုင်ရန်သွားရောက်ခဲ့၏။ သို့သော် သူမသည် ဘုရားကျောင်းဆောင်ထဲတွင် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ဆိတ်ငြိမ်စွာထိုင်နေလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကောက်ပဲသီးနှံများရင်သန်ဖြစ်ထွန်းခြင်းမရှိပဲ လူသားတို့သည်နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဆာလောင်မွတ်သိပ်လျက် ရှိကြ၏။ မကြာမီ၌ ကမ္ဘာပေါ်ရှိသက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးသည် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုဘေးနှင့် ကြုံတွေ့လာရ ဖွယ်ရှိနေ၏။

ဇီးယုစ်သည် ဒမီတာ၏ဝမ်းနည်းမှုကြောင့် ကမ္ဘာမြေပျက်စီးမည့်အရေးကို စိုးရွံ့လျက်ရှိ၏။ ဒမီတာ ကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံတောင်းပန်နားချသော်လည်း အထပ်ထပ်အခါအခါငြင်းဆန်ခဲ့ပြီး သူမနှင့်အလွန်ဝေး ကွာသော မြေအောက်ကမ္ဘာတွင် ပါဆက်ဖုန်းရှိနေသ၍ ဘယ်သောအခါမျှ ကောက်ပဲသီးနှံတို့ကို ရှင်သန် ကြီးထွားအောင် ပြုလုပ်ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ဟုဆိုခဲ့၏။ နောက်ဆုံး၌ ကမ္ဘာမြေပြန်လည်စိမ်းလန်းစိုပြည် ရန်အတွက် ဟေးဒီးစ်ထံမှ ပါဆက်ဖုန်းကိုပြန်ခေါ်ပေးရန် ဇီးယုစ်ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သို့နှင့် ဇီးယုစ်သည် ဟေးဒီးစ်ထံ သတင်းစကားပြောကြားရန်အတွက် လေးလံသောစိတ်တို့ဖြင့် တမန်တော်ဟားမီးစ်ကို မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ စေလွှတ်လိုက်၏။

မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ ဟားမီးစ်ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဟေးဒီးစ်နှင့် ပါဆက်ဖုန်းသည် သရဖူများ ဆောင်းလျက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ယှဉ်ထိုင်နေကြသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။ ပါဆက်ဖုန်းသည် မိခင်ဖြစ်သူ ဒမီတာနှင့် ကမ္ဘာမြေကိုလွမ်းဆွတ်သဖြင့်ငိုကြွေးလျက်ရှိ၏။ သူမသည် ဟားမီးစ်ထံမှ ဇီးယုစ်၏သတင်း စကားကိုကြားရသောအခါ လွန်စွာပျော်ရွှင်သွား၏။ ဟေးဒီးစ်သည် ဇီးယုစ်၏အမိန့်ကို နာခံပြီး ပါဆက်ဖုန်း ကို မိခင်ရှိရာအိမ်သို့ ပြန်ထည့်လိုက်ရုံမှလွဲ၍ ရွေးချယ်စရာမရှိမှန်းသိလိုက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဇနီးသည်အား သူ့ကိုရက်စက်သည်ဟု အထင်မလွဲစေရန်တောင်းပန်ပြီး "ချစ်ဇနီး ... ဤအရပ်၌ သင်သည်ဘုရင်မ ဖြစ်ကြောင်းမမေ့ပါနှင့် ... အမျိုးသမီးအားလုံးတွင် တန်ခိုးအာဏာအရှိဆုံးဖြစ်၏။ သေမင်းနိုင်ငံ၏ ဘုရင်မ ဖြစ်သဖြင့် အသက်ရှိသူမှန်သမျှသေဆုံးပြီးလျှင် သင့်လက်အောက်သို့ကျရောက်ရမည်ဖြစ်ရာ ... အသက် ရှင်သူများကလည်း သင့်ကိုလေးစားကြရမည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်သင့်၌ လက်ဆောင်အားလုံးတွင် အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သော ... ငဲ့ညှာထောက်ထားမှု တန်ခိုးအာဏာရှိ၏။ ငါနှင့်ဝေးကွာသောအရပ်၌ရှိစဉ် ... ငါ့အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဤသေမင်းနိုင်ငံအကြောင်းကိုလည်းကောင်း မကောင်းသည့်အကြံ အစည်များ တွေးတောခြင်းမပြုပါလင့်" ဟုပြောကြားခဲ့၏။

ဟေးဒီးစ်သည် ပါဆက်ဖုန်းပြန်ရန် စိတ်မသက်မသာနှင့်ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ပြီး သူမမပြန်ခင် သလဲသီး မှ သလဲစေ့လေးစေ့အား စားသုံးရန်ပေးခဲ့၏။ အကယ်၍ သေမင်းနိုင်ငံမှ တစ်စုံတစ်ရာစားသုံးထားလျှင် တစ်နေ့နေ့တွင် သေမင်းနိုင်ငံသို့ ပြန်လာရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟေးဒီးစ် သိရှိထားခဲ့၏။

ပါဆက်ဖုန်းသည် သလဲစေ့များကိုစားသုံးပြီးသည်နှင့် ဟားမီးစ်နှင့်အတူ မြေအောက်ကမ္ဘာမှ ပျော်ရွှင်စွာထွက်ခွာခဲ့တော့၏။ အလျူစစ်သို့ ၎င်းတို့၏နတ်ရထားဆိုက်ရောက်သောအခါ ပါဆက်ဖုန်းနှင့် မိခင်ဒမီတာတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးထွေးပွေ့လျက် သည်းထန်စွာငိုကြွေးကြ၏။ ထို့နောက်ယခင်က အတိုင်းပင် ပျော်ရွှင်စွာစကားပြောလျက်ရှိကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဒမီတာကသမီးတော်အား မြေအောက် ကမ္ဘာတွင်နေထိုင်ခဲ့စဉ်က တစ်စုံတစ်ရာများစားမိခဲ့လေသလားဟု မေးမြန်းလိုက်၏။ ပါဆက်ဖုန်းက "မိခင် ... အဘယ့်ကြောင့် ထူးဆန်းသောမေးခွန်းကို မေးဘိသနည်း ... သလဲစေ့လေးစေ့မျှကိုသာ သမီးတော် စားသုံးခဲ့ဖူးပါသည် ... ထို့ကြောင့် အဘယ်အရေးများ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း" ဟုပြန်ဖြေခဲ့၏။

ဒမီတာသည် ထိုအဖြေကိုကြားရသောအခါ များစွာဝမ်းနည်းသွားပြီး သမီးတော်ကိုဇီးယုစ်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလျက် မည်သို့မည်ပုံပြုလုပ်ရမည့်အကြောင်း မေးမြန်းဆွေးနွေးခဲ့၏။ အလင်ပတ်တောင် သို့သွားရာလမ်းခရီး၌ ဒမီတာက မြေအောက်ကမ္ဘာမှ တစ်စုံတစ်ရာစားသုံးထားသူသည် တစ်နေ့တွင် မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ ပြန်သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပါဆက်ဖုန်းအားရှင်းပြခဲ့၏။ ထိုဥပဒေကို မည်သူမျှမချိုးဖောက်နိုင်ချေ။

ဇီးယုစ်သည် မိခင်နှင့်သမီး ပြန်လည်ပေါင်းစည်းခွင့်ရသဖြင့် ပျော်ရွှင်နေကြသည်ကို ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီး ယခုအခါ ပြန်လည်ခွဲခွာကြရဦးမည်ဖြစ်ရာ ဝမ်းနည်းမှု၏အရိပ်အယောင်များကို ၎င်းတို့၏ မျက်လုံးများတွင် အထင်းသားတွေ့မြင်နေရ၏။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ဇီးယုစ်သည် စကြဝဠာ၏ဥပဒေများကို လေးစားရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဥပဒေကိုလေးစားသည့်အနေဖြင့် ပါဆက်ဖုန်းကို မြေအောက်ကမ္ဘာသို့ ပြန်သွားရန် အမိန့်တော်ချခဲ့၏။ သို့သော် ပါဆက်ဖုန်းသည် မြေအောက်ကမ္ဘာတွင် ရာသက်ပန်နေထိုင်ရန် မလိုအပ်ပဲ သူမစားသုံးခဲ့သော သလဲစေ့တစ်စေ့လျှင်တစ်လနန်းဖြင့် တစ်နှစ်လျှင်လေးလကြာမျှနေထိုင်ရန် နှစ်ဖက်မျှ၍အမိန့်ချခဲ့၏။ ဇီးယုစ်၏မျှတသည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ဒမီတာသည် ကောက်ပဲသီးနှံများ ရှင်သန်ကြီးထွားရန် ပြန်လည်ခွင့်ပြုလိုက်တော့၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ မိခင်နှင့်သမီးတို့သည် နှစ်တစ်နှစ်၏သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်မျှ အတူဆုံတွေ့ခွင့်ရကြ၏။ မိခင်နှင့်သမီး အတူရှိနေသောအချိန်များတွင် ကမ္ဘာမြေ၌ကောက်ပဲသီးနှံများ ပေါများကြွယ်ဝလျက်ရှိပြီး ပါဆက်ဖုန်းနှင့် ဟေးဒီးစ်တို့ မြေအောက်ကမ္ဘာတွင် အတူရှိနေသောအခါ၌ ဒမီတာ၏ ဝမ်းနည်းလွမ်းဆွတ်မှုကြောင့် ကမ္ဘာမြေသည်ရေခဲတမျှအေးမြလျက်ရှိ၏။ ထို့နောက်နွေဦးပေါက်ကာလ မိခင်ထံ ပါဆက်ဖုန်း ပြန်လာသောအခါ၌ ကမ္ဘာမြေတွင် စိမ်းလန်းစိုပြည်မှုများ ပြန်လည်မြင်တွေ့ကြရမည်ဖြစ်၏။

၆။

ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်နှင့် သူ၏နောက်လိုက်များ

မိတ်ဆက်

ရှေးဂရိလူမျိုးတို့အတွက် အက်သင်မြို့သည် အရေးအပါဆုံးမြို့တစ်မြို့ဖြစ်သော်လည်း ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဘာသာရေးထွန်းကားမှုအတွက် အခြားအရေးပါသောမြို့များလည်းရှိသေး၏။ ဥပမာအားဖြင့် အက်သင်မြို့၏ အနောက်မြောက်ဘက် ဂရိပြည်မကြီးပေါ်ရှိ ဘီအိုးရှား (Boeotia) ဒေသ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်စစ်မက်ထွန်းကားရာ အချက်အခြာဖြစ်သော သီဘစ် (Thebes) မြို့တော်ဖြစ်သည်။ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များတွင်ပါရှိသော သူရဲကောင်း ကက်ဒမတ်စ် (Cadmus) သည် နွားတစ်ကောင်နောက်သို့လိုက်ရင်းဖြင့် ဘီအိုးရှားဒေသသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ဖူး၏ (ဘီအိုးရှား Boeotia ဟူသောစကားသည် ဂရိဘာသာအားဖြင့် "နွား" ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏)။ ကက်ဒမတ်စ်သည် နဂါးတစ်ကောင်၏သွားများကို သစ်ပင်စိုက်သကဲ့သို့ မြေပေါ်တွင်စိုက်လျက် ထိုသွားများမှထွက်ပေါ်လာသူများကို တိုက်ခိုက်အောင်နိုင်ပြီး ယင်းနေရာတွင် သီဘစ်ဟူသော မြို့တော်တည်ထောင်ခဲ့၏။ ကက်ဒမတ်စ်နှင့် သူ၏ဇနီးဖြစ်သူ (စစ်မက်နတ်ဘုရား အေးရီးစ်နှင့် အလှနတ်ဘုရားမ အက်ဖရာဒိုက်တီးတို့၏သမီးတော်) ဟာမနီ (Harmony) တို့တွင် အော်တိုနိုး (Autonoe)၊ အင်နို (Ino)၊ အဂေဗီ (Agave) နှင့် ဆီမီလီ (Semele) ဟူသော သမီးတော်လေးပါးရှိ၏။ ကက်ဒမတ်စ်၏ဒဏ္ဍာရီသည် အရှေ့ပိုင်းဒေသများမှမြစ်ဖျားခံခဲ့ဖွယ်ရှိပြီး သီးဘစ်မြို့တော်တည်ထောင်သည့် ဇာတ်လမ်းမှာ ယင်းဒေသရှိလူမျိုးခြားအုပ်စုတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာများရောပြွမ်းလျက်ရှိ၏။

သီးဘစ်မြို့တော်ကို ဂရိပန်သီအွန်၏ အရေးပါသော မွေးဖွားရာနေရာတစ်ခုအဖြစ် မှတ်ယူနိုင်၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ် (Dionysus)သည် အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားတို့၏ဘုရင်ဇီးယုစ်နှင့် ကက်ဒမတ်စ်၏ သမီးတော် ဆီမီလီတို့၏သားတော်ဖြစ်၏။ ဝိုင်အရက်နတ်ဘုရား ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကို ဘက်ခပ်စ် (Bacchus) ဟုလည်းခေါ်၏။ သူသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးတွင် အရေးပါသောနတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်သည့်အပြင် ဒဓိတာကဲ့သို့သော အခြားကမ္ဘာမြေနတ်ဘုရားများနှင့်လည်း များစွာဆက်စပ်မှုရှိ၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်သည် စပျစ်သီးနှင့်ဝိုင်တို့ကိုအစိုးရသဖြင့် အရက်ကဲ့သို့ပင် လူတို့၏စိတ်အခြေအနေကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိပြီး အရက်မူးလျှင်ရဲစိတ်ဝင်လာတတ်ခြင်းကဲ့သို့ လူတို့၏ရိုင်းစိုင်းသော စိတ်အခြေအနေနှင့်လည်း များစွာဆက်သွယ်မှုရှိသည်ဟု ဂရိတို့ယုံကြည်ကြ၏။

ဘီစီ ငါးရာစုနှင့်ခြောက်ရာစုများအကြား အက်သင်တွင်ကျင်းပလေ့ရှိသော ဘုရားပွဲတော်များတွင် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်အတွက်လည်း ပြဇာတ်များဖြင့်ဖျော်ဖြေကပြခဲ့ကြ၏။ ယင်းပွဲတော်များတွင် ယနေ့ခေတ် ပွဲတော်များအတိုင်း ကဗျာစပ်ခြင်း၊ ဟာသနှင့် တစ်ခန်းရပ်ပြဇာတ်များတင်ဆက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုစဉ်က အကျော်ကြားဆုံးပြဇာတ်ရေးဆရာများမှာ အက်စကစ်လပ်စ်၊ စောဖကလစ်စ် နှင့် ယူရစ်ပစ်ဒီးစ်တို့ဖြစ်ကြပြီး ထင်ရှားသော ဒဏ္ဍာရီများနှင့်သမိုင်းဖြစ်ရပ်များကို ပြဇာတ်ရေးလေ့ရှိ၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်နှင့် သူ၏အရေးပါမှုသည် ယူရစ်ပစ်ဒီးစ်၏ ဘက်ခေး *The Bacchae* အမည်ရှိပြဇာတ်မှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုပုံပြင်၌ ဇီးယုစ်၏ မရုဏ်မြစ်စတစ် (River Styx) ကိုသက်သေထား၍ တိုင်တည်သောကတိ စကားတစ်ခွန်းပါဝင်၏။ သေမင်းနိုင်ငံသို့သွားရန် စတစ်မြစ်ကိုဖြတ်ကူးကြရ၏။ ထိုမြစ်ကို တိုင်တည်ထား

သောကတိသစ္စစကားသည် ထာဝရတည်တံ့ခိုင်မြဲပြီး နတ်ဘုရားများပင်ချိုးဖောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာချေ။

ဘာသာပြန်သူ၏ မှတ်ချက်။ ။ မြန်မာအယူအဆရှိ လူတစ်ယောက်သေဆုံးလျှင် ကူးတို့ခထည့်တတ်သော အလေ့အကျင့်သည် အဆိုပါမရကမြစ်ဒဏ္ဍာရီမှ ဆင်းသက်လာဖွယ်ရှိ၏။ မရကမြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်း၌ သေမင်းနိုင်ငံရှိပြီး သေဆုံးသူ၏ဝိညာဉ်များသည် သေမင်းနိုင်ငံသို့ရောက်ရှိရန် ထိုမြစ်ကိုဖြတ်ကူးကြရ၏။ မရကမြစ်တွင် ကူးတို့သမား ကယ်ရန် (Charon) ရှိပြီး မြစ်ကိုဖြတ်ကူးရန်အတွက် ကူးတို့ခပေးဆောင် ကြရ၏။

ဒွင်အန်နစ်ဆပ်စ်နှင့် သူ၏နောက်လိုက်များ

ဆီမီလီ၏ဖခင်သည် သိဘ်စ်မြို့တော်၏ဘုရင် ကက်ဒမတ်စ်ဖြစ်၏။ သူမသည် အော်တိုနီး၊ အင်နိုနှင့် အဂ္ဂေဗီဟူသောညီအစ်မများနှင့် နန်းတော်တွင်ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်လျက်ရှိ၏။ မင်းသမီးများအရွယ် ရောက်လာကြသောအခါ ၎င်းတို့၏ထူးခြားစွာလှပမှုကြောင့် လူတိုင်းကပင်ချစ်ခင်ကြ၏။ ရုပ်ရည်ချောမောသန်ပြန့်သော သူစိမ်းအမျိုးသားတစ်ယောက်ကို ဆီမီလီမချစ်ကြိုက်မိခင်အထိ ရွှေနန်းတော်တွင်း၌ ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင်သောဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြ၏။

ဆီမီလီသည် ချောမောသောအမျိုးသားတစ်ဦးကို နောက်ကြောင်းရာဇဝင် လေ့လာခြင်းမပြုပဲ မြင်မြင်ချင်းပင် ချစ်ကြိုက်မိခဲ့၏။ မိသားစုဝင်များနှင့် သူငယ်ချင်းများမသိအောင် ထိုအမျိုးသားနှင့် တိတ်တခိုးချစ်ကြိုက်သွယ်ခဲ့၏။ ညီအစ်မများက ရိပ်မိတန်သလောက်ရိပ်မိကြသော်လည်း သူမမကြာခဏ ပျောက်ဆုံးနေမှုကိုမူ မည်သူမျှမသိရှိကြပေ။

ဆီမီလီ၏ တိတ်တခိုးပုန်းချစ်သူကား နတ်ဘုရားအားလုံး၏ဘုရင် ဇီးယုစ်ပင်ဖြစ်ပြီး ထိုစဉ်က ဇီးယုစ်သည် လူသားအသွင်ဖန်ဆင်းလျက် လှည့်လည်သွားလာနေချိန်ဖြစ်၏။ ဇီးယုစ်သည် ဆီမီလီကို နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မိနေပြီဖြစ်သော်လည်း သူမထံသို့နတ်ဘုရားအသွင်ဖြင့် သွားရောက်ခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ အကယ်၍ လူ့အသွင်မှ၎င်း၏အစစ်အမှန် နတ်ဘုရားအသွင်သို့ပြောင်းလိုက်ပါက ဆီမီလီသေဆုံးလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ သာမန်လူသားတို့သည် နတ်ဘုရားများကို ပကတိမျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှုခြင်းမပြုနိုင်ပဲ အကယ်၍ ထိုသို့ကြည့်ရှုမိပါက လူသား၏စွမ်းအားများကုန်ခန်းပြီး သေဆုံးသွားနိုင်၏။ ထို့ကြောင့်ဇီးယုစ်က ၎င်း၏ နောက်ကြောင်းအစစ်အမှန်ကို လျှို့ဝှက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ဆီမီလီနှင့်ချစ်ကြိုက်ပြီး အချိန်ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ဇီးယုစ်သည် ဆီမီလီကို နတ်ဘုရားဖြစ်ကြောင်းဖွင့်ပြောလိုက်၏။ ဆီမီလီသည် အစပိုင်းတွင် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း ချစ်သူကိုမြတ်နိုးလှသဖြင့် မည်သို့မျှစောဒကမတက်ပဲ ဆက်လက်ချစ်ခင်လာခဲ့၏။

ဇီးယုစ်သည် ဆီမီလီနှင့်ချစ်ကြိုက်နေသည်မှန်သော်လည်း နတ်ဘုရားတို့၏ဘုရင်မ ဟာရာနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဟာရာသည် သူမ၏ခင်ပွန်းသည်နှင့် ဆီမီလီတို့၏ဇာတ်လမ်းကို သိရှိသွားသော အခါ မနာလိုဝန်တိုစိတ်များဝင်လာ၏။ ဇီးယုစ်သည် နတ်ဘုရားမများနှင့်ရော လူအမျိုးသမီးများနှင့်ပါ ဇာတ်လမ်းများ ရှုပ်ပွေ့ခဲ့ဖူးသည်နှင့်အမျှ ဟာရာသည် ဤသို့ပင်သဝန်တိုမြဲဖြစ်၏။ ခင်ပွန်းသည်နှင့် ပတ်သက်မိသော အမျိုးသမီးများကိုလည်း မကြာခဏ လက်တုန့်ပြန်အနိုင်ယူလေ့ရှိ၏။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ဟာရာသည် အစေခံမတစ်ဦးအသွင်ဖန်ဆင်းလျက် ဆီမီလီ၏နန်းတော်တွင်း သို့ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ဆီမီလီအား သူမနှင့်သူမ၏ချစ်သူအကြောင်းကို အလုံးစုံသိရှိပြီးဖြစ်သည် ဟုပြောလျက် အကယ်၍ မေတ္တာစစ်ဖြင့်သာတစ်ကယ်ချစ်ပါက သူမချစ်သူ၏အသွင်သဏ္ဍာန်အစစ်အမှန်ကိုပြသရန် တိုက်တွန်းသင့်ကြောင်းအကြံပြုခဲ့၏။ ထိုအချိန်၌ ဆီမီလီတွင်ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဖြစ်ပြီး ချစ်သူကိုယုံကြည်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ဗိုက်အတွင်းမှကလေးငယ်ဖခင်၏ အသွင်သဏ္ဍာန်အစစ်အမှန်ကို ကြည့်ရှုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ဆီမီလီသည် အခန်းတွင်းမှအစေခံများကို အပြင်သို့ထွက်ရန်စေခိုင်းလိုက်ပြီး ချစ်သူ၏ အလာကိုစောင့်မျှော်လျက်ရှိ၏။ ပန်းခြံကိုဖြတ်လျက်အခန်းတွင်းသို့ ဇီးယုစ်ဝင်လာသောအခါ ချစ်သူ၏ လည်ပင်းကို ပျော်ရွှင်စွာသိုင်းဖက်လိုက်၏။ ထို့နောက်ဆီမီလီက “မောင် ... ကျွန်မတို့အကြောင်းကို အစေခံတွေတောင် သိကုန်ကြပြီ ... ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ဖို့လိုလာပြီ ... ကြာရင် ခမည်းတော်သိသွားလိမ့်မယ် ... ဒါနဲ့မောင် ... မောင့်ကိုပြောစရာတစ်ခု ရှိသေးတယ် ... ကျွန်မမှာမောင် နဲ့ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ... ကျွန်မမောင့်ကို တစ်ခုခုတောင်းဆိုမယ်ဆိုရင် လိုက်လျောဖို့ကတိပြုနိုင်ပါ့မလား ဟင် ...”။

ဇီးယုစ်သည် ဆီမီလီ၏ထူးခြားသောအပြုအမူအတွက် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း သူမကို များစွာချစ်ခင်သဖြင့် “အချစ်တောင်းဆိုသမျှကိုလိုက်လျောဖို့ ... မရကမဖြစ်ကိုတိုင်တည်ပြီး ကတိပြုပါ တယ်” ဟုသဘောတူလိုက်၏။

ဆီမီလီက ချစ်သူ၏လက်ကိုဆွဲလျက် စက်ရာပေါ်သို့ခေါ်သွား၏။ ထို့နောက် ချစ်သူ၏ဘေးတွင် ထိုင်လျက် အသွင်သဏ္ဍာန်အစစ်အမှန်ကို ပြသရန်တောင်းဆိုလိုက်၏။ ဆီမီလီ၏စကားကြောင့် ဇီးယုစ်သည် များစွာအကြပ်ရိုက်သွားတော့၏။ ပုံသဏ္ဍာန်အစစ်အမှန်ကိုပြလိုက်လျှင် ဆီမီလီ သေဆုံးလိမ့် မည်ဖြစ်ကြောင်းသိထားပြီး သူမကိုထိခိုက်အောင်မပြုလုပ်လိုပေ။ သို့သော် မရကမဖြစ်ကိုတိုင်တည်ပြီး ကတိပြုထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ချိုးဖောက်ရန်လည်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ ဇီးယုစ်ကဆီမီလီကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံရှင်းပြပြီး နားချသော်လည်း မမွေးဖွားရသေးသော ကလေးငယ်၏အကျိုးအတွက် ဖခင်ဖြစ်သူ၏အသွင်သဏ္ဍာန် အစစ်အမှန်ကို သိမြင်ရန်လိုအပ်သည်ဟုဆိုကာ ကတိစကားအတိုင်း ပြသရန်သာတောင်းဆိုခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်ဇီးယုစ်သည် မတတ်သာတော့ပဲ ကတိစကားအတိုင်း ၎င်း၏အသွင်သဏ္ဍာန်အစစ် အမှန်ကိုပြသရတော့၏။ နတ်ဘုရားအသွင်သို့ စတင်ပြောင်းလဲသည်နှင့် အခန်းတစ်ခုလုံး အလင်းရောင် တို့ဖြင့်ပြည့်လျှံသွားပြီး ဇီးယုစ်၏လူ့အသွင်ခန္ဓာမှ မီးတောက်မီးလျှံများထွက်ပေါ်လာ၏။ ဆီမီလီသည် ချစ်သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မီးလောင်ကျွမ်းသည်ကိုတွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကြောက်ရွံ့ပြီးအော်ဟစ်လိုက်၏။ ထို့နောက် နတ်ဘုရား၏ကိုယ်အရှိန်အဝါတို့ကြောင့် သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်လည်း မိလောင်ပျက်စီးသွားတော့ ၏။ ဆီမီလီမသေဆုံးမီ ဇီးယုစ်က ကလေးငယ်ကို မိခင်၏ဝမ်းတွင်းမှယူလျက် မိမိ၏ပေါင်အတွင်းသို့ လျင်မြန်စွာထည့်လိုက်သဖြင့် အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့၏။ ထို့နောက်ဇီးယုစ်သည် ၎င်းလာစဉ်ကအတိုင်း ပင် သိင်္ဘာနန်းတော်မှ လျှို့ဝှက်စွာထွက်ခွာလာခဲ့တော့၏။

ကိုးလလွန်မြောက်ပြီးသော် ဆီမီလီ၏ကလေးငယ်သည် ဇီးယုစ်၏ပေါင်အတွင်းမှ မွေးဖွားလာခဲ့၏။ နတ်ဘုရားဘုရင်ဇီးယုစ်သည် ကလေးငယ်ကိုခိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ဟုအမည်ပေးခဲ့ပြီး ဟာရာ၏ရန်မှကင်းဝေး စေရန် အလွန်ဝေးကွာသောအရပ်သို့သွားလျက် တောစောင့်နတ်အချို့အား ကလေးငယ်ကိုစောင့်ရှောက် မွေးမြူစေခဲ့၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီးနောက် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ် အရွယ်ရောက်ရှိလာသောအခါ ၎င်းအားကျွေးမွေးပြုစုခဲ့သော တောစောင့်နတ်အပေါင်းကို ဝမ်းနည်းစွာနှုတ်ဆက်လျက် ကမ္ဘာပေါ်တွင်လှည့်လည်သွားလာနေခဲ့ပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် သိဘ်စ်မြို့တော်ဖက်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့တော့၏။ သူ၏ရှည်လျားသော ဆံပင်တို့သည် ပခုံးပေါ်သို့ဝဲကျလျက် အတော်အတန်ပင်ရပ်ရည်သန်ပြန်သော နတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်၏။ သူသည် တိရစ္ဆာန်အရေခွံတို့ကိုချုပ်လုပ်ဝတ်ဆင်ခဲ့ပြီး မြို့တော်၏သွင်ပြင်စရိုက်တို့နှင့်နှိုင်းစာလျှင် ကြမ်းတမ်းသော တော၏စရိုက်လက္ခဏာတို့နှင့်သာ ပို၍ပန်ရ၏။ နတ်ဘုရားငယ်သည် သူ့ရောက်ရှိခဲ့ရာဒေသတစ်လျှောက်ရှိလူများကို စပျစ်သီးစိုက်ပျိုးနည်းနှင့် စပျစ်ပိုင်ပြုလုပ်နည်းများကို သင်ကြားပြသပေးခဲ့၏။ သူ့ကို ဘက်ခေး *Bacchae* (သို့) ဘက်ခန် *bacchantes* ဟုခေါ်သည့် ရိုင်းစိုင်းသောသွင်ပြင်လက္ခဏာရှိသည့် အမျိုးသမီးအုပ်စုများက မကြာခဏပူဇော်ပသလေ့ရှိကြ၏။ အဆိုပါအမျိုးသမီးတို့သည် တိစ္ဆာန်အရေခွံတို့ကိုဝတ်ဆင်လျက် ပန်းပွင့်နှင့်သစ်ရွက်တို့ကို ဦးခေါင်းတွင်ပန်ဆင်ထားလေ့ရှိကြပြီး နတ်ဘုရားတို့ကိုယစ်ပူဇော်လေ့ရှိသော တိရစ္ဆာန်ရိုင်းများကဲ့သို့ပင် ဆူညံစွာအော်ဟစ်ကခုန်လေ့ရှိကြ၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာလှည့်လည်သွားလာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်သည် မိခင်ဖြစ်သူ နေထိုင်ခဲ့ရာမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ သိဘ်စ်မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကို နတ်ဘုရားဖြစ်ကြောင်းမယုံကြည်ကြသည့်အပြင် ဆီမီလီ၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မယုံကြည်မှုမရှိကြပေ။ ထို့အပြင် သိဘ်စ်မြို့နေလူထုသည် ၎င်း၏မိခင်ကိုပါ မလေးမစား ပြောဆိုနေကြသည်ကိုတွေ့ရှိခဲ့ရ၏။ သိဘ်စ်မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဆီမီလီကို မလိမ္မာသောသမီးတော်တစ်ယောက်အဖြစ် ရှုမြင်ကြပြီး သူမ၏ သေဆုံးမှုမှာလည်း ထိုက်သင့်သောအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရခြင်းဖြစ်သည် ဟုသာယူဆကြ၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်သည် ၎င်းကိုနတ်ဘုရားဖြစ်ကြောင်း မယုံကြည်ကြသည့် အတွက်လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏မိခင်ကို မလေးမစားရှုမြင်ကြသည့်အတွက်လည်းကောင်း သိဘ်စ်မြို့နေလူထုအပေါ် မကျေမနပ် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ထိုအချိန်က သိဘ်စ်မြို့တော်၏ဘုရင်သည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ ဝမ်းကွဲညီတော်စပ်သူ ဆီမီလီ၏ ညီမ အဂ္ဂေဗီ၏သားတော် ပန်သီယပ်စ် (*Pentheus*) ဖြစ်၏။ ပန်သီယပ်စ်သည်လည်း အခြားသော သိဘ်စ်မြို့သားများနည်းတူ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကို နတ်ဘုရားအဖြစ်မယုံကြည်မှုမရှိပဲ၊ ဝမ်းကွဲအစ်ကိုတော် စပ်သည်ဟုလည်း အသိအမှတ်မပြုပေ။ ပန်သီယပ်စ်သည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်နှင့် ၎င်း၏ရိုင်းစိုင်းသော နောက်လိုက်များကို သူ၏ငြိမ်းချမ်းသောမြို့တော်အား ဒုက္ခပေးမည့်သူများအဖြစ်သာ သတ်မှတ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ပန်သီယပ်စ်ကအစောင့်များအား ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်နှင့် သူ၏နောက်လိုက်များကိုဖမ်းဆီးစေခဲ့၏။

ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်သည် ပန်သီယပ်စ်၏အပြုအမူကို စိတ်ဆိုးမိသည်မှန်သော်လည်း အချုပ်ခန်းအတွင်းသို့ ငြိမ်းချမ်းစွာပင်လိုက်ပါသွားခဲ့၏။ သို့နှင့် နန်းတော်၏အကျဉ်းဆောင်တွင် ထူးဆန်းသောအခြင်းအရာများစတင်ဖြစ်ပွားခဲ့တော့၏။ အစောင့်များသည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သော့ခတ်ပိတ်လှောင်ရန် မဖြစ်နိုင်မှန်းတွေ့ရှိကြရ၏။ မည်မျှပင်သော့ခတ်စေကာမူ သော့များသည်မြေပြင်ပေါ်သို့ အမြဲတစေလျော့ကျတတ်ပြီး အချုပ်ခန်းတံခါးများကိုလည်း မည်သည့်နည်းနှင့်မျှပိတ်၍မရပဲရှိ၏။ ထို့နောက်သိဘ်စ်မြို့တွင် ပြင်းထန်သောငလျင်လှုပ်မှုကြီး ရုတ်တရက်ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး နန်းတော်နှင့်အချုပ်ခန်းတို့သည် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့်လဲပြိုသွားကြ၏။ ထိုအခြင်းအရာသည် နတ်ဘုရားတစ်ပါး၏ဒေါသ

ကြောင့်ဖြစ်ရသည်ဟု သိဘိမိမြို့သားအများစုယုံကြည်လာကြ၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ဒဏ်ရာမရပဲ အကျဉ်းထောင်အပြင်သို့ ထွက်သွားသည့်တိုင်အောင် သူ့တွင်စွမ်းအားများရှိကြောင်း ပန်သီယပ်စ်က ယုံကြည်ခြင်းမရှိသေးပေ။

သို့သော် ငလျင်ကြီးလှုပ်ပြီးနောက် သိဘိမိမြို့နေအမျိုးသမီးအများစုသည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ နောက်လိုက်များဖြစ်လာကြ၏။ ထိုအမျိုးသမီးများသည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကို နတ်ဘုရားအဖြစ်လက်ခံ ယုံကြည်ကြပြီးဖြစ်ရာ ၎င်းအားပူဇော်သည့်အနေဖြင့် တိရစ္ဆာန်အရေခွံများကိုဝတ်ဆင်ကြပြီး သိဘိမိမြို့ တော်အပြင်ဘက်ရှိ တောင်ကုန်းများပေါ်တွင် တိရစ္ဆာန်ရိုင်းများကဲ့သို့ပင် ကခုန်လျက်ရှိကြ၏။

မကြာမီ၌ ပန်သီယပ်စ်ထံသို့ သတင်းပို့သူဆက်သားတစ်ယောက်ရောက်ရှိလာပြီး ၎င်း၏မိခင် အဂေဗီနှင့်အဒေါ်ဖြစ်သူတို့သည် ဘက်ခေးအုပ်စုနှင့်ပူးပေါင်းသွားပြီး တောင်ကုန်းများပေါ်တွင်ကခုန် လျက်ရှိကြောင်းသတင်းပို့လာ၏။ ဆက်သားကဆက်လက်၍ အစောင့်များကအဂေဗီနှင့် အခြားအမျိုး သမီးများကိုစကားပြောရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း ၎င်းတို့ကအစောင့်များကို မောင်းထုတ်ခဲ့ကြောင်းပြော ကြားခဲ့၏။ ထို့အပြင်အမျိုးသမီးများသည် သစ်ပင်သစ်တုံးများကို လက်သည်းများဖြင့်ထိုးခွာလျက်ရှိကြပြီး ၎င်းတို့ဖြတ်သန်းရာ ရွာငယ်များကိုလည်း ဖျက်ဆီးသွားကြောင်းသိရှိရ၏။

ထိုသတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပန်သီယပ်စ်သည် များစွာအမျက်ထွက်လျက် "မယ်တော်က အဲဒီ ရူးသွပ်နေတဲ့ ဘက်ခေးတွေလိုပြုကျင့်နေတယ် ... ဟုတ်လား ... နောက်ထပ်ဘာတွေများ ဆက်လုပ်ဦးမှာပါလိမ့်" ဟုနန်းတော်တွင်း၌ ဆူညံစွာအော်ဟစ်လျက်ရှိ၏။

ပန်သီယပ်စ်သည်တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝမ်းနည်းသည်ထက်ဝမ်းနည်းလျက်ရှိရာ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်က ၎င်း၏အစီအစဉ်အတိုင်း ပန်သီယပ်စ်ကိုလက်စားချေရန် ချဉ်းကပ်လာခဲ့၏။ ပန်သီယပ်စ်သည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကို နတ်ဘုရားအဖြစ်မယုံကြည်သေးပေ။ သို့သော်နောက်ဆုံး၌ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ ပြုစားခြင်းခံရပြီး ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ခိုင်းသမျှလိုက်နာရန် သဘောတူလေ၏။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်က ပန်သီယပ်စ်ကို တောင်ကုန်းပေါ်သို့တက်ပြီး အမျိုးသမီး များ မည်သို့ပြုလုပ်နေကြောင်း ကြည့်ရှုရန်အကြံပေး၏။ သို့မှသာ ပန်သီယပ်စ်အနေဖြင့် ထိုအမျိုးသမီးများ ကို ရန်တန်းစေရန် မည်သို့ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း စဉ်းစားနိုင်မည်ဖြစ်၏။

ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ပြုစားခြင်းခံထားရသည်ဖြစ်ရာ ပန်သီယပ်စ်က ၎င်းကိုတောင်ကုန်းပေါ်မှအမျိုး သမီးများမှတ်မိခြင်းမရှိအောင် အသွင်ပြောင်းလဲပေးရန်တောင်းဆိုခဲ့၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကသူ့ကို ရှည်လျား ပြီးအမွေးဖါးသော ဝတ်စုံတစ်ခုဆင်မြန်းပေးခဲ့၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ပြုစားချက်ကြောင့် ပန်သီယပ်စ်က သူ့ကိုယ်သူလှပသည်ဟုအထင်ရှိသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရုပ်အသွင်ပေါက်လျက် ရှိ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ကသူ့ကို ဘက်ခေးများပျော်ပါးရာ တောင်ကုန်းဆီသို့ ခေါ်ဆောင် သွားခဲ့၏။ တောင်ကုန်းထိပ်သို့ရောက်သည်နှင့် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်က မြင်ကွင်းကောင်းတွေ့မြင်ရန်အတွက် သစ်ပင်ပေါ်မှတက်ကြည့်ရန်အကြံပေး၏။ ပန်သီယပ်စ်သစ်ပင်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်ပျောက် ကွယ်သွားတော့၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ် လျင်မြန်စွာပျောက်ကွယ်သွားသည့်အတွက် အံ့အားသင့်သွားသော်

လည်း သူ့ကိုအမျိုးသမီးများက တွေ့မြင်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟုတွေးမိသဖြင့် ပန်သီယပ်စ်သည် သစ်ပင်ပေါ်သို့ ဆက်တက်သွား၏။

သို့သော် အမျိုးသမီးများသည်လည်း ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ပြုစားမှုကို ခံထားကြရ၏။ ထို့ကြောင့် သစ်ပင်ပေါ်သို့မော့ကြည့်မိကြသည့်အခါ ပန်သီယပ်စ်ကို ၎င်းတို့၏ဘုရင်အဖြစ်မမြင်ကြရတော့ပဲ မာန်ဖီနေသည့် တောင်ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင်အဖြစ် မှတ်ထင်လျက်ရှိကြတော့၏။ အဂေဗီသည် လူသားစားသတ္တဝါကြီးအား တွေ့မြင်မိသည်နှင့်တပြိုင်နက် "ခြင်္သေ့ကြီးကို သတ်ကြဟေ့" ဟုဆူညံစွာအော်ဟစ်လိုက်၏။

တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များကို နတ်ဘုရားများအားယစ်ပူဇော်လေ့ရှိသဖြင့် အမျိုးသမီးများသည် ပန်သီယပ်စ်ကိုတိုက်ခိုက်ပြီး သစ်ပင်ပေါ်မှဆွဲချကြ၏။ ပန်သီယပ်စ်သည် အမျိုးသမီးများကိုအမျိုးမျိုး တောင်းပန်ရှင်းပြသော်လည်း ၎င်း၏ပါးစပ်မှထွက်သော တောင်းပန်စကားများသည် ခြင်္သေ့တစ်ကောင်၏ မာန်ဖီသံများသဖွယ် သူတို့၏နား၌ကြားကြရ၏။

ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်သည် အမျိုးသမီးများ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် စွမ်းအားများလည်း ထည့်သွင်းပေးထားသည်ဖြစ်ရာ ယခုအခါပန်သီယပ်စ်၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အမျိုးသမီးတို့၏လက်ချက်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်းပြတ်လျက်ရှိတော့၏။ ထို့နောက် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ပြုစားချက်အတိုင်း အမျိုးသမီးများသည် သိဘ်စ်မြို့တော်ဆီသို့ ချီတက်သွားကြ၏။ အဂေဗီသည် ပန်သီယပ်စ်၏ ဦးခေါင်းကိုဆုပ်ကိုင်လျက် အောင်နိုင်သူအဖြစ်ရှေ့ဆုံးမှ ချီတက်သွား၏။ မြို့တွင်းသို့ဝင်ရောက်သွားကြသောအခါ မြို့သူမြို့သားတို့သည် မြင်ရသောမြင်ကွင်းကြောင့် ကြက်သေသေလျက်ရှိကြ၏။

ချီတက်သူများ နန်းရင်ပြင်သို့ရောက်ရှိသွားကြသောအခါ အဂေဗီသည် အောင်နိုင်မှုကိုပြသရန် သူမ၏ခမည်းတော် ကက်ဒမတ်စ်ကိုအော်ခေါ်လိုက်၏။ ကက်ဒမတ်စ်သည် အဂေဗီ၏လက်ထဲတွင် ကိုင်ဆောင်ထားသောအရာကို မြင်လိုက်ရသောအခါ မျက်နှာပျက်လျက်ငိုကြွေးလိုက်၏။ အဂေဗီက ဦးခေါင်းပြတ်ကိုမြှောက်ကိုင်ပြလျက် "ဖခင် ... အဘယ့်ကြောင့်ငိုကြွေးရသနည်း။ တောင်ခြင်္သေ့တစ်ကောင်အား သမီးတော်သတ်ခဲ့သည်ကို ကြည့်ပါဦးလော့။ ဖခင်၏သမီးတော် မည်မျှရဲရင့်ပုံကို ကြည့်ပါလော့။ အဘယ့်ကြောင့် ဂုဏ်မယူနိုင်ပဲရှိနေရသနည်း" ဟုပြောလိုက်၏။

ကက်ဒမတ်စ်သည် မြေးတော်၏ခေါင်းပြတ်ကိုကြည့်လျက် သည်းထန်စွာငိုကြွေးနေရာမှ "ချစ်သမီး အဂေဗီ ... သင်ရရှိခဲ့သောဆုလာဘ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ကြည့်ပါဦးလော့ ... ဖခင်အဘယ့်ကြောင့်ငိုကြွေးနေသည်ကို ချစ်သမီးသဘောပေါက်လာပါလိမ့်မည်" ဟုဆိုလိုက်၏။

ကက်ဒမတ်စ်၏ ဝမ်းနည်းစကားများသည် ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်၏ပြုစားချက်ကိုပျက်ပြယ်စေ၏။ သို့နှင့် လက်အတွင်းမှဦးခေါင်းပြတ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ကြည့်လိုက်မိသောအချိန်၌ သူမ၏ဂုဏ်ယူသော အပြုံးများသည် ပြင်းထန်သောဝမ်းနည်းမှုအဖြစ်သို့ ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားတော့၏။ မိမိ၏သားအရင်းကို သတ်မိကြောင်းသိရသည်နှင့် အဂေဗီသည်မြေပေါ်သို့လဲကျလျက် သည်းထန်စွာငိုကြွေးတော့၏။ ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်အားမယုံကြည်မှုကြောင့် ၎င်းတို့မိသားစုအတွက်ပြစ်ဒဏ်အဖြစ် နောက်ဆုံးတွင်သဘောပေါက်လိုက်ကြ၏။

၇။

ဘောက်ခစ်စ်နှင့် ဖိလိမန်

မိတ်ဆက်

ဂရိနိုင်ငံသည် အရှေ့ပိုင်းအိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများနှင့် ဆက်သွယ်မှုများအဆက်မပြတ်ရှိခဲ့၏။ ရှေးခေတ်က အာရှအနောက်ပိုင်း၏ယဉ်ကျေးမှုများသည် ဂရိတို့၏ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဘာသာရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတွင် အဓိကအရေးပါသောအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက်ရှိ၏။ အနောက်အာရှတွင် နေထိုင်ကြသူအုပ်စုများမှ ကြီးမားသောအစိတ်အပိုင်းသည် ယခုအခါ တားကီ (Turkey) နိုင်ငံဖြစ်လာပြီး ဂရိလူမျိုးတို့နှင့်ဆက်ဆံမှုများစွာရှိခဲ့၏။ ကုန်သွယ်ခြင်းနှင့်ခရီးသွားခြင်းတို့ကြောင့် ၎င်းတို့အကြားတွင် ဒဏ္ဍာရီများနှင့်ဘာသာရေးယုံကြည်မှုများ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ပျံ့နှံ့လာခဲ့၏။

ဘောက်စစ်စ် (Baucis) နှင့် ဖီလီမန် (Philemon) ပုံပြင်သည် ၎င်းတို့၏ထုံးတမ်းစဉ်လာယဉ်ကျေးမှုများမှ ဆင်းသက်လာခဲ့ဟန်ရှိ၏။ ထိုဒဏ္ဍာရီကို ရိုမန်ကဗျာဆရာဩဗစ်က ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဘောက်စစ်စ်နှင့်ဖီလီမန်တို့ နေထိုင်ရာဒေသဖြစ်သော ဖရစ်ဂျီယာ (Phrygia) သည် စင်စစ်အားဖြင့် အာရှအနောက်ပိုင်းတွင်တည်ရှိသော်လည်း ဒဏ္ဍာရီ၌ ဂရိနတ်ဘုရားများဖြစ်သော ဇီးယုစ်နှင့် ဟားမီးစ်တို့သည် အဆိုပါဒေသသို့ ဂရိနိုင်ငံ၏နေရာတစ်ခုအသွင်ဖြင့် လာရောက်လည်ပတ်ကြသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။

ရှေးဂရိလူမျိုးတို့အတွက် ခရီးသွားလာခြင်းသည် အဓိကကျသော နေ့စဉ်လူနေမှုဘဝပင်ဖြစ်ရာ ဧည့်သည်များနှင့် ခရီးသွားတို့ကိုဆက်ဆံရာ၌ ထုံးတမ်းယဉ်ကျေးမှုများစွာရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် အိမ်တစ်အိမ်တွင် ဧည့်သည်များအား အထူးအရေးပေး၍ဆက်ဆံလေ့ရှိ၏။ ဧည့်သည်များသည် သူစိမ်းများပင်ဖြစ်လင့်ကစား ၎င်းတို့ကိုယဉ်ကျေးပျူငှာစွာဖြင့် အရိုအသေပေး၍ဆက်ဆံလေ့ရှိ၏။ ဇီးယုစ်သည် ဧည့်သည်များကိုစောင့်ရှောက်သော နတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်ပြီး တမန်တော်ဟားမီးစ်ကိုလည်း ခရီးဝေးသွားဧည့်သည်များကို စောင့်ရှောက်သူအဖြစ်ယူဆကြ၏။

ယဉ်ကျေးမှုအမြောက်အများရှိ ဒဏ္ဍာရီများနှင့်ကျေးလက်ရိုးရာပုံပြင်များတွင် နတ်ဘုရား (သို့) ဘုရင်တို့သည် သာမန်လူသားအသွင်ဖြင့် လူတို့နေထိုင်ရာနေရာသို့ သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိကြောင်း ဖော်ပြချက်များကို မကြာခဏတွေ့ရှိနိုင်၏။ ထိုပုံပြင်များသည် ဧည့်သည်၏နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို မသိရှိရသော်လည်း ၎င်းတို့ကိုယဉ်ကျေးပျူငှာစွာ ဆက်ဆံကြရန်သတိပေးသကဲ့သို့ရှိ၏။ ယခုဖော်ပြမည့် ဘောက်စစ်စ်နှင့်ဖီလီမန်ပုံပြင်မှာလည်း ထိုသို့ဧည့်သည်တို့ကို ယဉ်ကျေးစွာဆက်ဆံကြရန် သရုပ်ပြမှုတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။

ဘောက်စစ်စ်နှင့် ဖိလီမန်

ဘောက်စစ်စ်နှင့်ဖိလီမန်တို့သည် အာရှအနောက်ပိုင်းရှိ ဒေသတစ်ခုဖြစ်သော ဖရစ်ဂျီယာတွင် နေထိုင်ကြ၏။ ၎င်းတို့လင်မယား လက်ထပ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲကြသော် လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးလွန်စွာကြင်နာကြလျက် ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်ကြ၏။ ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သော လယ်ကွင်းသည် သေးငယ်လှသဖြင့် လင်မယားစားလောက်ရုံသာ စိုက်ပျိုးနိုင်ကြ၏။ ကောက်ပဲသီးနှံ ပြတ်လတ်သောအခါများ၌ အိမ်တွင်မွေးမြူထားသော ငန်းတစ်ကောင်၏ဥများနှင့်သာ ဝမ်းရေးအတွက် ဖြေရှင်းကြရရှာ၏။ ငန်းသည် ဥများဥပေးရုံမျှသာမက အိမ်၏လုံခြုံရေးကိုပါ စောင့်ရှောက်ပေးသေး၏။

တစ်နေ့သ၌ ဇီးယုစ်နှင့်ဟားမီးစ်သည် ဖရစ်ဂျီယာသို့အလည်သွားကြ၏။ ဧည့်သည်တို့ကိုစောင့် ရှောက်တတ်သောဇီးယုစ်သည် ဖရစ်ဂျီယာတွင်နေထိုင်သူများသည် ဧည့်သည်တို့ကို မည်သို့ဆက်ဆံကြ ကြောင်းစုံစမ်းလို၏။ ဇီးယုစ်နှင့်ဟားမီးစ်တို့သည် ညစ်နွမ်းသောအဝတ်အထည်တို့ကို ဝတ်ဆင်လျက် မည်သူမျှမမှတ်မိအောင် ရုပ်ဖျက်ထားကြ၏။ နတ်ဘုရားများအသွင်ဖြင့်သွားလျှင် ဧကန်မုချအရေးပေး ဆက်ဆံကြမည်ကို သိရှိပြီးဖြစ်သဖြင့် သာမန်ခရီးသွားများအသွင် ဟန်ဆောင်ထားကြခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် နတ်ဘုရားနှစ်ပါးသည် တစ်အိမ်ဝင်တစ်အိမ်ထွက်ဖြင့် ဖရစ်ဂျီယာသို့ရောက်ရှိလာခဲ့ ကြ၏။ နွမ်းပါးဟန်ရှိသောသူစိမ်းနှစ်ဦးသည် အိမ်တိုင်းရှိတံခါးဝတို့တွင်ရပ်လျက် ခေတ္တမျှနားနေရန်နှင့် အစားအစာအချို့နှင့်သောက်သုံးရေတို့ သုံးဆောင်နိုင်ပါမည့်အကြောင်း မေးမြန်းစကားဆိုကြ၏။ သို့သော် အိမ်တိုင်းကပင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးကို ရင့်သီးစွာမောင်းထုတ်ပစ်ကြ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာ ထိုသို့ကြုံတွေ့လာကြရ သောအခါ ဇီးယုစ်သည်စိတ်ပူစပြုလာ၏။ ဟားမီးစ်ကလည်း “ဒီလောက် ရိုင်းစိုင်းတဲ့ဒေသမှာ ဘယ်လို လူများ ခရီးသွားကြပါလိမ့်။ လူတွေကလည်း ပျူငှာမှုမရှိတဲ့အပြင် အတော်အရိုအသေတန်ကြပါကလား။ ဖရစ်ဂျီယာမှာ သူစိမ်းတစ်ဦးအပေါ်ကြင်နာတတ်တဲ့လူ မရှိတော့ဘူးလား။ ခရီးသွားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်အိမ်နဲ့ဝေးကွာနေတာကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံဆာလောင်မိမှာ အမှန်ပဲ။ ဒီရိုင်းစိုင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေသာ ခရီးသွားတဲ့အခါ ငါတို့လိုအဆက်ဆံခံရရင်၊ ဘယ်နှယ်များနေကြမှာပါလိမ့်” ဟုပြောလိုက်၏။

ဟားမီးစ်သည် ပြန်လည်ဖြေဆိုခြင်းမပြုနိုင်ပဲ နှေးကွေးလေးလံစွာဖြင့် နှစ်ယောက်သား ခရီးဆက် လာခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ တံခါးရာပေါင်းများစွာတို့ကိုဖြတ်ကျော်ပြီးသောအခါ ၎င်းတို့တွေ့ရှိခဲ့ဖူးသော အိမ်များထက်ပိုမိုသေးငယ်ပြီး နံချာလှသောတဲငယ်လေးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ကြရ၏။ ထိုတဲငယ်လေး သည် မတ်စောက်သောတောင်ကုန်းတစ်ခု၏ အခြေအနီးတွင်တည်ရှိပြီး တဲနှင့်ကပ်လျက်ရှိသော လယ်ကွက်မှာ သေးငယ်သော်လည်း ကောင်းစွာမြေညှိထားကြောင်းတွေ့ကြရ၏။ သူစိမ်းနှစ်ယောက်က တံခါးခေါက်လိုက်သောအခါ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောလင်မယားကို တံခါးဝတွင်တွေ့လိုက်ကြရ၏။ နွမ်းပါး သောလင်မယားသည် သူစိမ်းနှစ်ယောက်ကို အိမ်အတွင်းသို့ဝင်ရောက်ရန် ချက်ခြင်းပင်ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။ နွမ်းပါးဟန်ဆောင်ထားသော နတ်ဘုရားနှစ်ပါးလည်း တံခါးဝမှခေါင်းငုံ့ဝင်လိုက်ကြပြီး ကျဉ်းမြောင်းသော အခန်းငယ်ထဲတွင် နေရာယူလိုက်ကြ၏။

လင်မယားနှစ်ယောက်၏အမည်များမှာ ဘောက်စစ်စ်နှင့်ဖိလီမန်ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဘောက်စစ်စ်ဆိုသူ

သည် ပျူငှာသောအပြုံးနှင့် ချိုသာသောမျက်နှာထားရှိလျက် ဖျော့တော့သောဆံပင်များရှိသည့် အမျိုးသမီးငယ်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဖီလီမန်မှာ အတန်ငယ်အသက်အရွယ်ရဟန်ရှိသော်လည်း အလုပ်ကြိုးစားသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ဧည့်သည်များသုံးဆောင်ရန်အတွက် အစားသောက်ပြင်ဆင်ခြင်းဖြင့် အလုပ်များလျက်ရှိကြ၏။

ဘောက်စစ်နှင့်ဖီလီမန်တို့သည် ဧည့်သည်နှစ်ယောက်၏အမည်များနှင့် နောက်ကြောင်းရာဇဝင်တို့ကို မေးမြန်းခြင်းမပြုကြပေ။ ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် ဧည့်သည်များအလိုရှိမှသာ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် ပြောကြလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထားကြ၍ဖြစ်၏။ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် ဧည့်သည်များကို နွေးထွေးသော နေရာအနီး၌ထိုင်စေပြီး ဘောက်စစ်က တစ်ခုတည်းသာရှိသော ခုံတန်းရှည်ပေါ်တွင် သေးငယ်သော ခေါင်းအုံးကလေးကိုတင်လိုက်၏။ ထို့နောက်ဘောက်စစ်က မီးဖိုတွင်းသို့ ထင်းများထပ်ထည့်လိုက်ပြီး ရေးနွေးအိုးတင်လိုက်၏။ ဘောက်စစ်က ညနေစာချက်ပြုတ်နေရင်းဖြင့် ဧည့်သည်နှစ်ဦးကို “အခုလို ကျွန်မတို့နဲ့အတူနေထိုင်ကြတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါရဲ့ရှင်” ဟုချိုသာစွာပြောလိုက်၏။ “ကျွန်မတို့မှာ ကျွန်မခင်ပွန်းဖီလီမန်ရယ် ကျွန်မရယ်ကလွဲရင် ဘာမှများများစားစားမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့မှာ ရှိသမျှလေးနဲ့မိတ်ဆွေများကိုပြုစုခွင့်ရတာ ဝမ်းမြောက်မိပါတယ်”။ သူမထိုသို့ပြောဆိုလျက်ရှိစဉ် ခင်ပွန်းသည်ကလည်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်ထောက်ခံလျက်ရှိ၏။

နောက်ဆုံး၌ နွမ်းပါးလှသောညစာသည် သုံးဆောင်ရန်အသင့်ဖြစ်လာတော့၏။ ဘောက်စစ်က အက်ကြောင်းများဖြင့်ပြည့်နေသော စားပွဲခုံကလေးခင်းလျက် အနားသားတို့ပွဲနေသောပန်းကန်များဖြင့် ညစာကိုတည်ခင်းလိုက်၏။ ဖီလီမန်က ဧည့်သည်တို့လိုအပ်မည်ထင်သောအရာတို့ကို ယူဆောင်ပေးလျက်ရှိ၏။ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် ဧည့်သည်နှစ်ဦးရောက်ရှိလာသော်လည်း ထူးခြားဟန်လက္ခဏာမရှိပဲ ခါတိုင်းလိုပင်လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြ၏။ သို့သော်ဧည့်သည်များကို ၎င်းတို့၏ပိုင်အရက်အနည်းငယ်တိုက်သည့်အချိန်တွင် ပိုင်ကရားသည် ကြိမ်ဖန်များစွာငှဲပြီးသည့်တိုင်အောင် ပိုင်လျော့သွားသည်မရှိပဲ မူလအတိုင်ပင်ရှိနေကြောင်း လင်မယားနှစ်ယောက် သတိထားမိလိုက်ကြ၏။ ထိုသို့သော အခြင်းအရာသည် နတ်ဘုရားတို့၏တန်ခိုးကြောင့်သာဖြစ်တန်ရာ၏။ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် လျင်မြန်စွာခူးထောက်လျက် နွမ်းပါးသည့်ညစာနှင့် ထည့်ဝါမှုမရှိသောနေရာထိုင်ခင်းတို့ဖြင့် ဧည့်ခံမိသည့်အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါမည့်အကြောင်း နတ်ဘုရားနှစ်ပါးကို တောင်းပန်ကြ၏။

ဆင်းရဲလွန်းသဖြင့် နတ်ဘုရားတို့ကိုကောင်းမွန်စွာ ဧည့်မခံနိုင်သည့်အတွက်စိတ်မကောင်းဖြစ်လျက်ရှိရာ ဖီလီမန်သည် ၎င်းတို့မွေးမြူထားသောငန်းကိုဖမ်း၍ ပိုမိုကောင်းမွန်သောအစားအသောက်စီစဉ်ရန် တဲအပြင်သို့ပြေးထွက်သွား၏။ သို့သော်ငန်းသည် ဖီလီမန်၏အကြံကိုရိပ်မိဟန်ဖြင့် အဝေးသို့ပြေးထွက်သွားတော့၏။ နောက်ဆုံးတွင် ငန်းသည်အိမ်တွင်းသို့ပြေးဝင်လျက် အတန်ငယ် ချမ်းသာရာရလိုရငြား ဇီးယုစ်၏လက်ပေါ်သို့တက်ပြီးဝပ်နေ၏။ ဇီးယုစ်ကရယ်မောလျက် ဖီလီမန်အားငန်းကိုဖမ်းဆီးခြင်းမပြုရန် တားမြစ်လိုက်၏။ နတ်ဘုရားသည် ၎င်းတို့၏တစ်ကောင်တည်းသောငန်းကို စားသောက်ရန်ဆန္ဒမရှိကြောင်း ပြောကြားလိုက်၏။

ဇီးယုတ်နှင့်ဟားမီးစ်တို့ကပြုံးလျက် “ဘောက်စစ်နှင့်ဖီလီမန် ... ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူလိုက်ခဲ့ကြလော့။ သင်တို့သည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောအိမ်ရှင်နှစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ထို့အတွက်ဆုလာဘ်များရရှိစေရမည်။ သို့သော် ဤဒေသရှိအခြားသူများအဖို့မူကား ၎င်းတို့၏ရိုင်းပြုမှုအတွက် ထိုက်သင့်သောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံစားကြရပေလိမ့်မည်” ဟုပြောကြားလိုက်၏။

ဘောက်စစ်နှင့်ဖီလီမန်တို့နှစ်ဦးသည် နတ်ဘုရားများနောက်သို့ စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် လိုက်ပါသွား ခဲ့ကြပြီး နတ်ဘုရားများက ၎င်းတို့အိမ်၏အနောက်ဖက်ရှိ မြင့်မားသောတောင်ကုန်းထိပ်သို့ ခေါ်ဆောင် သွားကြ၏။ တောင်အောက်သို့ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ၎င်းတို့၏အိမ်မှလွဲ၍ ကျန်ရှိသောအိမ်များအားလုံးသည် ကြီးမားသောရေလှိုင်းများအောက်သို့ ရောက်ရှိကုန်ကြောင်းတွေ့ လိုက်ကြရ၏။ အမြင့်မားဆုံးသောအိမ်တို့၏ခေါင်မိုးများကိုသာ ရေလှိုင်းများကြားတွင်ဝိုးတဝါးတွေ့မြင် ကြရတော့၏။ ရေလှိုင်းများသည် ဒေသတစ်ခုလုံးအား တိတ်ဆိတ်လျင်မြန်စွာတိုက်စားသွားပြီး ၎င်းတို့၏ တဲငယ်လေးသာလျှင် ကျန်ရှိတော့၏။

ဘောက်စစ်နှင့်ဖီလီမန်တို့သည် မြင့်မားသောတောင်ကုန်းထက်မှနေ၍ ၎င်းတို့၏လယ်ကွက်ကို ကြည့်လိုက်မိသောအခါ များစွာအံ့အားသင့်သွားကြ၏။ ၎င်းတို့၏တဲငယ်ကလေးသည် ရွှေနှင့်ကျောက်သံ ပတ္တမြားတို့ဖြင့်အတိတ်ပြီးသော ကျောင်းဆောင်ကြီးအဖြစ်သို့ပြောင်းလဲသွား၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပြောင်းလဲသွားကြောင်းကိုသိလိုသည်နှင့် နတ်ဘုရားများအားကြည့်လိုက်ရာ ဇီးယုတ်ကကြင်နာစွာပြုံး လျက် “သင်တို့အတွက် ဆုလာဘ်ပင်ဖြစ်၏။ သင်တို့အလိုရှိသောဆန္ဒကိုပြောပါ။ ကျွန်ုပ်ဖြည့်ဆည်းပေး ပါမည်” ဟုပြောလိုက်၏။

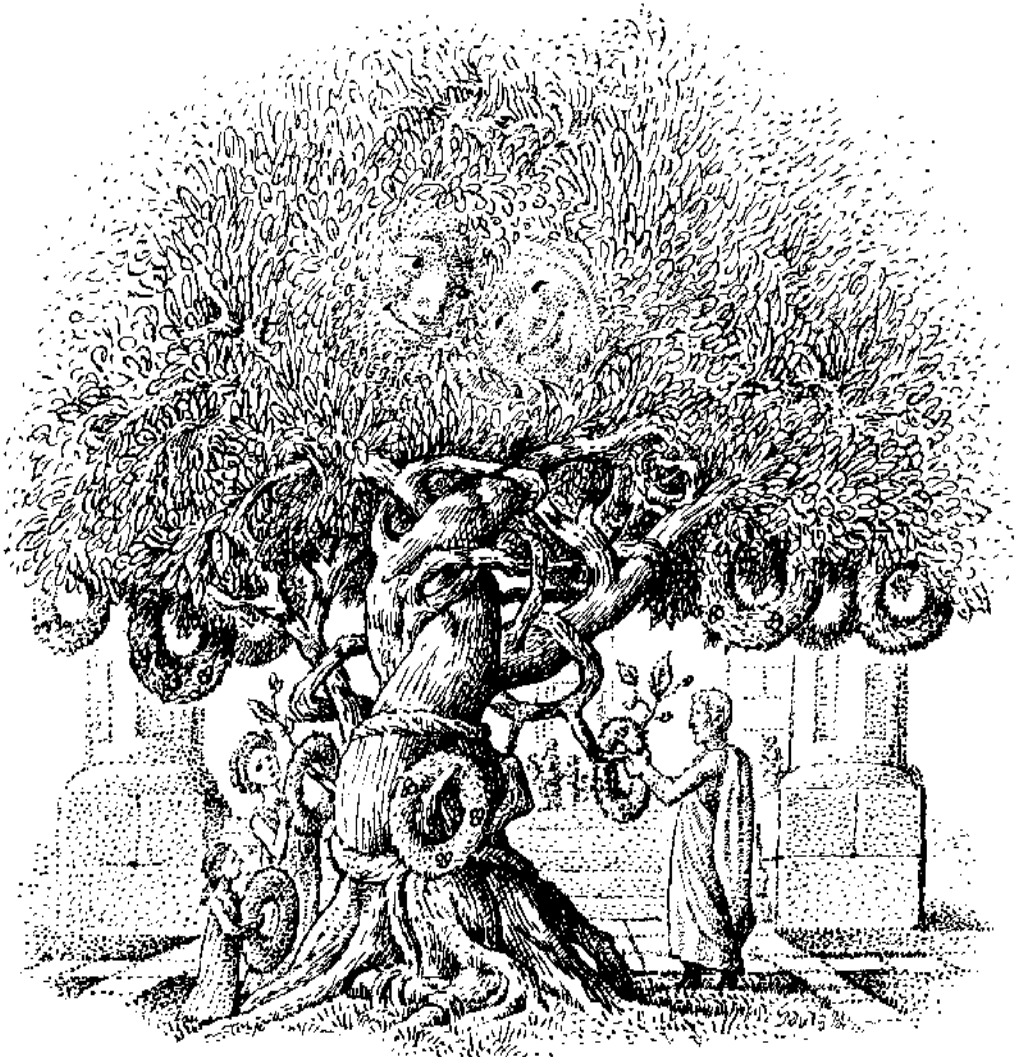
ဘောက်စစ်နှင့်ဖီလီမန်တို့သည် ခေတ္တမျှကြာအောင်တိုင်ပင်လိုက်ကြပြီးနောက် ၎င်းတို့၏ဆန္ဒကို ပြောကြားလိုက်၏။ ပထမဦးစွာ ၎င်းတို့၏တဲငယ်နေရာတွင်ပေါ်ပေါက်လာသော ရွှေကျောင်းဆောင်ကြီး အတွင်း၌ နတ်ဆရာများအဖြစ်နှင့်နေထိုင်သွားလိုကြောင်း နတ်ဘုရားများထံတောင်းဆိုကြ၏။ ထို့နောက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး များစွာကြင်နာကြသည်ဖြစ်ရာ သေဆုံးပြီးသည့်တိုင်အောင် တစ်ဦးတည်းအသက်ရှင် နေထိုင်ရန်အလိုမရှိကြသည်နှင့် သေဆုံးသည့်အခါ၌လည်း နှစ်ဦးစလုံးတစ်ပြိုင်နက်တည်း သေဆုံးလို ကြောင်းတောင်းဆိုကြ၏။

ဇီးယုတ်က ၎င်းတို့လင်မယား၏ ပထမဆုံးဆန္ဒကို ချက်ခြင်းဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်၏။ ဟားမီးစ်နှင့် အတူ အလင်ပတ်စ်တောင်သို့မပြန်မီ ဇီးယုတ်သည် ဘောက်စစ်နှင့်ဖီလီမန်တို့ကို ရွှေကျောင်းဆောင် ကြီးထဲတွင် ကိုယ်တိုင်နေရာချထားပေးခဲ့၏။ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီး အိုမင်း သည့်တိုင်အောင် ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်ခဲ့ကြပြီး နတ်ဘုရားများအပေါ်၌လည်း များစွာယုံကြည်သက်ဝင် ခဲ့ကြ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျောင်းဆောင်၏အပြင်ဖက်တွင် မတ်တပ်ရပ်လျက်ရှိစဉ် ဘောက်စစ်သည် ခင်ပွန်းသည်၏ခန္ဓာကိုယ် တောင့်တင်းသွားကြောင်း သတိပြုမိလိုက်၏။ မျက်စိရှေ့၌ပင် ဖီလီမန်၏ ခြေထောက်သည် မြေကြီးအတွင်းသို့ဝင်သွားပြီး လက်များမှ သစ်ရွက်များထွက်ပေါ်လာကြောင်း တွေ့မြင် လိုက်၏။ ဘောက်စစ်အံ့ဩသွားပြီး သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်မှလည်း အမြစ်များနှင့်သစ်ရွက်များ ထွက်ပေါ်နေ

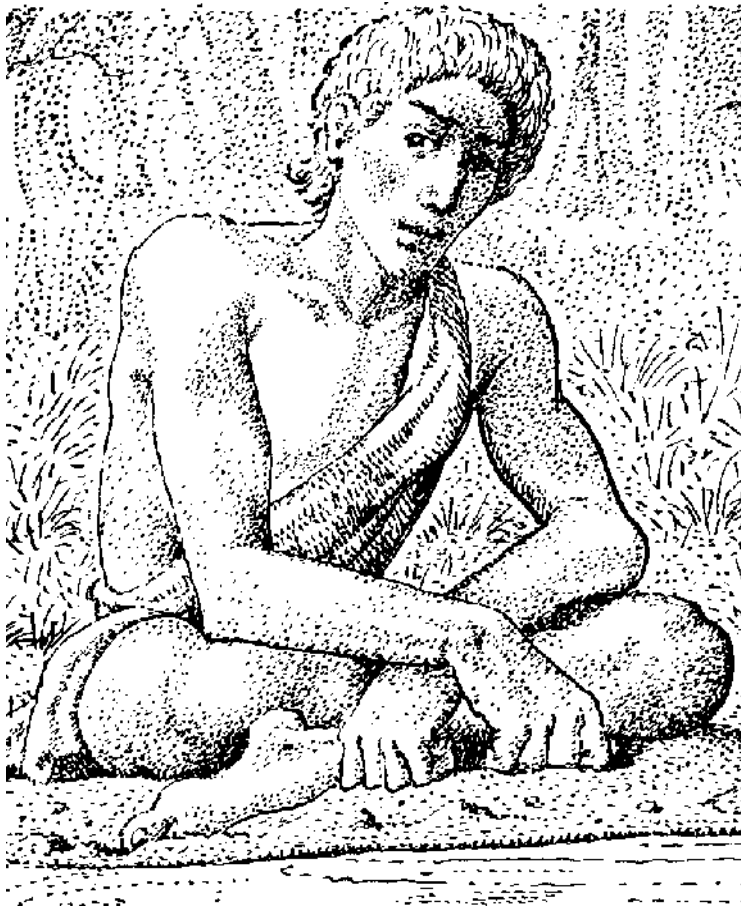
ကြောင်းသိလိုက်ရ၏။ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နောက်ဆုံးအနေဖြင့်နှုတ်ဆက် လိုက်ကြပြီး ၎င်းတို့၏ခန္ဓာကိုယ်များသည် သစ်ပင်များအဖြစ်ပြောင်းလဲသွားကာ ပင်စည်တို့မှာ တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင်လိမ်ယုက်လျက်ရှိကြ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ဘောက်စစ်စ်နှင့်ဖီလီမန်တို့၏ မကွဲမကွာပဲသေဆုံးလိုမှု ဆန္ဒကို နတ်ဘုရားများကဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ကြ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ဖရစ်ဂျီယာသို့ထပ်မံလာရောက် နေထိုင်သူများသည် ဘောက်စစ်စ်နှင့်ဖီလီမန်တို့၏ပုံပြင်ကို အမြဲပြောလေ့ရှိကြပြီး ပင်စည်ချင်းယုက်လျက်ရှိသော သစ်ပင်များ ကိုတွေ့သည့်အခါတိုင်း ပန်းခွေများစွပ်ပေးလျက် ကြင်နာသောလင်မယားအား ဂုဏ်ပြုလေ့ရှိကြ၏။

၈။

အက်ကိုးနှင့် နားခစ်ဆပ်စ်

မိတ်ဆက်

ဒဏ္ဍာရီတို့၌ အချို့သောတိရစ္ဆာန်များ၊ အပင်များ၊ ထူးခြားသောမြေပြင်သဏ္ဍာန်များ၏တည်ရှိမှု နှင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသော ထူးဆန်းသောအဖြစ်အပျက်များအကြောင်းကို *metamorphosis* ခေါ် အသွင်သဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲမှုအများအပြေနှင့် မကြာခဏဖော်ပြလေ့ရှိကြ၏။

ဂရိဒဏ္ဍာရီများတွင်လည်း ထိုသို့သောအသွင်သဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲမှုတို့ကို မကြာခဏတွေ့မြင်နိုင် ၏။ ဒဏ္ဍာရီအမြောက်အများတွင် ဇာတ်လမ်း၏ *climax* ခေါ် အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ အဓိကဇာတ်ကောင်သည် လူ့အသွင်သဏ္ဍာန်မှ အခြားအသွင်တစ်ခုခုသို့ ပြောင်းလဲသွားလေ့ရှိ၏။ အများအားဖြင့် နတ်ဘုရားတစ်ပါးပါး၏တန်ခိုးဖြင့် ဤသို့ပြောင်းလဲလေ့ရှိ၏။ ယခုဖော်ပြမည့် အက်ကိုးနှင့် နားစစ်ဆပ်စ်၏ပုံပြင်သည် ထိုသို့သောအမျိုးအစားတစ်ခုဖြစ်၏။ အေဒီရှစ်ရာစု၏ တစ်ခုသောအချိန်တွင် ရိုမန်ကဗျာဆရာ ဩဗစ်က အတွဲဆယ့်ငါးတွဲရှိသောသူ၏ *The Metamorphoses* ခေါ်ကဗျာရှည်ကြီး တွင် ဤပုံပြင်အပါဝင် ပုံပြင်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်ကို ရေးသားစပ်ဆိုခဲ့ဖူး၏။ အဆိုပါကဗျာကို ယနေ့ခေတ် ဂရိပုံပြင်များအတွက် အထောက်အကူအပြုဆုံးစာပေအဖြစ် လက်ခံထားကြ၏။

အက်ကိုးနှင့်နားစစ်ဆပ်စ်တို့၏ပုံပြင်တွင် *nymph* ခေါ်နတ်သမီးလေးတစ်ပါး၏ လူငယ်တစ်ဦး အပေါ်ထားရှိသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသရုပ်ဖော်ထား၏။ *Nymph* ဆိုသည်မှာ တောများ၊ တောင်များ၊ သစ်ပင်များနှင့် ရေအိုင်ငယ်များတွင်ကျက်စားလေ့ရှိသော လှပသည့်နတ်သမီးလေးများအဖြစ် ဒဏ္ဍာရီ တို့တွင်ဖော်ပြလေ့ရှိကြ၏။ အက်ကိုး (Echo) ဆိုသည်မှာ အလွန်စကားများသော တောင်တန်းပျော် နတ်သမီးလေးတစ်ပါးဖြစ်ပြီး မြစ်နတ်ဘုရား စီးဖစ်ဆပ်စ် (Cephisus) ၏သားဖြစ်သူ နားစစ်ဆပ်စ် (Narcissus) ဆိုသော လူလင်ငယ်ကို ချစ်ကြိုက်မိခဲ့၏။ အက်ကိုးရော နားစစ်ဆပ်စ်ကိုပါ ရှေးဂရိလူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်ပူဇော်ခြင်းမရှိခဲ့ကြသော်လည်း ၎င်းတို့၏ပုံပြင်သည် ဆန်းကြယ်သော သဘာဝတရား၏ဖြစ်အင် တို့ကိုရှင်းလင်းရန် အရေးပါသောအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက်ရှိ၏။

အက်ကိုးနှင့် နားခစ်ဆပ်ခဲ

အက်ကိုးသည် မိန်းမပျိုများကိုစောင့်ရှောက်ပေးပြီး အမဲလိုက်ခြင်းကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားမ အားတီးမစ်၏ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေဖြစ်ပြီး တောင်တန်းများတွင်နေထိုင်သော နတ်သမီးလေးတစ်ပါး ဖြစ်၏။ ခင်မင်ဖွယ်ကောင်းသောအက်ကိုးသည် သူမ၏ညီအစ်မများနှင့်မိတ်ဆွေများကို စကားပြောဆိုရန် များစွာနှစ်သက်သူဖြစ်၏။ အက်ကိုးသည် အလွန်ပျော်ရွှင်တတ်သူဖြစ်သည့်အတိုင်း သူမ၏မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများကသူမအား စကားပေါလှသည်ဟုစောဒကမတက်ကြပဲ အားလုံးကပင်ချစ်ခင်ကြ၏။

အခါတစ်ပါး၌ နတ်သမီးတစ်ပါးနှင့် နတ်ဘုရားတို့၏ဘုရင်ဇီးယုတ်တို့ ချစ်ကြိုက်မိကြ၏။ ၎င်းတို့စုံတွဲ သည် ဇီးယုတ်၏ကြင်ယာတော် ဟာရာနှင့်ဝေးကွာသော glade ဟုခေါ်သည့် တောနက်ထဲတွင် မကြာခဏ ချိန်းတွေ့တတ်ကြ၏။ အက်ကိုးသည် ဇီးယုတ်နှင့်အဆိုပါနတ်သမီးတို့၏ မေတ္တာဇာတ်လမ်းကို နားမလည် သော်လည်း သူငယ်ချင်းများနှင့် ညီမများကခိုင်းစေသဖြင့် ၎င်းတို့ချိန်းဆိုတွေ့ဆုံရာနေရာတစ်ဝိုက်တွင် စောင့်ကြပ်ပေးရ၏။ အက်ကိုးသည် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ထိုသို့စောင့်ကြပ် ပေးရသည်ဆိုသည် ကိုပင်မသိရှာပေ။ အက်ကိုးနားလည်ထားသည်မှာ သူငယ်ချင်းများနှင့်ညီမများက မှာကြားထားသည့် အတိုင်း ထိုနေရာတစ်ဝိုက်သို့ ဟာရာလာရောက်ခြင်းရှိမရှိကို စောင့်ကြပ်ပေးရန်ပင်ဖြစ်၏။

များမကြာမီဟာရာသည် နတ်သမီးတစ်ပါးနှင့်သူမ၏ခင်ပွန်းသည် အချစ်ဇာတ်လမ်းခင်းနေ ကြောင်း ကောလဟာလသတင်းများကြားမိသဖြင့် အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကိုဖော်ထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် ၏။ သို့နှင့်ဟာရာသည် တောနက်ထဲသို့ဝင်ရောက်သွားပြီး ခင်ပွန်းသည်နှင့်နတ်သမီးတို့ချိန်းဆိုရာ မနီးမဝေးသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ သစ်ပင်တို့၏အရိပ်အောက်တွင် လမ်းလျှောက်နေသော အက်ကိုးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အက်ကိုးသည် ထိုနေရာသို့ ဟာရာဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့မြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင် နက် ညီအစ်မများ၏ မှာကြားချက်ကိုသတိရလာပြီး ဟာရာနှင့်စကားစမြည်ပြောလျက် အချိန်နှောင့်နှေး စေရန်ပြုလုပ်၏။ ဟာရာသည် အက်ကိုးနှင့်စကားစမြည်ပြောဆိုနေခိုက် ဇီးယုတ်နှင့်ချစ်သူနတ်သမီး တို့သည် ဟာရာ၏အသံကိုကြားသည်နှင့် ၎င်းတို့ကိုဟာရာမတွေ့ရှိမီ လျင်မြန်စွာ ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ် သွားကြတော့၏။

ဟာရာသည် သူမ၏ခင်ပွန်းသည်ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို သတိထားမိလိုက်ပြီး အက်ကိုးက သူမအား စကားများဖေါင်ဖွဲ့နေရသည့် အကြောင်းရင်းကိုရိပ်မိသွားသဖြင့် စိတ်ဆိုးလျက် အက်ကိုးကို အပြစ်ပေးရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ နတ်ဘုရားတို့၏ဘုရင်မဟာရာသည် အသံကိုမြှင့်လျက် "နတ်သမီးလေး ... သင်သည် လွန်စွာစကားပေါသူဖြစ်သည့်အတွက် သင့်ကိုအပြစ်ဒဏ်ပေးရပေမည် ... ယခုအချိန်မှစ၍ သင်ပြောဆိုသောစကားများသည် အခြားသူများကသင့်ကို စတင်ပြောဆိုသောစကားလုံးများနှင့် တစ်ထပ် တည်းဖြစ်နေပါစေ" ဟုပြောဆိုလိုက်၏။

အက်ကိုးသည် များစွာဝမ်းနည်းသွားမိ၏။ သူမသည် ညီအစ်မများနှင့်သူငယ်ချင်းများကို ကူညီ ခြင်းမျှသာဖြစ်ပြီး ဟာရာကိုထိခိုက်စေလိုခြင်းမရှိပေ။ ယခုအခါ အလွန်စကားပြောလိုသောသူမအတွက် မတန်မရာသော အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကိုခံခဲ့ရ၏။ သူမအတွက်နှုတ်ဆိတ်နေရန် (သို့) အခြားသူများ

ပြောဆိုသောစကားလုံးများကိုသာ ထပ်တလဲလဲပြောဆိုရန်ဟူသည့်အပြစ်ဒဏ်ထက် ဆိုးရွားသောအပြစ် ဒဏ်ဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ပေ။

ဤသို့ဖြင့်အက်ကိုးသည် ညီအစ်အစ်မများနှင့်သူငယ်ချင်းများကို တိတ်ဆိတ်ကြေကွဲစွာနှုတ်ဆက် လျက် တောနက်တွင်းမှထွက်ခွာလာခဲ့တော့၏။ မိမိတစ်ကိုယ်တည်း တွေးမိတွေးရာ တွေးတောရင်းဖြင့် လှပသောရေကန်ငယ်တစ်ခုအနီးသို့ အက်ကိုးရောက်ရှိလာခဲ့၏။ သူမတွေ့ခဲ့ဖူးသမျှ လှလင်များထဲတွင် အချောမောဆုံးဟုထင်ရသော လှလင်ပျိုတစ်ယောက်ကို ရေစပ်အနီးတွင်ထိုင်လျက်တွေ့လိုက်ရ၏။ အက်ကိုးသည် အဆိုပါနားစစ်ဆပ်စ်ဟုအမည်ရသောလှလင်ပျိုနှင့် စကားများပြောလိုလှသော်လည်း သူမကစတင်၍ စကားပြောဆိုနိုင်စွမ်းမရှိသဖြင့် သစ်ပင်တစ်ပင်၏နောက်တွင်ပုန်းကွယ်လျက် လှလင်ပျို ၏အရိပ်အခြေကို အကဲခပ်လျက်ရှိ၏။

နားစစ်ဆပ်စ်ဆိုသူမှာ ချောမောလှပသောလှလင်ပျိုတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူ့ကိုတွေ့မြင်ဖူးသူတိုင်း က မြင်မြင်ချင်းပင် မေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်ကြလေ့ရှိ၏။ သူသည် ပင်ကိုယ်သဘာဝအတိုင်းပင် ကြံ့ခိုင်သူ ဖြစ်ပြီး အရပ်ရှည်လျက် ကောက်ကွေ့သောရွှေရောင်ဆံပင်များက သူ၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့်လိုက်ဖက်ညီစွာ ကိုက်ဖြတ်ထားသည့်အလား ပန်ရလျက်ရှိ၏။ နားစစ်ဆပ်စ်သည် မိမိကိုယ်ကို တစ်ခါမျှပြန်ကြည့်ဖူးသူ မဟုတ်သဖြင့် သူ့ကိုယ်သူမည်မျှချောမောသူဖြစ်ကြောင်း သိရှိခြင်းမရှိသည့်အပြင် အခြားသူများက အဘယ့်ကြောင့်သူ့ကို ချစ်ကြိုက်နေကြကြောင်းကိုလည်း နားမလည်ချေ။ စင်စစ်အားဖြင့်သူ့ကို အက်ကိုး စတင်တွေ့ရှိမိသောအချိန်သည် သူ့အားချစ်ကြိုက်နေသူများကိုငြီးငွေ့လှသဖြင့် သက်သာမှုရလိုငြား ထိုနေရာသို့ ပြေးထွက်လာခဲ့ချိန်ဖြစ်၏။

နားစစ်ဆပ်စ်သည် မရပ်မနားလမ်းလျှောက်နေရာမှ ရေငတ်လှသဖြင့် ရေသောက်ရန်အတွက် ထိုရေကန်အနီးသို့ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဒူးကိုညွတ်လျက် ရေငုံ့သောက်လိုက်စဉ်တွင် တည်ငြိမ်သော ရေမျက်နှာပြင်၌ အလွန်ချောမောလှပသောမျက်နှာတစ်ခုက သူ့ကိုကြည့်နေကြောင်းတွေ့လိုက်ရ၏။ သို့သော် ရေထဲမှထိုချောမောသောမျက်နှာကို ထိမိရန်ကြိုးစားကြည့်သောအခါ ရေမျက်နှာပြင်တွင် လှိုင်းဂယက်များထသွားပြီး ဝမ်းနည်းသွား၏။ နားစစ်ဆပ်စ်သည် ရေထဲမှချောမောသော မျက်နှာပျောက်ဆုံးသွားသဖြင့် ဝမ်းနည်းသွားပြီး ကမ်းစပ်တွင်ထိုင်လျက်ငိုနေမိ၏။ အတန်ငယ်ကြာသော အခါ ရေကန်တွင်းသို့ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြန်၏။ ချောမောသောမျက်နှာသည် သူ့အားပြန်ကြည့်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။ နားစစ်ဆပ်စ်သည် ရေထဲမှချောမောသောမျက်နှာအတွက် ဝမ်းနည်းသွားမိ၏။ ထိုမျက်နှာကို ထိမိရန်ကြိုးစားလိုက်သောအခါ ပျောက်ကွယ်သွားပြန်၏။

နားစစ်ဆပ်စ်သည် နောက်ကျောဖက်မှ သစ်ရွက်များလှုပ်ရှားသံကို ရုတ်တရက်သတိပြုမိလိုက်၏။ အက်ကိုးက သူ့ကိုစကားစမြည်ပြောရန်ကြိုးစားနေကြောင်း သူမသိချေ။ ရေထဲမှချောမောသောမျက်နှာ ပျောက်ကွယ်သွားမှုကြောင့် ဝမ်းနည်းလျက်ရှိရာ နားစစ်ဆပ်စ်က “ဘယ်သူလဲဟေ့” ဟုအော်ခေါ်လိုက်၏။ အက်ကိုးကလည်း “ဘယ်သူလဲဟေ့” ဟုပြန်ပြောလိုက်၏။ အက်ကိုးသည် ဟာရာ၏အပြစ်ဒဏ်ကြောင့် လှလင်ပျို၏စကားများကို ပြန်ပြောခြင်းဖြင့်သာစကားပြောနိုင်ရာ၏။ ထို့အပြင်အက်ကိုးသည် နားစစ်ဆပ်စ် ၏ချောမောလှပမှုကြောင့် သူ့ကိုမေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်မိပြီဖြစ်၏။ သို့သော် သူမကစတင်၍ စကားပြော ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိသည်ကိုရက်လှသဖြင့် အတွေ့မခံရဲပဲ ပုန်းကွယ်လျက်သာရှိ၏။ နားစစ်ဆပ်စ်သည် သူ၏

စကားများကို တစ်စုံတစ်ယောက်ကပြန်ပြောနေသဖြင့် အံ့အားသင့်လျက် အနည်းငယ်လည်းစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားမိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့စကားများကိုပြန်ပြောရလောက်အောင်ရိုင်းစိုင်းရသနည်းဟု တွေးတောမိ၏။ သို့နှင့် အနည်းငယ်စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားပြီး နားစစ်ဆပ်စ်သည် ရေထဲမှချောမောသောမျက်နှာကို အာရုံရောက်သွားပြန်၏။

ရေမျက်နှာပြင်မှ ချောမောသောမျက်နှာသည် ထိတွေ့ရန်ကြိုးစားလိုက်တိုင်း ပျောက်ကွယ်သွားလေ့ရှိ၏။ ရေကန်တွင်း၌မည်သူမျှမရှိပဲ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှ ချောမောသောမျက်နှာပိုင်ရှင်သည် ၎င်းကိုယ်တိုင်၏ အရိပ်ထင်ဟပ်နေမှုဖြစ်ကြောင်း နားစစ်ဆပ်စ်မသိရှိချေ။ နားစစ်ဆပ်စ်တစ်ယောက်တည်းသာ ရေကန်စပ်တွင်ထိုင်လျက် ကန်အတွင်းသို့ကြည့်နေခြင်းဖြစ်၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် သစ်ပင်များနောက်သို့ နေဝင်သွားသောအခါ နားစစ်ဆပ်စ်သည်သူ၏အရိပ်ကို ရေကန်တွင်း၌တွေ့ရတော့ချေ။ နားစစ်ဆပ်စ်သည် ရေကန်တွင်း၌တစ်စုံတစ်ဦးရှိနေသည်ဟုယုံကြည်လျက် "ခဏလောက်စောင့်ပါဦး ... မင်းက သိပ်လှတာပဲနော် ... မင်းကိုငါချစ်မိနေပြီ" ဟုအော်ဟစ်နေမိ၏။ သူပြန်ကြားရသောအသံများကား သစ်ပင်များ၏နောက်ကွယ်မှ အက်ကိုး၏ပဲ့တင်သံများပင် ဖြစ်နေတော့၏။

နားစစ်ဆပ်စ်သည်လည်း အက်ကိုးကသူ့ကိုချစ်နေသကဲ့သို့ ရေကန်တွင်း၌ရှိနေသည်ဟု သူယုံကြည်ထားသော လှပသောမျက်နှာပိုင်ရှင်ကို ချစ်နေမိပြီဖြစ်၏။ လှလင်ပျိုက ရေမျက်နှာပြင်ထက်မှ သူ၏အရိပ်ကိုကြည့်လျက်၊ နတ်သမီးလေးကလှလင်ပျိုကိုကြည့်လျက် နေ့ရက်တို့သည်တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက် လျင်မြန်စွာကုန်လွန်သွားကြ၏။ နားစစ်ဆပ်စ်က ပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက်ဖြစ်နေသော သူ၏ ချစ်သူကိုတမ်းတလျက်၊ အက်ကိုးကနားစစ်ဆပ်စ်ကို စကားစမြည်ပြောရန်ကြိုးစားလျက် ရှိနေကြတော့၏။

အချိန်တို့သည် တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးလျက်ရှိရာ ရေကန်စပ်မှချစ်သူတို့သည် အိပ်စက်ရန်ကို သော်လည်းကောင်း၊ အစားအစာစားသောက်ရန်ကိုသော်လည်းကောင်း မေ့လျော့လျက် အလိုမပြည့် သောစိတ်တို့ဖြင့် ဝမ်းနည်းလျက်ရှိကြကုန်၏။ အချိန်ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ရေကန်အတွင်းမှ ချောမောသောမျက်နှာပိုင်ရှင်သည် တဖြည်းဖြည်းပိန်ချုံးလာကြောင်း နားစစ်ဆပ်စ် သတိပြုမိလိုက်၏။ ထိုမျက်နှာပိုင်ရှင်သည် ၎င်းကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်ကြောင်း နားစစ်ဆပ်စ် မရိပ်မိသေးပေ။ သစ်ပင်များ၏နောက် တွင် ပုန်းအောင်းနေသောအက်ကိုးသည် နားစစ်ဆပ်စ်၏အဖြစ်ကိုမြင်မိသော်လည်း သူမကိုယ်တိုင် နားစစ်ဆပ်စ်ကဲ့သို့ တစ်ဖြည်းဖြည်းပိန်ချုံးလာနေကြောင်း သတိမပြုမိပေ။

နားစစ်ဆပ်စ်သည် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ရေကန်အတွင်းမှအရိပ်ကိုသာကြည့်နေရာ အစာအဟာရ ပြတ်လပ်မှုကြောင့် တစ်နေ့တစ်ခြားပိန်ချုံးလာတော့၏။ တစ်နေ့တွင်နားစစ်ဆပ်စ်သည် စိတ်ပျက် အားလျော့စွာဖြင့် “အချစ်ရေ ... ဘာကြောင့်ကိုယ့်ကို လျစ်လျူပြုထားရတာလဲကွယ် ... မင်းအတွက် သေမတတ်ခံစားနေရတာကို မြင်လှည့်စမ်းပါဦး” ဟုပြောလိုက်၏။ ဝမ်းနည်းမှုတို့ကြီးစိုးနေသဖြင့် နတ်သမီးလေး၏ ပွဲတင်စကားပြောသံတို့ကို နားစစ်ဆပ်စ်မကြားနိုင်တော့ချေ။ ရေမျက်နှာပြင်ကို စိုက်ကြည့်လျက် ရေကန်နံဘေးတွင်လဲပြုသွားခဲ့၏။ ထူးဆန်းသောချစ်သူနှင့် ဆုံတွေ့နိုင်ရန်ကြိုးစားရင်း ရေကန်နံဘေးတွင် နားစစ်ဆပ်စ်လဲကျသေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်၏။

သူသေဆုံးသွားသောအခါ ဦးတည်ချက်လွဲမှားနေသောချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် လုလင်ပျိုလေးကို သနားလှသဖြင့် နတ်ဘုရားများကသူ့ကို နားစစ်ဆပ်စ် *narcissus* ဟုခေါ်သော ပန်းပွင့်ကလေးအဖြစ် အသွင်ပြောင်းလဲပေးလိုက်ကြ၏။ အက်ကိုးသည်လည်း နားစစ်ဆပ်စ် ပန်းပွင့်ကလေးအသွင်ပြောင်းလဲ သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပြီးနောက် သူမ၏ပဲ့တင်တတ်သော အသံကလေးကိုသာချန်ရစ်လျက် သနားစဖွယ် လဲပြိုသေဆုံးသွားခဲ့ရှာတော့၏။

၉။

ဟီးလယပ်စ်နှင့် ဖေးသွန်

မိတ်ဆက်

လူသားတို့၏တည်ရှိမှုနှင့်ပတ်သက်၍ အမှားကျူးလွန်မှုများအကြောင်းကို ဂရိဒဏ္ဍာရီအမြောက်အများတွင်တွေ့ရှိနိုင်၏။ အများအားဖြင့် မိမိတို့၏စွမ်းရည်အတိုင်းအဆကိုမသိရှိကြသဖြင့် အပြစ်ဒဏ်ခံရမှုများအကြောင်းဖြစ်၏။ ဂရိစကားဖြစ်သော ဟရူးဘရစ်စ် *hubris* ဆိုသည်မှာ ထိုသို့မိမိတို့၏စွမ်းရည်အတိုင်းအဆကိုမသိပဲ ဘောင်ကျော်တတ်ကြသူများကို ညွှန်းဆိုသောစကားဖြစ်၏။ ဒဏ္ဍာရီများတွင် ဘုရင် (သို့) နတ်ဘုရားများကို စိန်ခေါ်အံတုကြခြင်းဖြင့် *hubris* ကိုမကြာခဏသရုပ်ပြလေ့ရှိကြ၏။ *Hubris* ကို မာန်မာနထောင်လွှားမှု၏ရလဒ်အဖြစ်လည်း ဖော်ပြတတ်ကြ၏။ ၎င်း၏ရလဒ်သည်ကား အများအားဖြင့် ဝမ်းနည်းမှုနှင့်နောင်တတရားတို့ဖြင့် အဆုံးသတ်လေ့ရှိ၏။ ယခုဖော်ပြမည့် ဟီးလယပ်စ်နှင့်ဖေးသွန်ဇာတ်လမ်းတွင် *hubris* နှင့် ယင်းသို့ဖြစ်ပေါ်လာအောင်လှုံ့ဆော်တတ်သော သဘောတရားများအကြောင်းကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်၏။

နေနတ်ဘုရား ဟီးလယပ်စ် (Helios) (ဂရိစကား *helios* ဆိုသည်မှာ “နေ” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏) သည် တိုက်တန်နတ်ဘုရားများဖြစ်ကြသော နတ်ဘုရားဟိုက်ပါရီအန်နှင့် နတ်ဘုရားမသိုင်အာတို့၏ သားတော်ဖြစ်၏။ ဟီးလယပ်စ်သည် နေ၏အရေးပါမှုကြောင့် ထင်ရှားသောနတ်ဘုရားဖြစ်သော်လည်း ရှေးဂရိလူမျိုးတို့က သူ့ကိုကိုးကွယ်ခြင်းမပြုကြပေ။ ဟီးလယပ်စ်ကို အလင်းရောင်နတ်ဘုရား အပိုလိုနှင့် မကြာခဏ မှားယွင်းလေ့ရှိတတ်ကြ၏။ ဟီးလယပ်စ်တွင် ကြင်ယာတော်အမြောက်အများရှိပြီး သားသမီးလည်း အမြောက်အများထွန်းကားခဲ့၏။ တိုက်တန်နတ်ဘုရားများဖြစ်ကြသော နတ်ဘုရားအိုးရှန်းနပ်စ်နှင့် နတ်ဘုရားမတက်သစ်စ်တို့၏ သမီးတော်ဖြစ်ပြီး *oceanid* ဟုခေါ်သည့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတို့၏ဝိညာဉ်ဖြစ်သော ကလင်မနီ (Clymene) ဆိုသူသည် ဟီးလယပ်စ်၏ ကြင်ယာတော်များထဲမှတစ်ပါးဖြစ်၏။ ဟီးလယပ်စ်နှင့်ကလင်မနီတွင် “တောက်ပခြင်း” (shining) ဟုအဓိပ္ပါယ်ရသော ဖေးသွန် (Phaethon) အမည်ရှိသားတော်တစ်ပါးရှိ၏။

ဟီးလယပ်စ်နှင့်ဖေးသွန်တို့၏ဇာတ်လမ်းသည် ဩဗစ်၏ *The Metamorphoses* အမည်ရှိကဗျာတွင်ပါရှိ၏။ ဤပုံပြင်တွင်လည်း သဘာဝ၏အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောအခြင်းအရာအချို့ကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်၏။ ပုံပြင်ထဲ၌ နဂါးငွေ့တန်း ဂဲလပ်ဇီ (Milky Way galaxy) နှင့် အက်ဖရစ်ကတွင်ရှိသော သဲကန္တာရ (deserts of Africa) တို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်းများကို ရှင်းပြထား၏။ အက်ဖရစ်ကရှိ အီသီအိုးပီးယား (Ethiopia) နှင့် ယနေ့ခေတ်အီတလီနိုင်ငံတွင် ပိုးမြစ် (Po River) ဖြစ်လာမည့် အရစ်ဒန်နပ်စ်မြစ် (Eridanus River) အစရှိသော ပြင်ပလောကတွင်အမှန်တစ်ကယ်တည်ရှိနေသည့် နေရာများအကြောင်းကိုလည်းဖော်ပြထား၏။

ဟီးလီယပ်စ်နှင့် ဖေးသွန်

ဟီးလီယပ်စ်ဆိုသည်မှာ နေနတ်ဘုရားဖြစ်၏။ ဇီးယုစ်က နတ်ဘုရားများကို အလုပ်တာဝန်များ ခွဲဝေပေးချိန်တွင် ဟီးလီယပ်စ်မရှိသေးသဖြင့် သူ့တွင် ကမ္ဘာမြေ၌ပိုင်ဆိုင်သောနေရာမရှိပေ။ သူ၏အဓိက လုပ်ငန်းဆောင်တာသည် နတ်မြင်းရထားကိုကောင်းကင်ပြင်၌ နေ့စဉ်ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်ရန်ဖြစ်၏။ စင်စစ်အားဖြင့် နေဆိုသည်မှာ အဆိုပါနတ်မြင်းရထားပင်ဖြစ်သဖြင့် လွန်စွာအရေးပါ၏။ နေသည် ကမ္ဘာမြေအတွက် အလင်းရောင်နှင့်နွေးထွေးမှုကိုပေးပြီး ၎င်း၏ဖြတ်သန်းသွားလာမှုကြောင့် နေနှင့်ညတို့ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ဟီးလီယပ်စ်သည် နေထွက်ခြင်းနှင့်နေဝင်ခြင်းတို့ အချိန်မှန်မှန်ဖြစ်ပေါ်စေရန် အထူး ဂရုပြု၍မောင်းနှင်ပေး၏။

ဟီးလီယပ်စ်သည် အလွန်အလုပ်များသူဖြစ်သော်လည်း ကလင်မနီဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် မေတ္တာမျှခဲ့၏။ ကလင်မနီသည် ယခုအခါ အီသီယိုးပီးယားဟုခေါ်ဆိုသောအရပ်တွင် နေထိုင်သူဖြစ်၏။ ၎င်းတို့စုံတွဲတွင် ဖေးသွန်အမည်ရှိ သားတစ်ယောက်ထွန်းကားခဲ့၏။ ဖေးသွန်မွေးဖွားပြီးသည့်နောက်တွင် ကလင်မနီသည် ဟီးလီယပ်စ်နှင့်ကွဲကွာသွားခဲ့ပြီး သူမ၏ကလေးငယ်ကို သားအရင်းကဲ့သို့စောင့်ရှောက် သော မင်းသားတစ်ပါးနှင့်လက်ဆက်ခဲ့၏။ ကလင်မနီသည် မင်းသားနှင့်လည်း သားသမီးများထွန်းကားခဲ့ ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်ခဲ့ကြ၏။

သို့သော် ကလင်မနီကဖေးသွန်ကို ၎င်း၏ဖခင်သည် မင်းသားမဟုတ်ကြောင်းပြောပြလိုက်သည့် အခါ တော်ဝင်မိသားစု၏ ငြိမ်းချမ်းသောဘဝမှာပျက်စီးခဲ့ရ၏။ ကလင်မနီကဖေးသွန်ကို ၎င်း၏ဖခင်သည် နေနတ်ဘုရား ဟီးလီယပ်စ်ဖြစ်ကြောင်းပြောပြခဲ့၏။ ဖေးသွန်သည် မိခင်၏စကားကိုကြားလိုက်ရသည့် အခါ များစွာအံ့အားသင့်သွားခဲ့၏။

ဖေးသွန်သည် ထိုအကြောင်းများကို ကျောင်းရှိ အတန်းဖော်သူငယ်ချင်းများအား ပြောပြခဲ့၏။ သူငယ်ချင်းများသည် ထိုအကြောင်းကိုမယုံကြည်ကြပဲ ဖေးသွန်ကိုလှောင်ပြောင်ကြ၏။ ဖေးသွန်ကို နေနတ်ဘုရား၏သားဖြစ်ကြောင်း မယုံကြည်ကြပဲ ပုံပြင်အဖြစ်သာသဘောထားကြ၏။ သူငယ်ချင်းများ ထဲမှတစ်ယောက်သည် ဖေးသွန်ကို "ဟီးလီယပ်စ်ကမင်းအဖေဆိုရင် ငါတို့ကိုယုံကြည်အောင် သက်သေ ပြပါလား" ဟုစိန်ခေါ်လိုက်၏။

ဖေးသွန်လည်း သူငယ်ချင်းများကိုသက်သေပြရန် စိတ်အားထက်သန်လှသဖြင့် အိမ်ရောက်သော် ဟီးလီယပ်စ်သည် သူ၏ဖခင် အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းသက်သေပြရန် မိခင်ထံအကူအညီတောင်း၏။ ကလင်မနီအနေဖြင့် နတ်ဘုရားသည် သားဖြစ်သူ၏ဖခင်အစစ်ဖြစ်သည်ဟုပြောရန် ခိုင်မာသောသက်သေ မရှိပေ။ သို့ရာတွင် ကလင်မနီသည်ဖေးသွန်ကို နတ်ဘုရားထံသို့သွားရောက်ပြီး သက်သေတောင်းဆိုနိုင် ရန်အတွက် ဟီးလီယပ်စ်၏ နန်းတော်သို့သွားရာလမ်းကိုညွှန်ပြရန် ကတိပြုလိုက်၏။

ဖေးသွန်သည် မိခင်၏လမ်းညွှန်မှုကြောင့် နတ်ဘုရား၏နန်းတော်ကို အလွယ်တကူပင် ရှာဖွေတွေ့ ရှိခဲ့၏။ ဖခင်၏နန်းတော်ကိုတွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ မိမိမျက်စိကိုပင်မိမိမယုံနိုင်အောင် အံ့ဩသွားခဲ့၏။ သူမြင်တွေ့ဖူးခဲ့သမျှသော အဆောက်အဦများထဲတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး နန်းတော်အားလုံးတွင်

အကောင်းဆုံးနန်းတော်ဖြစ်၏။ ဖေးသွန်သည် ဟီးလယပ်စ်စံမြန်းရာ *dais* ခေါ်ရာဇာပလ္လင်အနီးသို့ စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် တိုးကပ်သွားခဲ့၏။ ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအံ့ဩစွာဖြင့် ငေးမောကြည့်ရှု လျက်ရှိ၏။ ရွှေဖြင့်အတိပြီးသော ကြီးမားလှသည့်နန်းတော်တိုင်ကြီးများသည် အခန်းတွင်း၌အရောင်များ တောက်ပလျက်ရှိ၏။ နတ်ဘုရားစံပယ်နေသောရာဇာပလ္လင်ကို ကျောက်စိမ်းဖြင့်ထွင်းထုထား၏။ အခန်းတွင်း၌ နတ်ဘုရားငယ်အချို့သည် ဟီးလယပ်စ်၏ထံပါးတွင်အစားဝင်နေကြ၏။ အဆိုပါ နတ်ဘုရားတို့၏ အမည်များမှာ နေ့ (Day)၊ လ (Month)၊ နှစ် (Year) တို့ဖြစ်ကြပြီး အခြားသော နတ်ဘုရားများဖြစ်ကြသည့် ရာစုနှစ်များ (Centuries)၊ နာရီများ (Hours) နှင့် ရာသီများ (Seasons) လည်းရှိကြ၏။

ဖေးသွန်သည် လှပသောငင်း၏မိခင်နှင့် ကိုယ်နေဟန်ထားရော မျက်လုံးများပါဆင်တူသဖြင့် ဟီးလယပ်စ်က မြင်မြင်ချင်းပင်သူ့သားဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်၏။ နတ်ဘုရားသည်လည်း သူ့မိခင်ပြောပြခဲ့ သည့်အတိုင်းပင် သူ၏ဖခင်အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ဖေးသွန်အားဝန်ခံလိုက်၏။ ဖေးသွန်က သူငယ်ချင်း များကို သက်သေပြလိုသည်ဟုတောင်းဆိုလိုက်သောအခါ ဟီးလယပ်စ် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း သားဖြစ်သူ၏ခံစားချက်ကိုနားလည်မိ၏။ သို့နှင့်ဖေးသွန်ကို “ငါ့သားတောင်းဆိုသမျှ သက်သေပြချက်ကို ပေးဖို့ မရကမဖြစ်ကိုတိုင်တည်ပြီးအဖေကတိပေးပါတယ်” ဟုပြောလိုက်၏။ မရကမဖြစ်ကိုတိုင်တည်ထား သော ကတိစကားသည် နတ်ဘုရားများပင်ဖောက်ဖျက်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ဖေးသွန် နားလည်ထား၏။

ထို့ကြောင့်ဖေးသွန်က ဟီးလယပ်စ်ဖက်သို့လှည့်ကာ “အဖေ ... ကျွန်တော်ဟာ အဖေ့သား ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သားကိုပြောင်လှောင်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ ကိုသက်သေပြချင်ပါတယ်။ အဖေဟာ နတ်မြင်းရထားကိုမောင်းနှင်ရာမှာ နေ့စဉ်ဂရုတစ်စိုက်နဲ့ မောင်းနှင် လေ့ရှိမှန်း သားသိထားပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အဖေ့သားဖြစ်တဲ့အကြောင်းသက်သေပြနိုင်ဖို့ မနက်ဖြန် ကျရင် အဖေ့နတ်မြင်းရထားကိုမောင်းနှင်ခွင့်ပြုပါ။ ဒါမှ ကမ္ဘာပေါ်ကရှိနေတဲ့လူတွေအားလုံး အဖေ့နေရာ မှာ သားမောင်းနှင်နေမှန်းမြင်နိုင်ကြမှာဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့အနေနဲ့သားကို နတ်ဘုရားတစ်ပါးလို ရဲရင့်တဲ့လူ အဖြစ် မြင်တွေ့စေချင်ပါတယ်။ အဖေကတိတည်တဲ့အနေနဲ့ သားကို နတ်မြင်းရထားမောင်းနှင်ခွင့်ပေးပါ” ဟုတောင်းဆိုလိုက်၏။

ဟီးလယပ်စ်သည် သားဖြစ်သူ၏တောင်းဆိုချက်ကို ကြားမိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မရကမဖြစ်ကို တိုင်တည်၍ ကတိထားမိသည့်အတွက် များစွာနောင်တရမိလိုက်၏။ နတ်မြင်းရထားသည် မောင်းနှင်ရန် လွန်စွာခဲယဉ်းလှသဖြင့် သည်မည်သည့်အခါကမျှ အခြားသူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား မောင်းနှင်ခွင့်မပြုခဲ့ ဖူးချေ။ နတ်မြင်းများသည်လွန်စွာရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းပြီး ဟီးလယပ်စ်၏အမိန့်မှတစ်ပါး မည်သူ၏အမိန့် ကိုမျှနာခံခြင်းမရှိပေ။ နတ်ဘုရားအားလုံး၏ဘုရင်ဖြစ်သော ဇီးယုစ်ပင်လျှင် ဟီးလယပ်စ်၏ နတ်မြင်းရထား ကိုထိန်းသိမ်းမောင်းနှင်နိုင်စွမ်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့်ဟီးလယပ်စ်သည် သားဖြစ်သူကိုအခြားသက်သေတစ်ခု ပြောင်းလဲတောင်းဆိုပေးရန်တောင်းပန်ခဲ့၏။ နတ်မြင်းရထားသည် ထိန်းသိမ်းမောင်းနှင်ရန်လွန်စွာခက်ခဲ ကြောင်းနှင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အန္တရာယ်နှင့်အကျိုးဆက်တို့ကိုဖေးသွန်အား ဖျောင်းဖျပြောကြားခဲ့၏။ ဇီးယုစ် ကိုယ်တိုင်မောင်းနှင်ပါမည်ဆိုလျှင်ပင် ဟီးလယပ်စ်အနေဖြင့် စိတ်ချနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပဲ ဖေးသွန်သာ မောင်းနှင်ပါက ကောင်းကင်ပြင်တွင် အလွယ်တကူသေဆုံးသွားလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိထား၏။

သို့သော် မည်မျှပင်ဖျောင်းဖျာပြောဆိုသော်လည်း ဖေးသွန်သည် နတ်မြင်းရထားမောင်းနှင်ရန်သာ ပူဆာလျက်ရှိ၏။ သူကနတ်ဘုရားအား မရကမြစ်ကိုတိုင်တည်ထားသောကတိစကားနှင့် အကျပ်ကိုင်၏။ သို့နှင့်နောက်ဆုံးတွင် ဟီးလယပ်စ်သည်မတတ်သာတော့ပဲ သား၏ဆန္ဒအတိုင်း နတ်မြင်းရထားကို မောင်းနှင်ခွင့်ပြုလိုက်ပြီး သူ၏အစေခံများဖြစ်သော နာရီများ (Hours) ကို နတ်ရထားအတွက်မြင်းများ ပြင်ဆင်ထားရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ဖေးသွန်သည် စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းသဖြင့်အူမြူးလျက်ရှိ၏။ နာရီများက နတ်မြင်းများကိုပြင်ဆင်နေချိန်တွင် ပျော်ရွှင်လွန်းသဖြင့်အော်ဟစ်ခန်ပေါက်နေခဲ့၏။ အစေခံများက နတ်မြင်းတို့ကိုတည်ငြိမ်အောင် ထိန်းပေးပြီးသောအခါ ဖေးသွန်ကနတ်ရထားပေါ်တက်လိုက်ပြီး ဖခင်အားလှမ်းကြည့်လိုက်၏။ “အဖေ” ဖေးသွန်က ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာဖြင့်ပြောလိုက်၏။ “စိတ်မပူပါနဲ့အဖေ ... သားဘယ်လောက်တော်တယ်ဆိုတာ အဖေဂုဏ်ယူနိုင်အောင်မောင်းနှင်ပြပါမယ်”။ ထို့နောက်အစေခံများကို လက်ပြနုတ်ဆက်လိုက်ပြီး ရွှေရောင်နှင်တံကိုမြှောက်လျက် နတ်မြင်းရထားဖြင့်ကောင်းကင်ပြင်သို့ မောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားတော့၏။

ကမ္ဘာမြေပြင်သည် နံနက်ခင်း၏နေရောင်ခြည်တို့ဖြင့် တစ်ခဏမျှကြာအောင်ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့၏။ ဟီးလယပ်စ်သည် နတ်မြင်းရထားကို ဖေးသွန်မောင်းနှင်ကောင်းမောင်းနှင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မရဲတရဲယူဆလျက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။ သို့သော် သူ၏ယူဆချက်မှားယွင်းနေကြောင်း တခဏမျှအကြာတွင် သိလိုက်ရ၏။

ဖေးသွန်သည် ဖခင်၏နန်းတော်မှထွက်ခွာပြီးမကြာမီ၌ နတ်မြင်းများကိုထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့ပေ။ နတ်မြင်းရထားကို လမ်းကြောင်းမှန်အတိုင်းသွားရန်မတတ်နိုင်ပဲရှိ၏။ နတ်မြင်းများသည် သွားနေကျလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ပဲ အခြားတစ်ပါးသောအရပ်တို့သို့ ဦးတည်လျက်ရှိကြ၏။ ဖေးသွန်သည် နေ့နှင့်ညကိုအစိုးရသော နတ်ဘုရားဟီးလယပ်စ်၏သားတော်နှင့်မတူတော့ပဲ နတ်ရထားပေါ်မှ လိမ့်မကျနိုင်စေရန်သာ ကြောက်ရွံ့စွာကြိုးစားနေရ၏။ ဟီးလယပ်စ်သည် ဖေးသွန်၏ကမောက်ကမဖြစ်နေမှုကို နန်းတော်ထက်မှကြည့်နေရုံမှလွဲ၍ နတ်မြင်းရထားကိုရပ်တန့်သွားအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ပေ။

ပထမဦးစွာ နတ်မြင်းရထားသည်ဖေးသွန်ကို ညကောင်းကင်ပြင်သို့သယ်ဆောင်သွားပြီး ၎င်းနှင့် ထိမိသောအရာတိုင်းကို လောင်ကျွမ်းစေ၏။ ညကောင်းကင်ပြင်တွင်ရှိသော အဆိုပါအမာရွတ်ကြီးကို နဂါးငွေ့တန်း (the Milky Way) ဟုခေါ်ကြပြီး ယခုတိုင်အောင်ပင် ဖေးသွန်၏နတ်မြင်းရထား ဖြတ်သန်းခဲ့သောလမ်းကြောင်းကြီးကို ညအခါတွင်တွေ့မြင်နိုင်ကြ၏။ ညကောင်းကင်ပြင်ကို ကျော်လွန်လာသောအခါ နတ်မြင်းရထားသည် ကြောက်ရွံ့နေသော ရထားမောင်းသူကိုသယ်ဆောင်လျက် ကမ္ဘာမြေဆီသို့ ဦးတည်လာတော့၏။ နတ်မြင်းများသည် ကမ္ဘာမြေ၏အီကွိတ်တာ (equator) အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားကြပြီး နတ်မြင်းရထားနှင့်ထိမိသောမြေပြင်တွင် မီးတောက်မီးလျှံများကိုဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထိုသို့လောင်ကျွမ်းခြင်း ခံရသောဒေသများသည် ယခုအခါအက်ဖရစ်ကရီ သဲကန္တာရများဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။

ဖေးသွန်၏ နတ်မြင်းရထားသတင်းသည် မကြာမီတွင် အလင်ပတ်တောင်သို့ရောက်ရှိသွား၏။ နတ်ဘုရားအားလုံး၏ပထမဆုံးမိခင်ဖြစ်သော ဝိုင်အာနတ်ဘုရားမသည် ကမ္ဘာမြေပျက်စီးခြင်းမှကယ်တင် ကြပါရန် အခြားသောနတ်ဘုရားတို့အားတောင်းပန်လိုက်၏။ အကယ်၍နတ်မြင်းရထားကို ရပ်တန့်နိုင်ခြင်း မရှိပါက ကမ္ဘာမြေတစ်ခုလုံးလောင်ကျွမ်းပျက်စီးတော့မည်ကို နတ်ဘုရားများသိရှိလိုက်၏။ နတ်ဘုရား တို့၏ဘုရင်ဇီးယုစ်သည် ဖေးသွန်ကိုသေစေလိုသောဆန္ဒမရှိသော်လည်း ရွေးချယ်စရာနည်းလမ်းမရှိ တော့ပေ။ သို့နှင့်ဇီးယုစ်သည် ဖေးသွန်ကိုချိန်ရွယ်လျက် မိုးကြိုးလက်နက်ကိုပစ်လွှတ်လိုက်၏။ ဇီးယုစ်၏ မိုးကြိုးသွားသည် ဖေးသွန်ကိုထိမှန်သွားသဖြင့် နတ်မြင်းရထားပေါ်မှ အရစ်ဒန်နပ်စ်မြစ်အတွင်းသို့လိမ့်ကျ ပြီး သေဆုံးသွားတော့၏။ နတ်မြင်းများနှင့် အလှုံတည်းညီးတောက်လောင်နေသော နတ်ရထားမှာလည်း မြစ်အတွင်းသို့ကျဆင်းသွားတော့၏။

နတ်ဘုရားများသည် ဖေးသွန်သေဆုံးရသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိကြသော်လည်း ကမ္ဘာ မြေကို ကယ်တင်နိုင်လိုက်သည့်အတွက် စိတ်ချမ်းသာရာရကြ၏။ ပန်းပဲဆရာဖြစ်သော မီးနတ်ဘုရား ဟစ်ဖစ်စတပ်စ်က ဟီးလယပ်စ်အတွက် နတ်မြင်းရထားအသစ်ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပြီး ကမ္ဘာမြေတွင်နေနှင့်ညတို့ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့၏။ နတ်မြင်းရထားအသစ်သည် နတ်ဘုရား၏သားဖြစ်သော ဖေးသွန်သေဆုံးမှု အတွက် ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကျောက်မျက်ရတနာတို့နှင့်စီခြယ်ထားရာ ပို၍ပင်လှပလျက် ရှိတော့၏။

ဟီးလယပ်စ်၏ သမီးတော်များဖြစ်ကြသော ဟီးလီအက်ဒီ (Heliades) တို့သည် ၎င်းတို့၏မောင် သေဆုံးခဲ့ရသည့်အတွက် အရစ်ဒန်နပ်စ်မြစ်ဘေးတွင်စုဝေးကာ ငိုကြွေးလျက်ရှိကြကုန်၏။ ၎င်းတို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင်ပင် ငိုကြွေးလျက်ရှိကြရာ နတ်ဘုရားများကသနားလှသဖြင့် ၎င်းတို့ကို ပေါ့ပလာပင် (poplar tree) များအဖြစ် အသွင်ပြောင်းပေးလိုက်ကြပြီး မြစ်ကမ်းနဘေးတွင် ပေါက်ရောက် ရှင်သန်လျက်ရှိကြကုန်၏။ ၎င်းတို့ငိုကြွေးခဲ့သောမျက်ရည်များသည် အဝါရောင်ရေစက်များအသွင်ပြောင်း လဲသွားကြပြီး အဆိုပါပေါ့ပလာပင်တို့မှနေ၍ မြစ်အတွင်းသို့ စီးဆင်းလျက်ရှိကြတော့၏။

ခက်ဆန်အပွင့်

ambrosia နတ်ဘုရားတို့အသုံးပြုလေ့ရှိသော သောက်သုံးစရာ၊ လိမ်းကျံစရာ (သို့) အမွှေးနံ့သာတစ်မျိုး။ ဒဗီတာသည် အလျူစစ်၏မင်းသားငယ်ဖြစ်သော ဒမော့ဖွန်းကို အဆိုပါနတ်ဆေးများ လိမ်းကျံပေးခဲ့ဖူး၏။

Archaeology ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုများအကြောင်း လေ့လာသောပညာရပ်။

bacchantes ဒိုင်အန်နစ်ဆပ်စ်နတ်ဘုရား၏ နောက်လိုက်အမျိုးသမီးများ။ ထိုအမျိုးသမီးတို့သည် တိရစ္ဆာန်ရိုင်းများကဲ့သို့ပြုမူလေ့ရှိကြပြီး အထူးခွန်အားများလည်းရှိတတ်ကြ၏။

chaos အချိန်မပေါ်ပေါက်မီကရှိနှင့်သော အစီအစဉ်မကျသည်လည်းမဟုတ်၊ ကျသည်လည်းမဟုတ်သော စကြဝဠာ။ ထို့နောက် ကမ္ဘာသစ်၏ပထမဆုံးနတ်ဘုရားမဖြစ်သော ဂိုင်အာက ကမ္ဘာမြေ၊ မိုးကောင်းကင်နှင့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတို့အဖြစ် တစ်ဖြည်းဖြည်းနှင့်ခွဲခြားပေးခဲ့၏။ ဂရိတို့၏အလိုအရ ကျယ်ပြောသောအာကာသဟင်းလင်းပြင် (သို့) နက်ရှိုင်းသောလိုက်ဂူဟုလည်း အမိပ္ပိယရ၏။

Cyclopes ဂိုင်အာနှင့် ယူရေးနပ်စ်တို့၏သားသမီးများဖြစ်ကြပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးကြလျက် တစ်ဦးစီတွင် နဖူးအလယ်တည့်တည့်၌ မျက်လုံးတစ်လုံးစီသာပါရှိကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ကျွမ်းကျင်သော လက်မှုပညာရှင်များဖြစ်ကြပြီး အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားများအတွက် တိုက်တန် နတ်ဘုရားတို့ကိုတိုက်ခိုက်ရန် လက်နက်များပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြ၏။

dais ရာဇပလ္လင်တည်ရှိရာ မြင့်မားသော နေရာ။

echo သဘာဝအရဖြစ်ပေါ်လာသော ပဲ့တင်သံ။ အဆိုပါစကားရပ်မှာ အခြားသူများ ပြောကြားသည်တို့ကိုသာ ပြန်လည်ပြောကြားနိုင်သော နတ်သမီးတစ်ပါး၏အမည်မှ ဆင်းသက်လာခဲ့၏။

Eleusinian Mysteries နတ်ဘုရားဒဗီတာကို ဂုဏ်ပြုကျင်းပလေ့ရှိသော ဘာသာရေးပွဲတော်များ။ သမီးတော်ကို ယမမင်းဟေးဒီးစ်ကရီးယူပြေးမှုကြောင့် ဝမ်းနည်းလျက်ရှိစဉ် ဒဗီတာနေထိုင်ခဲ့သည်ဟုယူဆကြသော အလျူစစ်မြို့တော်တွင် အဆိုပါပွဲတော်များကို ကျင်းပလေ့ရှိကြ၏။

glade တောနက်ရာ နေရာ။

hubris မိမိကိုယ်ကို လွန်ကဲစွာအထင်ကြီးမှု။ လူတို့သည် မိမိတို့ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိသော စွမ်းဆောင်နိုင်မှု နယ်နိမိတ်ကိုကျော်လွန်လျက် စိတ်ကြီးဝင်တတ်ကြ၏။ အဆိုပါအပြုအမူတို့သည် ဝမ်းနည်းနောင်တရမှုတို့ဖြင့် အဆုံးသတ်လေ့ရှိ၏။

metamorphosis အသွင်သဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲခြင်း။ ဂရိဒဏ္ဍာရီတို့တွင် လူတစ်ယောက်မှ အခြားအရာ တစ်ခုသို့ အသွင်ပြောင်းသွားသည့်သာဓကများကို မကြာခဏတွေ့ရလေ့ရှိ၏။ ဥပမာအားဖြင့် နားစစ်ဆပ်စ်သည် ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းလဲသွားခြင်း။

narcissism မိမိကိုယ်ကို ပြန်လည်ချစ်ခင်မှု။

nymph မထင်ရှားသော နတ်ဘုရားမ (သို့) သဘာဝ၏စွမ်းရည်လက္ခဏာ။ ၎င်းတို့ကို တောင်တန်းများ၊ တောအုပ်များ၊ သစ်ပင်များနှင့် ရေအိုင်များတွင် ကျက်စားလေ့ရှိသည့် လှပသော နတ်သမီးများအဖြစ် သရုပ်ဖော်လေ့ရှိကြ၏။

oceanid ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ၏ ဝိညာဉ်။

Olympia အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားများ၏ အဓိကဘုရားကျောင်းဆောင်များ တည်ရှိရာ Peloponnesus ၏ အနောက်ဖက်အပိုင်းတွင်ရှိသောမြို့တော်။ ပျက်စီးနေသောဘုရားကျောင်း ဆောင်များကို ယခုတိုင်သွားရောက်လည်ပတ်နိုင်ဆဲဖြစ်၏။

Olympians တိုက်တန်နတ်ဘုရားများမှ ဆင်းသက်လာသော ဇီးယုစ်ပါဝင်သည့်နတ်ဘုရားများ နှင့် နတ်ဘုရားမများအုပ်စု။

omen အနာဂတ်ကို ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်နိုင်မည့် သဘာဝ၏ ဆန်းကြယ်သောဖြစ်ရပ် (သို့) နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခု။

oracle နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ဘာသာပြန်နိမိတ်ဖတ်ပေးသည့် နတ်ဆရာ။

pantheon နတ်ဘုရားများနှင့် နတ်ဘုရားမများပါဝင်သော နတ်ဘုရားအုပ်စုတစ်ခု။

polytheistic နတ်ဘုရား (သို့) နတ်ဘုရားမတစ်ဦးထက်ပို၍ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု။

River Styx သေမင်းနိုင်ငံ၏ အရေးပါသောမြစ်တစ်စင်း။ ထိုမြစ်အား တိုင်တည်ထားရှိသော ကတိသစ္စာကို နတ်ဘုရားများပင် ချိုးဖောက်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။

sickle ကောက်ရိတ်ရာတွင်အသုံးပြုလေ့ရှိသော တံဇဉ်။ ကရီးနပ်စ်သည် ဖခင်ယူရေးနပ်စ် ကို ထိုးသတ်ရာတွင်အသုံးပြုခဲ့ဖူး၏။

Tartarus တိုက်တန်နတ်ဘုရားများနှင့် အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားတို့၏ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွား သောအခါ တိုက်တန်နတ်ဘုရားအများအပြားကို ပိတ်လှောင်ထားခဲ့ရာ နက်ရှိုင်းသည့်လိုက်ဂူ။

Titans ယူရေးနပ်စ်နှင့်ဝိုင်အာတို့၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသော နတ်ဘုရားနှင့်နတ်ဘုရား မများ။ ၎င်းတို့၏ခေါင်းဆောင်မှာ အလင်းပီအန်နတ်ဘုရားတို့၏ဖခင်ဖြစ်သော ကရီးနပ်စ်ဖြစ်၏။

trident အသွားသုံးခုပါရှိသော လှံချွန်။ ဆိုက်ကလော့နတ်များက တိုက်တန်နတ်များနှင့် အလင်းပီအန်နတ်တို့၏တိုက်ပွဲတွင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာနတ်ဘုရားပဆိုင်ဒန်အတွက် ပြုလုပ်ပေးခဲ့ ဖူး၏။

ခာညွှန်း

ကက်ဒမတ်စ်.....	40, 47	သလဲစေ့.....	37p.
ကရီးအပ်စ်.....	5	သိန်းစွန်.....	22
ကလင်မနီ.....	63p.	သိတ်စ်.....	40, 42p., 45pp.
ကိုအီးယပ်စ်.....	5, 15	သိုင်အာ.....	4, 63
ကရီးနပ်စ်.....	5p., 10, 12pp., 30, 70	သီဩဂနီ.....	2, 7, 24
ခဲအော့.....	2p.	သဲကန္တာရ.....	63, 66
ဂိုင်အာ.....	2pp., 18, 68pp.	ဟက်ကတီ.....	34p.
ဆိုက်ကလော့.....	3p., 6, 13, 30, 70	ဟက်စတီအာ.....	12, 14
ဆီမီလီ.....	40, 42p., 45	ဟစ်ဖစ်စတပ်စ်.....	15, 22, 26, 68
ဆဲလယပ်စ်.....	35p.	ဟာကျူလီ.....	22
ဇီးယုစ်.....	8pp., 10, 12pp., 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32p., 37p., 40, 42p., 49pp., 53, 57, 64p., 65, 68, 70	ဟားမီးစ်.....	15, 37p., 49p., 53
တက်သစ်စ်.....	4, 63	ဟာရာ.....	8p., 14p., 42p., 57p.
တားကီ.....	49	ဟိုက်ပါရီအန်.....	5, 63
တားတာရပ်.....	4, 6, 14	ဟီးစီးအပ်.....	2, 7, 24
တိုက်တန်.....	2, 4pp., 8pp., 12pp., 17, 30, 63, 69p.	ဟီးလယပ်စ်.....	2, 34p., 63pp., 68
ဒမီတာ.....	12, 14, 20, 30pp., 37, 40, 69	အက်ကိုး.....	2, 56pp., 58
ဒိုင်အန်နပ်စ်ဆပ်စ်.....	2, 8, 30, 40, 43, 45pp., 69	အက်စကပ်စ်လပ်စ်.....	40
ဒမော့ဖွန်း.....	35p., 69	အက်ဖရာဒိုက်တီး.....	15, 40
နဂါးငွေ့တန်း.....	63, 66	အက်လပ်စ်.....	14p.
နတ်ဆေး.....	36	အင်နီ.....	40, 42
နတ်မြင်းရထား.....	33, 64pp., 65, 68	အပိုလို.....	15, 63
နန်မော့စိုင်း.....	4	အပီမီးသယပ်စ်.....	12, 17pp., 19, 28
နားစစ်ဆပ်စ်.....	2, 33, 56, 58pp., 70	အရစ်ဒန်နပ်စ်မြစ်.....	63, 68
ပဆိုင်ဒန်.....	12pp., 70	အလင်ပပ်စ်.....	8
ပန်သီယပ်စ်.....	45pp.	အလင်ပတ်တောင်.....	8p., 18p., 22, 34
ပန်သီအွန်.....	2, 8p., 40	အလင်းပီအန်.....	2, 8p., 12pp., 17p., 28, 30, 40, 69p.
ပန်ဒေါရာ.....	2, 24, 26, 28	အလင်ပီအာ.....	8p.
ပရပ်မီးသယပ်စ်.....	2, 12, 17pp., 22, 24, 26	အလျူစစ်.....	30p., 37, 69
ပိုးမြစ်.....	63	အသီနာ.....	8, 14, 18p.
ပဲလပ်ပနီဆပ်စ်.....	2pp., 8	အားတီးမစ်စ်.....	15, 57
ပါဆက်ဖုန်း.....	2, 30pp., 37p.	အိုးရုန်းနပ်စ်.....	5, 63
ဖရစ်ဂျီယာ.....	49p., 54	အီဂျီအန်ပင်လယ်.....	8
ဖီးဘီ.....	5, 15	အီအာပက်တပ်စ်.....	5, 12, 14
ဖီလီမန်.....	2, 49pp., 53p.	အဂေစီ.....	42, 45pp.
ဖဲနနယ်ပင်.....	22	ဩဗစ်.....	56, 63
ဘက်ခန့်.....	45	ကော့ကဆပ်စ်.....	17, 22
ဘက်ခပ်စ်.....	40	စောဖကလစ်စ်.....	40
ဘက်ခေး.....	40, 45p.	ပေါ့ပလာပင်.....	68
မက်တန်နီရာ.....	35p., 36	ဖေးသွန်.....	2, 63pp., 68
မရကမြစ်.....	40p., 43, 65p.	ဘောက်စစ်စ်.....	2, 49pp., 53p.
မိုင်အာ.....	15	မျှော်လင့်ခြင်း.....	28
ယူရစ်ပစ်ဒီးစ်.....	7, 40	သေတ္တာ.....	24, 26, 28
ယူရေးနပ်စ်.....	3, 70, 2pp., 10, 69p.	သေမင်းနိုင်ငံ.....	14, 30, 33, 37, 41, 70
ရီးအာ.....	5p., 10, 12, 30	ဟေးဒီးစ်.....	12pp., 30, 32p., 35, 37p., 69
လက်တစ်ရာနတ်.....	6, 13p.	အေးရီးစ်.....	15, 40
လက်တို.....	15	အော်တိုနီး.....	42
သမစ်စ်.....	5, 12, 14	မြေအောက်ကမ္ဘာ.....	32p., 37p.
		မြူးဇက်.....	2

